

27. julij 1999

letnik: VI

št.: 7

cena: 250 SIT

poštšina plačana pri pošti Šentjur

Krvavo ob proračunu
Ustavno sodišče ustavilo asfaltni mešalec
Z romarji po Slomškovi poti
Poletje na bazenu
"Na Griču" so muzicirali mladi talenti
Kako postati porno zvezda
NK Šentjur prodan?

Petra VOGA s.p.
Drofenikova 16,
3230 Šentjur

Tel.: 063/740-152

GSM: 041/733-268

AKCIJE, NOVOSTI, NAGRADE, POPUSTI, ČLANSKE IZKAZNICE

V naši optiki vam nudimo:

- okvirje vseh vrst za korekcijska očala
- vse vrste stekel za korekcijska očala
- kvalitetne mehke korektne leče
- čistila in ostali pribor za očala in leče
- sončna očala kolekcija '99
- servis optičnih pripomočkov
- računalniško vodenje podatkov
- lupe, daljnogledi

BREZPLAČNI SERVIS OČAL

BREZPLAČNO SVETOVANJE

NOVO ■ NOVO ■ NOVO ■ NOVO ■ NOVO

STROKOVNI ZDRAVNIŠKI PREGLEDI VIDA!

Elektro BUM

Trgovina z elektro materialom

Drofenikova 16, 3230 Šentjur

• ANTON SELIČ s.p. • ☎ 063 749 0950, 041 611 603 • fax 063 749 0951 •

ELEKTROINSTALACIJE IN TRGOVINA

TRŽNICA ŠENTJUR

kabel **PGP 3x1,5 38,00 sit**
PGP 3x2,5 64,00 sit

ESTO reflektor
2.190,00 sit

Plafonjere
že od 920,00 sit

Na zalogi vsa stikala Legront,
Lendava in TEM Čatež

Ladijska svetilka
↖ 60W, 100W ↗
460,00 sit 820,00 sit

Na zalogi kolesa Rog, GT in Atala

GT
Bicycles

Podaljšek 3 delni 356,00 sit
Vtikač gumi 279,00 sit
Spojka gumi 372,00 sit
Zatamnino stikalo 1.702,00 sit
Programska ura dnevna 1.850,00 sit

- Parni čistilec
- Vrtne kosilnice
- Kosilnice na nitko (laks)
- Merilni instrumenti
- Antenski material

odpiralni čas

pon - pet 7.00 - 18.00
sobota 7.00 - 13.00

PREVOZI - TRGOVINA

OSEB IN TOVORA NA DEBELO IN DROBNO

Peter Jeršič
Ul. Leona Dobrotinska
ŠENTJUR (nasproti klavnice)

TRGOVINA Z GRADBENIM IN IZOLACIJSKIM MATERIALOM

• **STREŠNA OKNA VELUX** •
SVETOVNO ZNANA KAKOVOST

- 50 let izkušenj
- zagotovljena vodotesnost in dolgoletna uporaba
- za vse običajne kritine
- lahka montaža in uporaba
- kakovosten in zanesljiv servis

PRODAJA
Peter Jeršič
Ul. Leona Dobrotinska
Šentjur

NUDIMO VAM:

- PVC CEVI •
- VSE VRSTE OPEK •
- SCHIEDEL DIMNIKE, PARKET 1. KLASE •
- CEMENT, APNO, MIVKO •
- RAZLIČNE VRSTE BETONSKIH PLOŠČ IN TLAKOVCEV •
- NOSILCE, POLNILA •
- BARVE JUPOL TER BELTON IN BELTOP •
- DEMIT FASADE, STIROPOR, KOMBI PLOŠČE •
- IZOLACIJE NOVOTERM IN TERVOL ... •

PONUDBA MESECA

**OPEKA MODUL ORMOŽ
TLAKOVCI PODLESNIK,
STAVBAR IN BRANIK**

MOŽNA DOSTAVA NA DOM TER RAZKLADANJE Z AVTODVIGALOM

TELEFON: 063/740-084, MOBILTEL: 0609 624-091

DELOVNI ČAS: VSAK DAN: 7.00 - 18.00, OB SOBOTAH: 7.00 - 13.00

250 tolarjev!

Tudi šentjursko poletje je kruti čas novinarskih kislih kumaric; vsi, ki kaj dajo nase, so na počitnicah, ali pa o počitnicah tako intenzivno razmišljajo, da za nič drugega ne ostane časa. »Ne, nič se ne dogaja. Ja, bilo je neurje in naračunali smo za 147 milijonov škode«, me je očitno naveličan službe in poletja v pisarni po najkrajši poti odpravil podžupan Čokl. Upal sem, da se bo razgovoril vsaj o otvoritvi doma strejših občanov in prevorske ceste. Na ulici sem snel dobjanskega župana Salobirja: bo kaj za ŠN? »Tudi mi moramo imeti nekaj počitnic«, je izstrelil. Enakega mnenja je bil tudi predsednik Občinske športne zveze g. Leskovšek.

Naprej sploh nisem več spraševal. O tem, da se je lušno kopati, da so počitnice super itd. se pač v uvodniku ne spleča pisati. Res mi na duši leži občinski proračun, toda koga za božjo voljo občinske finance sploh še zanimajo? Razen postavk, ki morebiti tako ali drugače neposredno posegajo v naš vsakdan, teh pa tako ali tako skorajda ni.

Druga tema, ki me nič manj ne žuli, žal pa tudi nima nobene povzave z občinskim proračunom, so Šentjurske novice. Sicer sem se že rahlo odvadil jadikovati in klicati vse svetnike (Tiste prave - ne občinskih! Nad slednjimi sem že zdavnaj obupal) na pomoč, tokrat pa bom izkoristil medijsko sušo in si spet dal malo duška. Morda pa bom mimogrede še koga prepračil.

Kajpada gre za novo ceno: finančniki so mi izračunali ceno preživetja, okroglih 250 SIT, znanci pa pravijo, da naj pozabim, ker bralci tudi morajo preživeti. Sam sem sicer optimist in mislim, da 100 tolarjev ni takšen znesek, ki ga ne bi bil vreden trud sodelavcev ŠN, toda strahu, da nam naklada pade pod kritično številko, to je pa pri predlagani ceni nekje pri 1200 izvodih, se vendarle ne morem povsem znebiti. Dobro, ne gre za fizično preživetje. Še vedno lahko posadim nekaj krompirja, ali kupim čredico ovac in razmeroma brezskrbno čakam na »Matildo«. Težava je druge, v psihi. Šesto leto takorekoč živim in spim s ŠN, moj otrok so, zdaj pa naj bi mi umrle. To je to, kar mi lega na dušo. Da pa bi jih držal pri življenju z ranimacijskimi aparati, beri: s pokrivanjem izgube, mi pa spet ni po volji oziroma mi je izpod časti.

Sicer pa sem prepričan, da ne gre za ceno, saj skorajda že ni revije, ki bi bila cenejša. Vprašljiva naj bi bila kakovost. Da me je povozil čas, da sem že zdavnaj vse povedal, kar sem vedel, da so ljudje siti mojega kritiziranja, drugih sodelavcev da je premalo in tako naprej v nedogled so kritike, ki jih poslušam prikrito ali odkrito. Sicer je spodbudno, da ti kritiki Novice kljub temu redno kupujejo in berejo, pa vendarle... Naklada pri stari ceni se je ustalila pri 1300 izvodih, kar ni dovolj. Vsaj vsako drugo gospodinjstvo bi lahko bilo naročnik lokalnega časopisa - če bi le ta bil dovolj dober. Očitno ŠN to niso. Iz istega razloga, pravijo, nam je že zdavnaj obrnila hrbet tudi občinska oblast. Odkar je Grdino na krmilu zamenjal Malovrh, za ŠN v občinskem proračunu ni več niti prebite pare. »Pomladna« občinska oblast je za javne medije gluha, z volivci komunicira bolj arhaično, kot kaže predvsem preko Cerkve. Na kritiko pa je grozno alergična. Da bi ji kdorkoli pridržal odgledalo, zlasti pred javnostjo, ne, tega pa ne. Zato se celo do službenih občinskih razpisov, namenjenih izrazito domači javnosti, katerih cena je v drugih medijih neprimerno višja, ŠN več ne uspejo dokopati. Da, seveda, tudi to je sestavni del demokracije, in s tem se je potrebno sprijazniti in spoprijeti. Čeprav 100 tolarjev za ceno neodvisnosti časopisa objektivno ni veliko, je vprašanje, če ni preveč za bralce. Tega pa ne bomo vedeli dokler ne poskusimo.

Od julija dalje bo torej za ŠN potrebno seči globlje v žep, žal, za več ali manj isto kakovost. Četrto leto imamo enako ceno in z njo naprej več ni šlo. Že naslednja številka bo nekoliko lepša, vsaj delno v barvah, tudi boljši papir si bomo privoščili, težko pa bomo spremenili vsebino. Pravzaprav je sploh ne nameravam revolucionarno spreminjati. ŠN imajo svojo podobo in svoje bralce, ki jih ne želimo razočarati. Tisti, ki znajo pisati bolje in jih zato niti ne berejo, kaj šele kupujejo, pač komercialno niso zanimivi. Neusmiljeno odkrivanje napak javnih ljudi in oblasti ter kritični pogled na svet ostajata naša deviza. Le da se ne nameravamo več toliko ukvarjati z občinsko politiko, ker je menda vse

bolj dolgočasna in jo imajo občani »poln kufer«, kot se reče v prisposobi. V ŠN bomo poskušali najti več prostora za ljudi in dogodke z ulice, za njihove težave, radosti, uspehe in tegobe. Ta usmeritev sploh ni tako enostavna, kot izgleda, kajti manjka nam dopisnikov, pronicljivih opazovalcev naših vsakdanjih dogodkov, razmišljujočih občanov, ki so pripravljeni objavljati svoja spoznanja in se tudi izpostaviti. Pa čeprav je takšnih v vsakem kraju nekaj.

Naj bo ta zapis tudi poziv vsem, ki imate dar opazovanja in besednega izražanja, da se nam pridružite. Če niste prepričani v svoj talent, velja vsaj poskusiti. Pisnega izražanje svojih misli se človek neverjetno hitro privadi in pisanje lahko postane veliko zadovoljstvo. Ne oklevajte in pokličite na telefon 741 500! V pisarni smo praviloma sicer le ob ponedeljkih in sobotah med 9. in 11. uro, občasno pa takorekoč vedno.

Če je ta uvodnik izzvenel nekoliko melanholično, potem je čas, da zaključim v drugačnem tonu. Hotel sem povedati le, da imajo ŠN finančne težave, ki pa niso take narave, da bi koj izdihnili. Volje in trme imamo še dovolj za nekaj let!

Franc Kovač

**OB OTVORITVAH
DOMA STAREJŠIH V ŠENTJURJU
IN
CESTE ČRNOLICA - LESIČNO,
ČESTITAMO
INVESTITORJEM, IZVAJALCEM IN
LJUDEM, KI SO K TEMU KAKORKOLI
PRISPEVALI IN PRIPOMOGLI.**

**Želimo, da bi oba objekta
temeljito izboljšala življenje tistih,
ki so ju potrebovali in morali nanju
predolgo čakati. Želimo, da
ju bodo z zadovoljstvom koristili.**

**Z vsemi se veselimo tega uspeha,
ki smo ga dosegli skupaj.**

LDS
LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE
OBČINSKI ODBOR ŠENTJUR

**Naslednja številka Šentjurskih novic
izide v torek, 24. avgusta 1999**

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Dušana Kvedra 11. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/723-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslova uredništva: D. Kvedra 11, Šentjur. Telefon: 741-500. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-601-24123.

Horror triler: junijska seja občinskega sveta skozi oči slehernika

Kakršnekoli seja naj bi bile za vsakdanjega človeka hudo dolgočasna in duhamorna zadeva. No, razen morda, ko v državnem zboru koga režejo. Ampak občinske seja niso ravno prva stvar, ko pomislimo, kaj bi počeli v petek zvečer. Zato naši presvetli svetniki sejejo v ponedeljek popoldan, da tako do konca ubijejo mrtvega že na tako ali tako mrtev in najbolj osvojen dan v tednu.

In kaj lahko vidimo na naših občinskih sejah? Na kratko povedano: vrtec razpuščenih otrok v peskovniku. Otroke, ki se grupirajo in potem za dosego nekega cilja veselo obmetavajo druge skupine, že naslednjo sekundo, ko hočejo doseči nek drug cilj, pa nujno potrebujejo sodelovanje, taiste skupine objemajo kot stare vojne tovariše, s katerimi so skupaj preživeli tisoč bitk (tisočprva je pač usodna). Takšne skupine imajo svoja imena in ta imena so: SDS, SLS, LDS, SKD, ZLSD in NL.

Ker sem politično neobremenjen in nisem lokalne politike nikoli spremljal, sem bil tokrat v precej težkem položaju, saj nisem poznal skoraj nikogar, še manj pa, kdo kam spada. Ampak sčasoma so obrabi dobili imena in imena pripadnosti strankam. Najprej sem mislil, da mora biti SKD v Šentjurju strašno močna, saj jih je bilo za skoraj celotno levo stran seje sobe. Vsakič so glasovali enotno in samozavestno, brez njihove privolitve kakšna druga stranka ni mogla uveljaviti niti kančka svojih idej. No, kot se je proti koncu izkazalo, so na levi strani sedele v resnici tri stranke, SKD, SLS in tisti menjevalec strank, ki je trenutno v Neodvisni listi. Nad tem šopkom strankarskih skupin je budno bedel g. Čokl, ki je dajal vtis očeta velike družine, čigar otroci skočijo na še tako majhen mig njegove roke. Deloval je kot pravi sicilijanski »papa di casa«, oziroma kot kakšen šef klanske mafijske družine. Manjka mu samo še brazgotina na obrazu in raskav glas. Človek, ki že z načinom hoje da vedeti, da se zaveda, da vihti v svojih rokah veliko moč in da z njim ni dobro češenj zobati. Človek, ki pričakuje, da se ga že ob prvem stiku avtomatično (straho)spoštuje, drugače mu na oči od šoka in zgražanja pade tema. Kot grizli, na prvi pogled velik, močan, počasen in okoren, toda v resnici (politično) precej uren, spreten in hiter. Verjetno tipični patriarh doma in eden izmed tistih, ki se ravna po načelu »dobro nagraditi in hudo kaznovati«, se pravi, ko pride do zamere, je ta doživljenjska. Le redko se je javno izpostavil, pravzaprav samo dvakrat v šesturni seji, pa še od tega je bil enkrat javno izzvan. Namesto njega so govorili drugi člani SKD. Ampak recimo da je g. Čokl v tej kolobociji deloval kot mama, saj je oče sedel za sejno mizo: ata gospod župan in mama g. Čokl sta se kot stara zakonca sporazumela z nevidnimi pogledi. Ata župan skoraj nevidno migne z glavo, mama Čokl pa sila resno in s kamenom facio prav tako skoraj nevidno pokima – informacija je oddana, potrditev uspešnega prejema informacije tudi in vsakdo ve, kaj mu je storiti. Enostavno fantastično. Vezisti bi umrli od zavisti.

Prav tako homogeno je delovala skupina LDS na čelu z g. Artnakom. Usklajeno in uniformno, čeprav na trenutke malo preveč dramatično. Njihova največja težava je vsekakor premajhna številčnost in tako proti SKD-SLS-NL kolosu ne morejo skorajda nič, česar se tudi zavedajo.

Za ZLSD se zdi, da deluje samo še s pomočjo zagnanosti g. Erjavca. Če njega ne bi bilo, bi ZLSD v Šentjurju že zdavnaj razpadla. Od vseh prisotnih se trudi delovati še najbolj iskreno in pošteno, kot da res verjame v tisto, kar govori. Škoda je le, da marsikdaj svojo energijo troši na napačnih mestih. SDS pa je delovala kot skupina odraslih zagrenjenih otročajeve (se pač vsi zgledujejo po šefu Janši), ki se med sabo kar naprej kregajo. Najbolj notranje neorganizirani in, če je potrebno uveljaviti svoje interese, se zatečejo tudi goljufanju: njihovi člani (predvsem g. Korže ali g. Oset) pri glasovanju uporabijo tudi po dve glasovalni škatlici in tako oddajo (ali ne) dva glasa. Pri tem se niti ne potrudijo tega skrivati (ali pa so se v zadnji vrsti počutili tako udobno varne, da so pozabili, da blizu njih sedi moja malenkost).

Ok, pa preidimo na konkretne stvari: na dnevnem redu je bilo, poleg obveznih točk tipa Razno in Sprejetje dnevnega reda, vsega skupaj 11 točk. Tretja točka (načrt stanovanjskega sklada občine Šentjur pri Celju za leto 1999) je takoj odpadla zaradi neuskkljenosti s proračunom občine. Najbolj zanimive točke so vsekakor bile problematika CATV, Kovačeva črna gradnja asfaltnega mešalca na javnem dobru v Planinski vasi in proračun.

Pred začetkom seje so tudi uradno prekinili mandat pokojnemu svetniku SKD in na njegovo mesto izvolili g. Jožeta Bračka.

Najhitreje je švignila mimo šesta točka, v kateri je bilo družno določeno, da se denacionalizacijskim upravičencem, paroma Zdolšek in Gologranc, vrne njihova davno izgubljena lastnina v naravi.

Malo več zapletov je nastalo s točko sedem, kjer se je volilo že prav nemarno veliko število stalnih delovnih teles. Pri tem so prišle zdrahe znotraj SDS najbolj na plano, zaradi česar je bilo potrebno sejo celo prekiniti, da so uskladili svoje očitno na moč različne težnje. Za imenovanja predsednikov delovnih teles se je zgodilo klasično lobiranje, ko pa niti to ni več pomagalo, je vse skupaj prešlo na »prijateljsko« tapkanje po ramenu v stilu »... ne bit pizda, daj mi enega [predsednika]!« (g. Pungartnik g. Erjavcu), prišlo pa je tudi do spodrsljajev v sicer homogenem delovanju SKD-SLS-NL telesa, saj po njihovem »Planko nima šans,« potem pa je po nekem spletu okoliščin ravno on postal eden izmed predsednikov. Ob tej nenadejani izvolitvi je g. Planka in g. Koržeta skoraj pobralo od zadovoljnega smeha.

CATV

Prisoten je bil tudi g. Jerovšek iz Yes Electronica. Vsi prisotni, vključno z občino, so bili enotnega mnenja, da je bilo polaganje kablov skupaj z napeljevanjem plina in asfaltiranjem cest zelo dobra ideja, saj se je tako rešil nemalokateri praktičen problem. Zato je Yes Electronic pridobil tiho strinjanje s strani KS. Pravno pa je bilo takšno polaganje nezakonito, vendar naj bi se to kasneje

rešilo. Zdaj pa se KS Šentjur naenkrat distancira od celotnega projekta in pravi, da je šlo za zasebni gospodarski projekt in da naj ga zato reši podjetje samo. V času debate je še nekajkrat prišlo do nasprotnih si informacij, po katerih je KS dala blagoslov za polaganje kablov, spet po drugi strani, pa ni imela s kabelsko nobene zveze. G. Jerovšek je vztrajal pri tem, da je KS vpletena, saj je pred leti po gospodinjstvih poslala dopise o skorajšnjem kabelskem sistemu, kar je predstavljalo dovolj veliko dozo soglasja, zaradi katerega se je potem veliko ljudi odločilo sofinancirati projekt (okoli 1000 DEM na gospodinjstvo - kam je potem izginilo toliko denarja, ve samo g. Jerovšek, čeprav bi to zanimivo informacijo rado vedelo kar dosti ljudi). Potemtakem, je vztrajal g. Jerovšek, je KS sedaj dolžna pomagati pri odplačevanju računa Slovenskim Plinovodom. O višini spornega računa ni bilo govora, verjetno pa gre za gromozanske številke. Vsi prisotni so natresli kopico želja, da se to čimprej reši, nihče pa ni predlagal konkretnih rešitev. Končno je ga. Koleča predlagala, naj predlog za kompromis sestavi sam g. Jerovšek, župan pa je dotičnega vprašal po konkretnih številkah (cena izkopa za m³, število priključkov, kilometraža itd). Te zahteve so g. Jerovška očitno precej presenetile, saj je v odgovor samo zajecjal, da bo vse to vložil v pisni obliki do naslednje seje, ob tem pa ga je ga. Rataj javno oštela, naj sprejema pošto z občine, da se bo lahko temu problemu čimprej prišlo do dna. Še bolj neprijetno presenečen in ves rdeč v obraz se je g. Jerovšek potem urno pobral iz seje sobe. Kakorkoli, za ta problem je bil izglasovan odbor, ki ga sestavljajo ga. Rataj, g. Zdolšek in g. Erjavec ter g. Čokl. Verjetno najboljšo (vendar na žalost neuresničljivo) misel na to temo je podal slednji, ki je rekel, naj se TV signal enostavno izklopi in ko bodo zato televizije oropana gospodinjstva ponorela, bo g. Jerovšek problem v trenutku rešil sam, če bo hotel ostati živ.

Črna gradnja asfaltnega mešalca g. Kovača Mirka na Planinski vasi

Sporna je bila predvsem lokacija mešalca, saj je bil zgrajen na občinski zemlji. Predlagana županova horuk rešitev je bila, da se parcela izpiše iz javnega dobra in se da Krajevni skupnosti Planina pri Sevnici, v istem dihu pa bi jo slednja po simbolični ceni prodala g. Kovaču in tako bi se vsa stvar na hitro in tiho legalizirala. Vendar je na pot vskočilo ustavno središče, ki pa svojega mnenja o tej zadevi še ni povedalo. Zaradi tega je župan predlagal, da se točka umakne z dnevnega reda, vendar predlog ni bil sprejet. Ob tej zadevi je prišlo na dan, da se SDS svetnik g. Planko in SLS ga. Oset (sicer zelo angažirana ženska, pravi strup in verjetno strah in trepet v službi in doma) bolj težko gledata in da so jima zgolj priučene manire levega obnašanja preprečevale, da ne bi drug drugega sunila v luknjo z ošiljenimi koli. Ta adolescentni verbalni

ping-pong sta na koncu le uspela pomiriti g. Artnak in ga. Kolečeva, za kar mi je bilo osebno kar malo žal, saj bi bilo prav zanimivo opazovati, do kakšnih nižin bi se spustila Planko in Osetova. Župan kot veliki šamanski modrec predlaga pavzo, da se strasti pomirijo. Med pavzo pa leva stran seje sobe s svojimi telesi naredi matematično pravičen krog, ko staknejo svoje navznoter obrnjene glave skupaj in naredijo hitro mini-sejo na temo mešalca. SKD, SLS in NL delujejo neverjetno uigrano. Ker se očitno počutijo dovolj močne, ne govorijo s potuhnjenim šepetanjem, kot bi se sicer spodobilo, ampak lepo naglas. G. Oto Pungartnik ob tem omeni da »ga novinarji samo serjejo in nič ne delajo!«. Ah.

No, po odmoru ga. Osetova, g. Korže in g. Erjavec podajo sicer zanimive predloge, ki pa problema kratkoročno ne bi razrešili, potem pa se g. Planko, g. Pungartnik in še en meni neznani svetnik zapletejo v otroški trmasti ping-pong stila »Mi imamo boljši avto kot vi!-Nimate!-Imamo!-Nimate!-Imamo!-itd.« dokler župana ne mine sicer velika količina potrpljenja in jih prekine ter se končno potrdi sklep, da se sporno zemljišče lahko proda Kovaču, če bo ustavno sodišče dovolilo nadaljevanje gradnje mešalca, to pa bo znano do 15. julija, preden bo cenjeno ustavno sodišče odšlo na počitnice.

Proračun

Šele tukaj se je seja razplamtela v pravo norišnico. Zabadanja, metanja polen, paktov, zaveznistev, zamer in replik je bilo domala neskončno. To niti ni čudno, saj so se delile enormne količine denarja. Kljub temu pa je bilo korito očitno premajhno, saj je bila okoli njega prevelika gužva, da bi se dalo vse dogovoriti po človeško, zato je vse skupaj bolj spominjalo na klavnico. Predstavljajte si krdelo sestradanih volkov, ki niso jedli že dva tedna. Izplaženi jeziki in kruleči želodci ter živalska neusmiljenost. Gre za življenje ali smrt. Potem si zamislite še eno tako krdelo. Pa še eno. In potem si predstavljajte, da se ta krdela srečajo naenkrat. Jasno, kri, meso, čreva, želodci in ostali notranji organi, ki začnejo frčati po zraku, prekrijejo sonce. Kakšen zvok ob tem nastane pa si zamislite tako, da si predstavljate dva kamiona, ki prevažata svinje in se pri 200 km/h čelno zaletita drug v drugega. Celo sicer zelo stoičen in vsega hudega navajen županov občutek za diplomacijo je popustil pod bremenom in se verjetno odšel obupan nekam ustreliti, saj se je njegov lastnik nek trenutek zarekel in je g. Pungartnika okaral, da ima »od nekdanje težave s številkami.« Ko človek vidi, kakšne ogromne količine denarja se mečejo in valjajo sem in tja, ga zaboli glava. Milijon tja, tri sem, šest tam, pol na levo, dva na desno, itd. Z denarjem, ki bi moral polepšati življenje občanov in ki je večinoma namenjen za gradnjo cest, igrišč, šol, kanalizacije in podobno, se igra kopica zamerljivih otročaje. Usoda vsakdanjega človeka sploh ni v resnih rokah, ampak je vse skupaj samo rezultat trenutne dobre volje kakšnega svetnika oz. njihovega trenutnega zavezništva.

LDS je predlagala, da bi se iz sklada za odvoz kontejnerjev (10 mio) vzelo 6 mio in jih porabili za nakup internet strežnika, opremo za godbo na pihala (čeprav ne vemo zakaj, saj šentjursko »pleh« muziko ni mogoče dobiti, da bi igrala na, recimo, kakšni žalni slovesnosti - morda se jim zdi to ponižujoče?) in je potem potrebno »uvažati«

pihalno godbo iz Štor ter Svetine, lahko pa bi malo denarja dobili, da bi si končno kupili nove kape, saj so tiste komunistične šapke že kakšno dobro desetletje iz mode), investicije v športu, nakup knjig in posodobitev knjižnice. Če se denarja ne bi dalo dobiti iz sklada za prevoz kontejnerjev, bi ga vzeli iz postavke za javno razsvetljavo in to je g. Artnak utemeljil s tem, da zaradi močne svetlobe ponoči izumirajo metulji in ptice ne morejo spat (?!?). Med njegovim govorom je SKD-SLS-NL gigant veselo čebľal med sabo in tako so prvo glasovanje popuščili - amandma je bil sprejet. Ko so videli, da je LDS-u uspelo, so hitro zahtevali ponovno glasovanje. Jasno, župan je to dovolil in amandma po drugem glasovanju ni bil sprejet. Že malce jezni g. Artnak je zahteval ponovno glasovanje in v tretjem krogu je bil amandma dokončno odbit. G. Artnak je bil ob tem vidno poparjen, zato takoj preide v protinapad: ker Neodvisna lista ni politična stranka, se torej ne sme financirati iz proračuna, tako kot vse ostale stranke. Predlaga, da se 226.400 SIT, kolikor bi NL sicer dobila, da v proračun za dejavnost mladih. Seveda, g. Pungartnik ob tem krčevito zajoče in ostro protestira in se hkrati vpraša, kako lahko nekdo, čigar politična pot izhaja iz ZSMS, odreče denar NL, ki prav tako bazira na mladih, da je tak človek izdajalec svojih principov in podobno. Če je to res, v tem trenutku niti ni važno, bolj ironično in žalostno in smešno in ponižujoče je to, da takšne besede izgovarja nekdo, ki je v svoji politični karieri izdal in menjal že kar nekaj strank. Sledi partija ping-ponga, pri čemer g. Pungartnik, ne glede na utemeljene protiangume s strani g. Artnaka, kot papiga samo ponavlja eno in isto, dokler se le ne spomni nečesa otipljivega in predlaga, da če NL ne dobi denarja kot politična stranka, potem ga naj dobi kot svetniška skupina. G. Artnak potem predlaga, naj dobijo denar vse svetniške skupine in sicer tako, kot nalaga zakon (30 SIT za glas). G. Pungartnik se začne spet jokati. No, na koncu LDS amandma le ni bil sprejet in NL bo dobila svoj (nezakonit?) denar.

NL potem predlaga milijon tolarjev proračuna za nagrajevanje pridnih učencev (50.000 po glavi) za še večjo motivacijo. Amandma je sprejet šele po spremembi, po kateri denar dobijo nadarjeni učenci (ki so lahko tudi leni). Prav tako je izpadel denar za popravilo cest, ki bi ga vzeli iz proračuna za obvoznico Šentjur.

Večja debata je nastala ob amandmaju SKD: milijonih SIT namenjenih za orgle. Osebno se ne zalagam za to, da se denar davkoplačevalcev daje kakršnikoli institucionalizirani obliki verstva, še najmanj Cerkvi, ki se tako ali tako kopa v denarju. Te dileme se je dotaknil samo g. Čokl, ki je velikodušnost občine utemeljil z dejstvom, da bo del denarja šel tudi za glasbeno šolo, ki bo uvedla poučevanje igranja na orgle in bodo učenci lahko vadili na njih, poleg tega pa bodo v naši farni cerkvi potem omogočeni koncerti necerkvenega tipa. Ok, pa naj bo. Z neopisljivo nestrpnostjo komaj čakam naslednji takšen koncert. Potem je spet sledil manjši ping pong, ker se svetniki niso mogli zediniti, zakaj ne bi del denarja za orgle šlo tudi v cerkev na Ponikvi. Šele objava dogovora med obema župnikoma, po katerem se Ponikva denarja zaenkrat odreče, je pomirila strasti. SKD je prav tako predlagala sanacijo razsvetljave na Ponikvi, denar pa bi pobrali iz proračuna za gospodarstvo, vendar amandma ni bil sprejet.

G. Planko iz SDS zagotovi pol milijona za pripravo idejnega projekta za igrišče na Planini, ker se ga tam menda hudo nujno potrebuje, saj morajo šolarji telovadbo prakticirati kar na cesti.

Za malo večjo cvetko so zopet poskrbeli iz NL, saj so predlagali milijon tolarjev za internet strežnik, torej do pičice enak predlog, proti kateremu so glasovali uro prej, ko ga je predlagala LDS. No, tokrat je bil predlog sprejet z veliko večino. Padel je predlog o delitvi denarja namenjenega za Ljudsko Univerzo, namreč, da bi iz 3-milijonskega proračuna enega namenili splošnemu izobraževanju, dva pa za izobraževanje podjetnikov, ob tem pa je prišlo do rahlega verbalnega ravsanja med g. Čoklom in g. Mastnakom, vendar na srečo ne na tako otročji ravni, ki je, se zdi, sicer običajna za naše vrle velmože svetnike. Uglaženemu stilu kreganja navkljub predlog ni bil sprejet.

Bilo je še nekaj manjših sprememb: denar za domske oskrbnine se poveča za 800.000 SIT, zagotovi se nekaj denarja za delovanje kulturnih društev (povabimo v naša srca veselje, kajti čisto na novo in praznje bo oblečen drameljski pevski zbor!).

Po treh urah se je mesarsko klanje in priverjanje ob kotlu končno le končalo. Dobra izmučeni svetniki, nekateri bolj zadovoljni z uresničitvijo svojih načrtov kot drugi, so resignirano potrdili proračun, saj s(m)o bili vsi preveč utrujeni, da bi se še naprej ubadali s tem. G. Artnak je ob sprejetju proračuna naredil krajši govor, v katerem je povedal, da je pravkar sprejeti proračun protikulturni, protišportni, protihuman in protiekološki ter, zaradi postavke financiranja NL, tudi protizakonit. Kasneje neuradno pove, da je šlo zgolj za zadovoljevanje interesov svetnikov, saj jih ima veliko razna podjetja, ki bodo izvrševala dela določena v proračunu (in bodo tako proračunski denar nakazali sami sebi), vendar se njihov efekt skorajda ne bo poznal - skratka, gre za ogromne investicije, ki pa ne bodo ničesar spremenile, v dim je šlo ogromno denarja, južni del občine pa je (spet) ostal na suhem. Kljub temu je bil z doseženim zadovoljen, čeprav je upal na več. G. Erjavec čisto na koncu masakra za proračunski denar, ko je kri segala že do kolen, povpraša, kje so poročila o realizaciji lanskega proračuna? Zanima ga, kako se je denar porabil, še posebej zato, ker se pogoltnost zahtev iz leta v leto večja, povratnih informacij o porabi denarja pa ni. Zelo smiselna zahteva, kajti prepričan sem, da bi takšno poročilo rad prebral sleherni bivaalec naše občine.

Po končani šesturni seji, iz katere pa so kljub dolgem trajanju izpadle zadnje tri točke dnevnega reda, sem za trenutek pomislil, da je svetniško delo res zgolj samo trdo delo in samožrtvovanje za dobrobit naroda in da potemtakem poslanci v državnem zboru po pravici tožijo, kako težko je njihovo delo, potem pa sem izvedel, da bodo sejnine v Šentjuru znašale 12.000 SIT, kar pomeni, da bi velmožje morali sejati vsaj še šest ur dlje, da bi bili upravičeni do tako bogate nagrade. Za poslance bi si pa tako ali tako morali izmisliti 100-urni delavnik.

(mf)

Občinski proračun nezakonit?

Že davno je minilo sto dni, odkar je sedanja občinska garnitura po zadnjih lokalnih volitvah ponovno zasedla svoje stolčke. Dovolj časa smo ji dali mir, da je lahko pričela svoje delo. Sedaj nastopi nadzor nad tem, kar bo počela. Slika o tem, kdo je na oblasti, je jasna. Župan na javno pobudo LDS-a, da za njeno lojalnost hoče imeti svojega podžupana, ni javno odgovoril, oziroma jo je zavrnil. Ker pa hočemo, tudi če nismo zraven, odgovorno prispevati k razvoju in napredku občine, mu bomo natančno in dosledno gledali pod prste in ga s tem prisilili, da se bo po svojih močeh moral truditi in delati tisto, kar je v interesu čim večjega števila občanov. Tako lahko prispevamo za korist občine še več od tistih, ki so na oblasti in položajih župana, podžupana ali tajnika (direktorja) občinske uprave. Kritiko opozicije županu in njegovim pomagačem moramo zato gledati v tej luči.

Ena prvih nalog sedanjega vodstva občine je bila priprava proračuna za tekoče leto. Z njim se kažejo nadaljnje programske namere sedanje oblasti. Žal letošnji proračun ne predstavlja nobenih bistvenih sprememb v konceptu razvoja občine. To potrjuje tudi diskusija enega bivših županovih sodelavcev Pungartnika, ki je povedal, da je proračun, ki ga je predložil župan, premalo razvojno naravnan.

Strinjam se s tistimi, ki trdijo, da je proračun naravnan proti južnemu delu občine. Večina investicijskih projektov, razen vodovoda Slivnica, so zaobšli Krajevne skupnosti Kalobje, Planina, Prevorje, Loka pri Žusmu in seveda tudi Slivnico. Priprave na zapostavljanje teh krajev so se začele že koncem prejšnjega mandata, ko so nam, kljub mojim protestom, vzeli enega svetnika. Krivično je trditi, da so drugi deli občine zato kaj pridobili. Ključ za problem je drugje.

Župan je zagotovil, glede na lansko leto, močno povečanje nekaterih postavk v proračunu, ki očitno ustrezajo le posameznikom, za korist občine pa je njihovo povečanje potratno. Občina povečuje sredstva za vzdrževanje javne razsvetljave z indeksom 185, odvoz kontejnerjev pa celo z indeksom 500. Kaj to pomeni pri nekaj deset milijonih tolarjev, je jasno vsakomur. Mnenje LDS-a je bilo, da bi morali okrepiti pobiranje smeti, kot je določeno z odlokom, ki je bil sprejet v prejšnjem mandatu. Tako pa gasimo probleme zaradi malomarnosti odgovornih in mečemo proč velike denarje za drage kontejnerje, kateri se polnijo s starimi kavči, šolkami starih avtomobilov in drugo kramo, ki ima velik volumen. Za prave odpadke pa zmanjka prostora. Tudi pretiravanje z javno razsvetljavo je potrata denarja, povrh pa je to še neekološko. Zato v svetu in Evropi, pa tudi ponekod v Sloveniji s predpisi že omejujejo osvetljenost, tako, da po določeni uri zmanjšajo ulično razsvetljavo, prepovedujejo lasersko razsvetljavo, ugašajo reklamna telesa, osvetljenost gradov, sakralnih objektov itd. Na tej postavi bi se dalo v našem proračunu prihraniti veliko denarja in ga nameniti za investicije v južni del občine, za kulturo, šport in mlade, kar vse smo tudi predlagali, vendar brez uspeha.

Zavrtnjeni so bili predlogi, da bi namenili več denarja za dokončanje zgradbe v športnem

parku ter sredstva za nabavo instrumentov godbi ter zneske za socialno varstvene programe in humanitarne organizacije. Občinski svet je tudi gladko zavrnil predlog liberalnih demokratov, da bi za dva milijona povečali sredstva za nakup knjig. LDS proračun razume kot gospodarski projekt. Zato je sredstva potrebno vlagati tako, da se z njimi dosega čim večje koristi za ljudi. Med drugimi je bilo predlagano, da se »sofinanciranje orgel« spremeni v postavko »odkup župnijske zemlje za potrebe športnega parka«. Gre namreč za to, da sedaj na cerkveni zemlji domuje rezervno igrišče za veliki nogomet v Šentjurju in je urejen prostor za tabornike. Tako bi cerkev s prodajo zemlje, od katere sedaj itak nima nobene koristi in ji predstavlja mrtev kapital, pridobila sredstva za sofinanciranje orgel za šentjursko župnijsko cerkev, kar je po besedah župana tudi interes glasbene šole v Šentjurju. Povedano drugače, za sredstva, ki bodo itak namenjena nakupu orgel, bi dobili povratno korist za občino, to je zemljo, ki jo občina že sedaj uporablja. S tem bi lastninsko pravno uredili to vprašanje, ki ga bo v prihodnje itak potrebno, samo, da bo to občino stalo še nekaj milijonov dodatnega denarja.

Na seji smo županu predlagali, da postavko financiranje Neodvisne liste uredi na drug način, kot je bilo predlagano. Neodvisna lista namreč ni registrirana kot politična stranka v skladu s pristojnim zakonom, zato se, po tolmačenju Ministrstva za notranje zadeve in celo županovih strokovnih služb, le ta ne sme financirati kot politična stranka. Ker je župan kljub dosedanjim opozorilom pri svojem trmasto vztrajal, se lahko zgodi, da mu bo moral kdo od pristojnih v Ljubljani povedati, da je vsaj v tem delu proračun nezakonit. Upajmo, da bo to brez posledic za ostale proračunske porabnike. Vsekakor pa bo to vrglo dodatno slabo luč na občino, saj sta pred Ustavnim sodiščem že v presoji dva akta, ki smo jih sprejeli z njegovim vztrajanjem in zelo verjetno je, da bo v katerem izmed teh primerov neustavnost tudi dejansko ugotovljena.

Sprejeti proračun je v bistvu razkril bedo njegovih glavnih akterjev in tistih, ki ga brez kritičnega razmisleka podpirajo. To so stvari, pri katerih človek zdrave pameti res ne more biti zraven.

Jože ARTNAK

CATV še naprej na slepem tiru?

Pričakovanja uporabnikov šentjurske CATV, da se bo problem s kabelsko televizijo oziroma z Jessel d.o.o. končno premaknil z mrtve točke, se po seji Občinskega sveta niso uresničila. Po razmeroma neplodnem prerekanju je Občinski svet ustanovil le delovno skupino, ki jo vodi podžupan Čokl, kar verjetno pomeni, da se zadeva le odлага na »lepše čase«. Zlasti je zaskrbljujoče dejstvo, da tako občinski svetniki kot tudi vodstvo občine k zadevi niso pristopili sistematsko. Lahko bi celo rekel, da jih »v živo« niti ne zanima. Branko Oset in Anita Koleševa sta sicer ugotavljala, da so uporabniki tega kabelskega omrežja s ponudbo Jessela povsem zadovoljni, vprašanje je le, kako sta to ugotovila. Vsekakor sta pozabila na prvo zahtevo nedavno propadlega Društva uporabnikov CATV, da se vsem uporabnikom prizna njihov investicijski vložek v ta sistem, gre za okrog 400 000 DEM, kot solastniški delež v Jesselu oziroma v prejšnjem Yes elektroniku. Vsaj svetnik R. Maruša, ki je od propadlega društva uradno prevzel zadevo v svoje roke, bi lahko bil glede tega bolj odločen. K temu denarju naj bi svoje primaknila še občina, na primer v obliki ustreznega odkupa Jesselovega dolga od Slovenskih plinovodov, in naša družbena skupnost bi pridobila verjetno dovolj upravljaljskih pravic, da bi zagotavljala varno funkcioniranje tega za občane pomembnega sistema. Nobenega dvoma ni, da se bodo potrebe po širitvi CATV večale in bo problem slej ko prej zanimiv za večino občanov. Morda je primerjava ta hip nekoliko premočna, toda gre za sistem, ki se po svojem funkcioniranju lahko primerja z vodovodnim ali električnim sistemom, kar pomeni, da je še kako v skupnem interesu in se bodo sedanje polovičarske rešitve slej ko prej maščevale. Zadeva je še tembolj aktualna, ker g. Jerovšek kot lastnik Jessela že doslej ni kazal prave pripravljenosti za sodelovanje z Občino in občani. Kot je povedala Marija Rataj, vodja občinskega oddelka za okolje in prostor; pošte, ki prihaja z Občine, sploh ne sprejema oziroma je vsaj do sedaj ni sprejemal. Ob tem pa ne gre zanemariti dejstva, da Jessel za svoj projekt nima lokacijskega dovoljenja, niti druge dokumentacije. To pomeni, da gre za črno gradnjo, ki ni nič manj sporna, kot je sporen znameniti asfaltni mešalec v Planinski vasi.

Postavlja se vprašanje, kaj naj bi naredila ta nova delovna skupina, v kateri so od občinskih svetnikov poleg podžupana Čokla še Robert Maruša, Cveto Erjavec in Simon Zdolšek, če vemo, da sta vsaj Zdolšek kot nekdanji podpredsednik IS in Erjavec, kot predsednik sveta KS Šentjur, pravzaprav tudi krivca za sedanje neurejeno stanje.

Potrebno si je zastaviti tudi vprašanje, zakaj se občinski moške in moške iz vodstva KS Šentjur odločneje ne angažirajo pri ustreznem reševanju te zadeve? Nobenih znamenj ni, da bi šlo za mešetarjenje pod mizo; gre bolj za neznanje in pomanjkanje zavesti o pomembnosti tega skupnega javnega projekta. Če bo iz Jessela nekoč zrasla tudi lokalna TV, bo le - ta pomemben politični dejavnik, nad katerim tisti, ki so vanj največ vložili, občani denar, občina pa potuho pri dokumentaciji in pa še kaj, ne bodo imeli nobenega vpliva več.

F.K.

Četrto stoletja dolga cesta odprta

V navzočnosti številnih krajanov Prevorja, ministra Bergauerja, gospodov iz Cestnega podjetja Celje, šentjurskih občinskih mož in funkcionarjev iz sosednje občine Kozje se je v ponedeljek, 19. julija, zgodila slovesna otvoritev državne ceste Črnomla - Lesično.

Z rožicami okrašen govorniški pult, v vetru vihrajoče zastave, kajpada nepogrešljiva slovenska trobojnica kot štartna vrstica, nastop prevorske DOMIME (zapele so Pesem o Kozjanskem, avtorice Majde Rezec: o Guzaju, partizanščini in sreči živeti na Kozjanskem...), kristalna darilca za ministra in direktorja Cestnega podjetja Celje, slovesno obložene mize, prijazne mladenke v minikrilcih in »steklah« (»Hm, pa naj še kdo reče do smo Kozjanci malo za luno«, jih je komentiral ponosni glas s cestnega obrobja), pa množica zadovoljnih obrazov so bili lepa kulisa prireditve. Vznesene besede ministra Bergauerja in župana Malovrha niso zadevale najbolj v živo, kajti »Titova cesta«, kot se je imenovala na začetku pred davnimi desetletji (Žal, se je Broz takrat pripeljal le do Kozjega in od tam naprej asfalta ni in ni hotelo biti!) se je modernizirala po polzevo. Zadnja leta takole okrog 1 km na leto.

Peter Arzenšek

Gospod Peter Arzenšek, Vi ste bili član iniciativnega odbora za modernizacijo te ceste in gotovo veste, zakaj je šlo tako počasi? Je bila izgradnja res tako težavna, kot smo slišali?

»Tega o izjemni težavnosti jaz ne verjamem. Bolj bo res, da oblasti, tako državni kot občinski, nismo bili kaj posebno zanimivi. Šele v zadnjih treh letih, potem ko je naš iniciativni odbor zagrozil z blokado ceste, se mi zdi, se je začelo premikati hitreje. Na sestanku v Kozjem pred dvema letoma sta minister Bergauer in poslanec SLS Potočnik obljubila, da bo cesta gotova v dveh letih in kot vse kaže, sta besedo držala.

Seveda sem vesel, da imamo končno prepotrebno cestno povezavo s svetom, zdaj se tudi za moj posel odpirajo perspektive.«

Mirko Pajek

G. Mirko Pajek (predsednik sveta KS Prevorje), kako doživljate današnji dan?

»Kozjansko se končno odpira. Trajalo je dolgo, pred petimi leti je že kazalo, da se bo vse zaštrikalo in brez groženj z zaporo ceste ne bi šlo. Po sestanku z ministrom Bergauerjem v Kozjem pred dvema letoma je končno krenilo. Upamo, da bo asfalt pripeljal na Prevorje končno tudi kakšnega turista, pa tudi za posle se nam odpirajo lepše perspektive. Lepo je.«

Potem, ko so gospodje iz Ljubljane, Občine Šentjur in Cestnega podjetja prerezali vrstico, nazdravili s šampanjcem, poskusili pecivo, ki so ga pripravile prevorske ženske, malo poklepetali z hvaležnimi krajanji, je bilo fešte kmalu konec. Vina in peciva je bilo dovolj tudi za vse navzoče. Visoki gostje so se še popeljali s policijsko spremljavo in prižganimi policijskimi signalnimi lučmi po novi cesti ter izginili proti Šentjurju, kjer so v senci pri Bohorču potrdili svojo delovno zmago.

F.K.

Dan državnosti po šentjursko

O zastavah ne bom več izgubljal besed, Šentjurčanom dan državnosti pač ne pomeni nekaj posebnega in praviloma zastav ne izobešajo. Zasebni lokali sploh izjemoma, nič boljše pa niso nekatere javne institucije (npr. Policija... in tovarne Bohor, Jurmes, Meja...)

Na predvečer praznika so bile napovedane tri prireditve: v Kulturnem domu osrednja proslava ob šentviški »Naročeni zmešnjavi«, na Rifniku ognjemet in na Resevni kresovanje.

»Škandal« v Kulturnem domu

Župan Malovrh nam je za dan državnosti podaril komedijo »Naročena zmešnjava«. V dvorani, ki je bila do tričetrtine napolnjena, smo vsaj tisti, ki smo prišli tudi na proslavo in ne le gledat šentviške umetnike, doživeli rahel šok: dvorana je bila brez sleherne dekoracije, brez enega šopka ali ene zastave. Kaj takega se v šentjurski dvorani ne zgodi niti ob najnavadnejši »pasji procesiji«. Županove »takmašna« obleka, slovesna kravata in nekaj prebranih misli o pomenu državnosti pač niso mogli odtehtati te neodpušljive šlamparije. Osebnost sem se počutil užaljenega in sem odšel na druga prizorišča praznovanja.

Rifnik

Čudovit poletni večer, na vrhu Rifnika pa ob 21.20 uri okrog 20 fantov in deklet čaka na »program«. Pa ni bilo ničesar, tudi kresa ne, ker ga je Občina prestavila na Resevno. Nazaj grede sem pri Bohincu srečal tabornike, ki so pripeljali rakete. »Dve škatle jih imamo, plačala je Občina, so povedali.« Malo pred 22. uro se je z Rifnika razlila reka svetlečih isker in ustvarila občutek prazničnosti.

Resevna

Na jasi pred spomenikom je bila pripravljena grmada, g. Straže je postavil nekaj ličnih miz, z žarometi osvetlil prizorišče, pripravil pijačo in golaž. Ob 22. uri sem bil med navzočimi edini, ki nisem bil tam službeno. Potem so prišli še trije ali štirje avtomobili, kres je slovesno zagorel, »Prijetelji Resevne«, tokrat jih je bilo le pet ali šest, so zapeli. Med dvajseterico kresovalcev ni bilo nikogar z Občine, od političnih funkcionarjev - kresovanje naj bi menda bila celo naloga strank - pa le predsednik LDS Artnak.

Predvidevam, da sta se pokojna Cvetka in Dušan, ki počivata le nekaj deset metrov vstran na robu romantične reševniške jase, v grobu obračala.

F.K.

Dom starejših je odprl svoja vrata

Uradna otvoritev se je zgodila v ponedeljek, 26. julija, to je že po zaključku redakcije, novinarsko konferenco pa smo le še ujeli za rep tik pred zdajci.

Zgodba šentjurskega doma upokoencev oziroma zdaj uradno imenovanega Doma starejših Šentjur se je pričela pred dvema desetletjema. Leta 1988 je bil končno sprejet zazidalni načrt, dve leti kasneje pa tudi projekti za izgradnjo. Ko je pred dobrimi tremi leti polagal minister Rop temeljni kamen, je predračun za gradbena dela znašal 420 milijonov, ta je do sedaj narasel na 700 milijonov tolarjev, skupaj pa investicija velja okrog 900 milijonov tolarjev. Petina investicije predstavlja delež občine, drugo pa je dala država. Dom se razteza na preko 1 hektar veliki površini in ima 5200 m² koristnih površin. Dajal bo streho 143 oskrbovancem, od tega je 49 negovalnih postelj (različni priključki, latofleks...), ki so po opremljenosti na ravni bolnišnične nege. Poleg tega bo na podstrešju na razpolago še 14 tako imenovanih varovanih stanovanj, katerih dograditev in opremljanje sta stala 76 milijonov SIT. Za dobro počutje in potrebe oskrbovancev bo skrbelo 60 zaposlenih, od tega bo nekaj več kot polovica medicinskega osebja.

V.d. direktor doma Branko Gorečan se je pohvalil, da so pri izgradnji doma uporabili vse sodobne gradbene norme in materiale ter tako zgradili enega najmodernejših domov za strejše občane. V domu imajo seveda tudi vse potrebne spremljajoče objekte in opremo, od sanitarij za vsako sobo posebej, do družabnih prostorov, ambulate, fizioterapije in kapelice.

Dom naj bi predvidoma začel delovati 1. avgusta, nekaj dni za tem pa bodo sprejeli tudi prve oskrbovance. Doslej so evidentirali okrog 160 interesentov, od tega se jih je do sedaj odločilo za vselitev le okrog 90, kar pomeni, da je trenutno prostora še dovolj. Nekoliko višja cena oskrbnega dne (2550 SIT v primerjavi z 2000 tolarji v Šmarju) je marsikoga odvrnila od preselitve. To pa ne pomeni, da bo dom ostal prazen, kajti v celjski občini čaka na sprejem okrog 300 interesentov. Gorečan zato poziva vse, ki razmišljajo o Domu starejših Šentjur, da se prijavijo takoj, ker kasneje prostora več ne bo v izobilju.

Kot vse kaže, ima dom zasedena že vsa ključna delovna mesta. Gorečan je povedal, da bo glavna sestra Martina Gorjup, ki je dolga leta delala v celjskem domu upokoencev, kuharja so potegnili iz šmarskega doma, socialno delavko iz VDC Golovec, fizioterapevko iz celjske bolnišnice, delovno terapevko iz Vojnika, računovodjo pa iz celjskih vrtcev. Skratka, štartna ekipa je izkušena in ne bo potrebovala časa za uvajanje.

Gorečan nas je potem popeljal skozi domske prostore in nas prepričal, da nas na Svetinovi 1 res čaka razmeroma prijazen dom, če nam ga bo že usoda namenila. Oddelek za intenzivno zdravniško nego je resda nekoliko turoben, toda drugi bivalni prostori in zlasti še varovana

stanovanja na podstrešju ponujajo veliko zasebnosti in razkošja. Ko se bodo po hodnikih naselile rože, na stene slike in bo po hodnikih

zavrvlo spokojno življenje starostnikov, je rekel, bo vse še mnogo prijetnejše.

F.K.

Ustavno sodišče ustavilo asfaltni mešalec

Asfaltni mešalec, ki ga je v Planinski vasi na črno postavil Mirko Kovač s Planine, je v zadnjih dveh letih osrednja točka šentjurske politike. Zaradi njega je takoj po volitvah takrekoč razpadla SDS, ki se do sedaj še ni pobrala, zdaj pa iz istega vzroka krepko škripa v koaliciji SKD & SLS. Predsednica SLS Tatjana Oset se namreč z vsemi štirimi bori zoper legalizacijo te gradnje in kot vse kaže, je prvi vmesni zmagovalec. Ustavno sodišče je namreč prisluhnilo argumentom neposrednih sosedov te gradnje in posredno tudi Osetovi, ter je začasno ustavilo vse nadaljne postopke v zvezi s to gradnjo. Kaj to pomeni za Mirka Kovača, ki je v mešalec vložil okrog 2 milijona DEM, stroj pa že več kot leto dni nekoristno stoji, si lahko predstavljamo. Vsekakor gre za precejšnje denarje, toda, kot vse kaže, tudi za druge interese, ne nazadnje močnega cestnega lobija, ki kot monopolist na tem področju menda žanje velike dobičke.

V vso zadevo se še nadalje zapleta tudi občinska politika. Župan Malovrh, kljub temu, da gre za črno gradnjo, sicer previdno, a vendarle, v ozadju stoji za Kovačem, ki ima tudi večinsko podporo v Občinskem svetu. Gre pač za denar, za nova delovna mesta, končno tudi za odločitev KS Planina. V nasprotnem taboru so neposredni sosedje - kmetje, ki nad mešalcem, razumljivo, niso navdušeni, in pa SLS, ki ji je ta primer odlična priložnost, da pokaže svojo pripadnost kmetstvu. Predsednica SLS Osetova

se je v bitko vrgla s presenetljivo vnemo. Potem ko je že kazalo, da bo asfaltni mešalec le shodil, je vmes poseglo Ustavno sodišče. Sporen naj bi bil lani sprejeti občinski odlok, s katerim je občina pristopila k spremembi prostorsko ureditvenih pogojev za območje Planinske vasi in tako odprla vrata za začetek legalizacije te črne gradnje.

Glavni kamen spotike je 471 m² velika parcela, na kateri stoji mešalec, ki je občinska last oziroma javno dobro, in je prenos lastništva na Mirka Kovača eden od prvih pogojev za ureditev dokumentacije. Predsednik sveta KS Planina Roman Planko, ki je hkrati tudi občinski svetnik, sicer pa zaposlen v »Kovačevem« Montparisu, si že nekaj mesecev prizadeva, da bi si KS pridobila lastništvo te parcele, a mu predvsem zaradi nasprotovanja svetnikov SLS to ne uspeva. Tudi na zadnji seji Občinskega sveta njegova misel ni šla skozi. Svetniki so sprejeli sklep (proti so bili le trije od prisotnih dvajsetih), da se omenjena parcela lahko Kovaču proda, toda le v primeru, če Ustavno sodišče ne bo razveljavilo že sprejetega sklepa OS o spremembi prostorsko ureditvenih pogojev za Planinsko vas.

Ker sodni mlini ne slovijo ravno po hitrosti, vse kaže, da se bosta zgodba o asfaltnem mešalcu in z njo povezana vroča kri v Občinskem svetu nadaljevala jeseni.

F.K.

Orgle in Neodvisna lista.

Letošnji proračun bo šel v anale zaradi dveh zanimivih novih postavk, ki na prvi pogled nimata nič skupnega, pa sta si vendarle zelo blizu: zaradi orgel in Neodvisne liste.

Najprej nekaj besed o orglah.

5 milijonov SIT občinskega denarja za orgle v farni cerkvi je za šentjurske razmere kar lep denar, ki ga mnogi ne bodo zlahka pozabili. Ne bi razpredal o tem, ali božja slava res zahteva tako drag instrument in če so orgle pomembnejša občinska investicija od recimo že skoraj osem let nedokončanega športnega parka. Če so se farani odločili, da jih kupijo, jih pač lahko kupijo, in če so občinski svetniki sklenili, da najpametneje porabijo pet občinskih milijonov tako, da jih primaknejo k zbrani vsoti, imajo prav tako vso pravico tako narediti. Tu ni nič spornega. Le zanimivo je in priložnost za razmislek.

Tokrat se je prvič zgodilo, da je Cerkev prestopila prag, ki jo je doslej ločeval od države in je tako dejansko v Šentjurju postala del laične oblastne javnosti. Ali je to dobro ali slabo, je težko reči, vsekakor pa je led prebit in odslej bodo verske potrebe vedno tudi sestavni del občinskih financ, pa ne le dokler bodo v Šentjurju vladali krščanski demokrati, temveč verjetno kar nekaj časa tudi pod drugačnimi vladavinami. Cerkev in vera pač imata v naši občini takšen pomen, da sta nesporno odločujoč politični dejavnik - če hočeta biti. In očitno to hočeta biti, kar jima pač ni mogoče

kratiti. In Jurij Malovrh, ki se bo zapisal v zgodovino kot župan, ki se je tesno povezal s Cerkvijo, je prvi razmeroma radodarno odvezal občinski mošnjiček za cerkvene potrebe in si tako zagotovil še vnaprej glasove verujočih občanov.

Kakšen je strateški pomen te proračunske postavke? Učinki bodo verjetno večplastni. Pričakujem, da bo politično aktivna Cerkev izgubljala prave vernike, na drugi strani pa bodo verjetno orgle postale predmet pozornosti tako imenovanega laičnega bloka, ki se bo slej ko prej zavedel svoje politične inferiornosti in se bo začel organizirati na necerkveni osnovi. Trenutno je ta opozicija še razmeroma skromna, toda je obilno porazdeljena po vseh strankah, tudi v SKD, in če bo prišlo do pričakovane delitve, bi lahko resno ogrozila občinsko krščanskodemokratsko vladavino. Po intelektualnih potencialih gotovo že sedaj krepko prekaša Malovrhovo ekipo, organizacijsko pa ji ne seže niti do kolen. Zlasti je kritično dejstvo, da tako imenovane laične stranke (zlasti ZLSD in SDS) trenutno vodijo izraziti pragmatiki, »drotinčarji«, ki se prilizujejo vladajoči strukturi. To seveda pomeni, da bo organizacijska prenova teh političnih sil, če bo do nje sploh prišlo, zelo zelo počasna in težka. Prvi pogoj za njihovo rast pa je

takšna družbena klima, v kateri se pravi verniki ne bodo čutili ogrožene, kajti občutek ogroženosti, ki smo ga podedovali iz komunističnih časov, je namreč najmočnejši povezovalni moment in najizrazitejši skupni imenovalec tako imenovanega »cerkvenega bloka«.

Drugi zanimiv fenomen je šentjurska Neodvisna lista. Kljub zvonečemu imenu že vrabci na strehi vedo, da gre za »by pass« krščanskih demokratov oziroma za organizirano zavajanje volivcev. In sedaj sta se Pungartnik in Mestnšek pojavila v občinskem proračunu kot politična stranka, kar je povsem v nasprotju z veljavno zakonodajo. Tega se seveda prav dobro zaveda tudi župan Malovrh, ki bi moral biti varuh zakonitosti v občini, a je zamižal na obe očesi in se na občinske stroške oddolžil svojim zamaskiranim političnim zaveznikom. Plačilo za že izkazano podporo (230.000 SIT) je sicer skromno, predstavlja pa legalizacijo te skupine, kar je za NL in za Malovrha neprimerno pomembnejše od podarjenih občinskih tisočakov.

Malovrh kot izjemno izmuzljiv in spreten politik je torej že pričel predvolilno kampanjo za naslednje volitve - to pa je tudi skupni imenovalec teh dveh novih postavk v občinskem proračunu.

F.K.

»Pobarvajmo šentjurske sivine!« - morda kdaj drugič

Zamisel Študentskega kluba mladih (ŠKMŠ), da bi se pod strokovnim vodstvom likovnikov Brodeja in Vrečkotove z barvami lotili šentjurskih svin ob cestah, je padla v vodo.

Zadeva sploh ni tako enostavna, kot bi si človek mislil. Najprej je zakompliciral podžupan Čokl, ki je hotel predhodno videti natančen načrt poslikave. Ko so ga študentje naredili, se je zadeva zataknila najprej na celjskem podjetju za vzdrževanje cest, ki menda bedi nad državnimi cestami, kasneje pa še na Direkciji za ceste v Ljubljani, ki je, kot vse kaže, edina pristojna za poslikavo šentjurskih svin. V Ljubljani pa imajo dela čez glavo in se seveda niso utegnili ukvarjati s takimi malenkostmi. Po dobrem mesecu svojega prizadevanja so študentje ugotovili, da jim birokracija ne bo dala dihati in so hočeš nočeš odnehali.

Kaj se dogaja s šentjursko SDS?

Znana povolilna zgodba, ko sta svetnika Branko Oset in Jože Korže, izvoljena na listi SDS, odkrito prestopila v tabor vladajoče SKD, Roman Planko s Planine pa se jima je pridružil bolj prikrito, kar je imelo za posledico izredno volilno konferenco SDS in izvolitev novega vodstva občinskega odbora SDS, počasi dobiva svoj epilog: stranka vse bolj tone v anonimnost in se staplja z SKD. Novi predsednik SDS Zoran Justin, ki je bil izvoljen z minimalno večino, izvolili pa so ga dosledno člani SDS, ki so nasprotovali nenačelnemu mešetarjenju pod mizo z vladajočo SKD, v času od aprila do konca julija ni sklical niti ene seje vodstva stranke. Ker se je v tem času zgodilo vse, kar se v občinski politiki lahko zgodi, sprejet je bil proračun in vzpostavila se je občinska oblast, pomeni, da je bodisi povsem izgubil vajeti iz rok, ali pa na tiho in na svojo roko sklepa kupčije z vladajočo ekipo in »izdajalci« iz vrst SDS.

Kaj se je v tem času pravzaprav zgodilo? Vse in nič. Vsekakor ni mogoče prezreti, da o SDS, kakršna je bila pred volitvami, ni več ne sluha ne duha. Novih usmeritev stranka formalno še ni sprejela, zagotovo pa ne spoštuje sprejetih veljavnih sklepov prejšnjega vodstva, tako glede temeljne usmeritve, podžupanske funkcije, kot tudi sestave vseh delovnih teles Občinskega sveta. Socialdemokrati so sicer presenetljivo dobili kar dve predsedniški mesti v pomembnih delovnih telesih OS (Odbor za okolje in prostor in Odbor za družbene dejavnosti), kar je po tistem, ko si je SKD prilastila vse ključne funkcije na

Občini, še največ od možnega, toda žal se ne da prezreti, da sta ju dobila »Puckota« Oset in Planko. Pomeni, da gre za Judeževe groše in za nadaljne spretno utrjevanje absolutne oblasti SKD. Kot se je pokazalo tudi pri proračunu, je SDS že zvesti del glasovalnega stroja vladajoče koalicije.

Takšen razvoj dogodkov sicer v slovenskem prostoru ni nekaj posebnega, s strateškega stališča pa verjetno ni ugoden niti za občino in še manj za stranko. Na Občini ostajamo brez močne opozicije, kar gotovo ni spodbudno za zdravo vladanje, po drugi strani pa takšno nenačelno mešetarjenje pomeni še nadaljni upad ugleda občinske politike.

Kako se bo do naslednjih volitev iz zagate izvlekla SDS, je posebno vprašanje. Stranka, ki gradi na »pristavljanju piskrčkov«, se sicer lahko hvali s trenutnimi dosežki in pragmatičnim političnim pristopom, njeno ravnanje pa volivci zlahka spoznajo kot antipatično lizunstvo vladajoči strukturi. Mislim, da brez načel in brez idej, kako koristiti svoji družbeni skupnosti, tudi v naši rahlo arhaični družbeni klimi, ne bo mogoče uspeti. Rating stranke na državni ravni sicer pomeni veliko, kar pa za občinsko raven ni odločujoče.

Seveda se teh dejstev prav dobro zavedajo tudi razni Oseti, Koržeti, Plankoti in Erjavci, ki pa zasledujejo očitno drugačne cilje. Če so le - ti pravi, bodo pokazale šele naslednje volitve. Kot vemo, volivci imajo vedno prav.

F.K.

PC servis

BOGDAN GOBEC
Šibenik 7, 3230 Šentjur
Tel.: 749 0500, 740-125
mobitel: 041 740 985
Tržnica Šentjur

Računalniški inženiring d. o. o.

**prodaja programske
opreme (softvera) za
obrtnike in podjetja
s podporo za DDV
in leto 2000**

**UGODNE CENE
RAČUNALNIŠKIH
KOMPONENT**

foto

LANGUS TONČKA,
s.p.

Drofenikova 16, 3230 ŠENTJUR
Tel.: 063/741-801, 041/693-388

**POPUSTI ZA
ŠTUDENTE
DO
30. 10. 1999**

DELOVNI ČAS: 8 - 18, sobota: 8-12

V NOVIH PROSTORIH

**ZLATARSTVO
MILAN GAJŠEK**

še vedno

V TRŽNO-PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU
Drofenikova 16, tel.: 063/743-727

* prodaja zlatega nakita

* izdelava nakita po želji stranke z
vgrajenimi dragimi in poldragimi kamni

**VELIKA IZBIRA
KOMPLETOV ZA DARILA!
(graviranje brezplačno)**

- * krstna, obhajilna in birmanska darila
- * ekspres izdelava poročnih prstanov
- * prodaja ročnih, stenskih in stoječih ur
- * prodaja japonskih in kitajskih biserov

**NOVO NA
TRŽNICI!**

Brigita LUBEJ s.p.
Drofenikova 16, 3230 Šentjur
telefon in fax: (063) 741 381

Brigita
papirnica darilni butik

Kam gredo iznajditelji šolarji?

K Brigiti na tržnico:

Vse za male in velike šolarje!!!

Ob sklenitvi
KASKO zavarovanja
vam podarjamo

Adriatic
zavarovalna družba d.d.
Zastopnik: Zoran LIPAR, Agencija
Šentjur, GSM: 041/745-601,
doma 063/482-842

35%

**KOMERCIALNI
POPUST!**

Brezplačno vam bomo izračunali premijo za vaš avto
in vam jo po pošti poslali domov.
Pokličite 041/745-601 (Agencija Šentjur)

Novinarski konferenci Banke Celje ob rob

Tiskovne konference bank so ponavadi duhamorna zadeva in za širšo javnost nezanimiva. Tokrat pa, ko sem čakal sredi Celja in se martinčkal na jutranjem, toda že žgočem soncu, se blizu mene sunkovito zaustavi podrtja od avtomobila na katerem se sveti napis Pop TV. Opla, tole pa očitno ne bo kar tako. Za trenutek se pomudim ob dejstvu, da ima sicer bleščeča TV postaja tako zjahane avtomobile, nato pa zvem, da je današnja tiskovna konferenca precej zanimiva, ker da se bo menda Banka Celje združila z Novo Ljubljansko Banko oz. po domače povedano, NLB bo kupila Banko Celje.

Tiskovne konference sem do sedaj videl samo v kakšnih TV nadaljevalkah in tako sem podzvestno pričakoval relativno majhno pustro urejeno sobo, govornico in pred njo dobrega dva ducata stolov, od koder bi radovedni novinarji spraševali. No, resnica je popolnoma drugačna: velika sobana, miza dolga kot ponedeljek, zavita v U, v baročnem stilu, na njej jedcača, pijača in rože, vsi stoli in nasploh cela soba se kar šibi od blišča in ugleda. Vau! Ugotovim, da mi lastni imidž ostarelega heavy metalca dela sramoto in da nekako ne ustrežam v skupino lično zloščeni in bleščečih mladih in malo starejših novinarjev in novinark, ki so urejeni, kot da bi prišli na kakšen ples visoke družbe diplomatov v Washingtonu. V glavi si naredim miselno oznako, da si moram, vkolikor mislim nadaljevati s svojo amatersko novinarsko kariero, nabaviti normalno obleko, ki bi iz mene naredila človeka, in tako dokončno izgubiti svojo identiteto ter se potopiti v neskončno puščavo povprečnosti mainstreama.

Ko se usedem, se poleg mene na stol pokne Janko Šopar, sicer občasni voditelj TV Dnevnika. Izkoristim trenutke in ga na hitro preskeniram: deluje nekako balkansko počasi in ležerno, kot dobrodušen in malce zaspan toda nasmejan koala medvedek, toda oči mu hitreje kot strele švigajo po sobi in drugih novinarjih. Verjetno del poklicne deformacije – novinarju pač ne sme nič uiti. Kamermeni Popa in nacionalke ter verjetno še kakšne lokalne postaje postavijo svoje kamere in zadeva se prične. Navkljub ogromno slovničnim napakam uspeš prebrati priložene liste v lični mapi, ki nas čaka na mizi, torej čisto na kratko:

Najpomembnejši dosežki Banke Celje v letu 98:

- pripojitev Hmezad Banke
- Banka ima 1053 delničarjev, od tega 398 pravnih oseb, ki imajo okoli 80% osnovnega kapitala banke in 655 fizičnih oseb, od tega jih je 14 tujcev.
- Banka svoj tržni delež poveča 5.1% na 5.6%
- V letu 98 ima za 17.105.000.000 prihodkov in za 15.022.000.000 SIT odhodkov, kar pomeni 2.083.000.000 SIT bruto dobička.
- Iz slednjega se 1.101.730.000 razdeli delničarjem, kar znesse 1.600 SIT bruto na delnico
- Obrestna marža je znižana za 0.6% in trenutno znaša 2.9%

Poslovna politika banke za leto 99

Poleg solate o odprtosti banke, sodelovanje, širitvi poslovanja, vključevanja v reforme in zagotovitvi osnov, spremembi, itd, itn, ipd., izstopa samo dejstvo, da je banka izdala tretjo emisijo obveznic v vrednosti približno 20 milijard SIT, ki pa so bile namenjene nakupu s strani NLB.

Slednje je bilo še posebej zanimivo. Pogodba o strateškem partnerstvu je bila podpisana 10.5.99 in s tem je NLB dobila 20% števila

delnic Banke Celje, s tem pa so dane zakonske možnosti, da se Banka Celje vključi v bančno skupino Nove LB. To bo sicer pomenilo veliko manjšo samostojnost banke, toda hkrati tudi veliko večjo varnost poslovanja. S tem se bo tudi zmanjšalo poslovanje s tujino, trenutno pa se pospešeno dela na skupnem velikem informacijskem sistemu, ki bo še dodatno olajšal interno poslovanje med bankami. Na zastavljeno novinarsko vprašanje, kako bo to vplivalo na število zaposlenih, se gospoda Niko Kač, generalni direktor, in Dušan Drogenik, njegov pomočnik, očitno nista uskladila pred konferenco, saj je prvi omenil, da bo prišlo do "kontrakcij" (po slovensko: krčenja), drugi je potem to nekako demantiral, pa ga je prvi zopet popravil in omenil, da se bodo prisiljeni posloviti od 24-ih ali 25-ih zaposlenih. Neugodna tema, zato so brž postregli z dobrimi stranmi: LB predstavlja v slovenskem bančnem prostoru 27%, njena celotna bančna skupina (skupaj z Banko Celje) pa kar 40%. Spojitve se v slovenskem bančnem prostoru dogajajo že kar nekaj časa, to pa zato, da bomo pripravljeni konkurirati tujim bankam, ko bomo enkrat v Evropi.

Ostale informacije so bile bolj prehodnega značaja - zaradi novega zakona je bila potrebna sprememba statuta, po kateri ne obstajajo več zbor banke, upravni in nadzorni odbor, zamenjajo pa se s skupščino delničarjev, nadzornim svetom in upravo banke. Skupščina imenuje sedemčlanski nadzorni svet, le-ta pa tričlansko upravo, vse to pa se je zgodilo med prvo sejo nadzornega sveta.

Velja omeniti še, da bomo v juniju dobili nov bankomat v blagovnici Resevna (ko tole berete, bi torej že moral veselo delovati) in da se bodo kartice Activa zamenjale z novimi bančnimi karticami Activa/Maestro, ki bodo omogočale dvig gotovine na poštah in plačevanje storitev ter kupovanje v vseh trgovinah, ki bodo opremljene s POS terminali, kar brez čeka.

Na koncu so zadovoljni člani uprave banke še povedali, da je končana gradnja avtomobilske parkirne hiše v Celju, v njo pa so investirali 1.4 milijarde SIT. V desetih letih bo to garažo kupilo Mesto Celje. V njej je pet etaž in ponuja 647 garažnih mest, od katerih jih je dobršen del že kupljenih, preostanek pa bodo javni, razprostrirajo pa se na 16.000 m². Na preostalih 4.000m² pa se bodo razlezle pisarne raznih podjetij, ko so Spar, Hypo leasing Celje in podobne.

Konference je konec in vsakdo dobi še lično kapo in majico. Fino. Ko ena izmed tistih zelo urejenih novinark vstane, opazim, da je v popolnem neskladju s fino obleko in svetlečim make-upom ter gracioznim vedenjem obuta v navadne gumijaste cikle kričeče modre barve, ki še najbolj sodijo na kakšno Slovencev polno betonsko plažo v Umagu. Ko to vidim, ugotovim, da ni nobene nuje za novo obleko.

(mf)

MEJA izkorišča dioksinsko afero za lastno promocijo

Ok, pa naj jim bo.

Dotično podjetje je skorajda doživelo usodo mnogoterih podjetij v Slo. V rdečih časih so ga vodili okoreli komunistični veljaki, ki so bili zgolj protokolarni direktorji (ne pa tudi funkcionalni) in ki so se ob spremembi vetra razbežali na vse strani, še prej pa si nakradli vse kar se je nakrasti dalo, delavce in usodo podjetja pa so prepustili Bogu oz. rokam kakšnega mladega neizkušnega človeka, pričakujoč, da bo vse skupaj propadlo v nekaj letih. No, toda g. Fidler, novi direktor Meje, je zavihal rokave in se na vse kriplje trudil rešiti podjetje. In videti je, da mu je uspelo, saj je Meja danes dokaj modernizirano in stabilno podjetje. Čestitke.

Tiskovna konferenca, ki se je zgodila v četrtek, 1. 7. 99, je bila navkljub napovedani izjavi bolj podobna reklamni in prezentaciji podjetja, kot pa problematiki dioksina in zastrupljene hrane. Kljub temu nam je bilo povedano, da prodaja čez poletje vedno upade in tako je tudi letos, zato je še nemogoče reči, ali je to zaradi dioksinske afere ali ne. Sicer pa padec prodaje ni izven dovoljenega področja.

Malostatistike. MEJA pridelala 30 ton lešnikov letno in je s tem največji pridelovalec lešnikov v Sloveniji, potrebe pa so tako velike, da celoten pridelek v trenutku razprodajo, še več, Slovenija vsako leto uvozi ogromno lešnikov - če bi torej radi začeli s svojim podjetjem, so lešniki zanimiva tržna niša. Vso srečo.

Na leto prav tako pridelajo 600.000 kg pitane govedi, težišče pa je vsekakor perutnina. 115.000 kupljenih nesnic in 55.000 lastno vzgojenih nesnic znesse 170.000 kokoši, ki letno znesejo 30 milijonov jajc. So drugi v Sloveniji, takoj za Jato.

Veterinar g. Pangerlj, je pomiril vznemirjeno javnost z izjavo, da se sistematični pregledi kokoši vršijo vsaki dve uri, enkrat tedensko se vzame vzorec jajc in natančno pregleda, enkrat letno pa se ugotavlja tudi zdravstveno stanje nesnic.

G. Dobnik iz Emona Krmila, podjetja, ki se ukvarja z uvozom in proizvodnjo ter pripravo živalskih krmil, je povedal, da gre pri uvozu za izjemno stroga pravila preverjanja, da pa so Slo predpisi v tem pogledu menda še bolj strogi kot tisti, ki jih narekuje EU. Prva kontrola se zgodi že na meji, druga v mešalnici, poleg tega pa se enkrat tedensko izvajajo še državne kontrole v vseh mešalnicah v Slo. Zadnjih deset let ni bilo niti ene sporne analize, kljub temu pa so ob dioksinski aferi poslali vzorce krmila in surovini za krmila na testiranje v Italijo - vsi rezultati so bili negativni. Ob tem je g. Pangerlj opozoril na zanimivo dejstvo, da v vzhodnih državah oz. državah, ki niso v EU, ni nikoli prišlo do primerov množične zastrupitve, medtem ko se v EU lahko spominjamo zastrupitev z oljem v Španiji, vinom v Avstriji, nore krave v Veliki Britaniji, dioksin v Belgiji in podobno. Vsaj na tem področju je Slovenija čista kot solza.

G. Rus je omenil, da se 1000 govejih pitancev, kolikor jih MEJA trenutno ima, hrani s doma pridelano krmo (95%), nekaj pa je beljakovinske krme iz Mlinotesta (5%), ki pa je prav tako bila testirana v Italiji. Nasploh je strah pred dioksinom pri govedih odveč, saj v njihovi krmi ni maščob. Od vseh odjemalcev je ob dioksinski aferi samo eden zahteval certifikat o neoporečnosti (McDonalds), ki pa ga so laboratoriji v Italiji brez problemov lahko potrdili.

Pojavile so se tudi indice, da Cinkarna Celje vpliva na onesnaženost hrane. Ponavadi radi rečemo, da so domači prehrabeni izdelki boljši in bolj zdravi, zdaj pa velja ravno nasprotno. Medtem ko je industrializirano pridelovanje hrane pod kontrolo, domače živali niso, tako da nikoli ne vemo, ali ni kakšna kura iz okolice Celja papala hrano onesnaženo z odpadki Cinkarne.

Načrt za prihodnost je, da bi država čimprej ustvarila nekakšen prepoznaven simbol, trademark, s katerim bi bili slovenski izdelki lahko prepoznavni v tujini in si tako dvignili ceno (podobno kot je Avstrija naredila s svojim znakom A), saj zelo veliko tudi izvažajo.

Finančno poročilo: so olastninjena delniška družba, 85 redno zaposlenih, 20 pogodbeno, ob sezonskih konicah tudi po 180 sezonskih delavcev, dnevno po celi Slo najdemo 9 njihovih kamionov, ki razvažajo izdelke, muči jih dvojna politika države od kmetijstva (gromozanski davki za pravne osebe in mali za kmete), lansko leto so pridelali za 4.000.000 SIT (zaenkrat še nerazdeljenega) dobička, o razdeljevanju bodo odločali 1.9. 99, ko bo zasedala skupščina podjetja, 10% njihovih delnic ima Odškodninski sklad, 10% ZPIZ, 24% zaposleni in 30% PID Trdnjava ostalo pa Sklad za razvoj. The End.

(mf)

Po poti škofa Slomška

(velik met Franca Zabukoška)

Zamisel pohoda - romanja po poteh, ki jih je v svojem času hodil škof Slomšek, verjetno predvsem v času, ko še ni bil škof, se je pokazala za zelo dobro. Prvega pohoda, ki je bil na dan državnosti, in je vodil od Sloma do Nove cerkve, se je udeležilo preko 500 pohodnikov iz vse Slovenije, ki so iz njega napravili prvi praznik in manifestacijo dobre volje. Na ponkovško - drameljskem odseku, ki sem ga spremljal, je pohodnike gostoljubno pričakala tudi množica domačinov.

Že pričetek na Slomu je kazal, da bo šlo za velik dogodek: parkirišče je bilo polno avtomobilov, na dvorišču pred Slomškovo rojstno hišo pa se je gnetla množica pohodnikov. Resda med njimi ni bilo veliko poznanih obrazov, zlasti Šentjur in južni del občine sta bila skromno zastopana, bilo pa je kar precej uglednih Ponkovljanov (Vrečko, Špur, Kundih z družino...) in Drameljčanov. Večina pohodnikov je bila opravljena športno, ni pa med njimi manjkalo tudi bolj romarsko opravljenih. Ni bilo mogoče prezreti lepo opravljene četice šentjurskih tabornikov, ki sta jo na prizorišče pripeljala Jani Kovačič in Srečo Črep, in pa številnih krščansko demokratičnih politikov: Peterle, glavna tajnica SKD Tovšakova, miss prejšnjega parlamenta Nada Skuk, krščansko demokratični župana - soorganizatorja pohoda naš Malovrh in vojniški Podrgajs, prejšnji žalski župan Dobnik, šentjurski podžupan Čokl itd. Šentjurski dekan Zemljič, kaplan in še nekateri duhovniki so bili sestavni del množice. Pred Slomškovino, slovesno okrašeno z zastavami, so zastoj ponujali kavico, čaj, jabolka, spominke pa je bilo treba plačati.

Slavnostni govornik je bil Franc Zabukošek, kot predsednik Gorniskega kluba Savinjske doline. Zabukošek se na propagandnem materialu sicer nikjer ni pojavljal kot osrednja osebnost te pohodniške zamisli, a kot je kazalo, mu jo vsi priznavajo. Začel je s svojim znanim pozdravom »Bog daj dober dan« in nadaljeval z zahvalo Bogu in Slomšku za tako tako lep dan, kakršnih v letu ni ravno veliko. Župnik Herman je v svojem slogu, kar tokrat ne pomeni, da je »vlekel«, z domišljenimi besedami opravil blagoslov poti, za kulturni program pa so poskrbeli ponkovški cerkveni pevci. Še preden so dokončali Ave Marijo, se je kolona pohodnikov že vsula proti Ponikvi.

Čez slabi dve uri sem romarje pričakal na Uršuli. Predčudovit dan in gostoljubni sprejem, ki so ga pripravili Drameljčani, sta se zlila v lep osrečujoči dogodek. Ni bilo vidati obraza, ki ne bi izžareval sreče. Že tako pri cerkvi so pohodnike ustavili Lorgjerjevi iz Razborja s slivovko in pecivom, Mitja Jager je veselo raztegoval meh svoje harmonike, malo nižje je tri dolge mize bogato obložilo drameljsko društvo kmetic. Pecivo vseh vrst, sendviči, kruh, čaj, kava, vino in še in še - vse za dobrodošlico in brezplačno. Drameljski pevci, menda mešanica kar vseh zborov, kar jih Dramlje ima, so najprej zapeli pred cerkvijo, nato pa so imeli še pravi koncert v cerkvi. Peterle, kot verziran politik, se je z notami v rokah pomešal med baritone in pritegnil, pomagali pa so tudi vsi navzoči. Množične ljudske in nabožne pesmi so se vrstile druga za drugo. Župan

Gostoljubni Drameljčani

Malovrh je sijal od zadovoljstva v klopki pod baldahinom. Pravi pohodniki, zlasti tisti prepoteni, in takšni so bili več ali manj vsi, ki so premagali strmino proti Uršuli, so se posedli zunaj na toplem, ali so se odpravili takoj naprej, »pevci« in motorizirani spremljevalci pohoda pa so nadaljevali pred cerkvijo. Harmoniko je vzel v roke Peterle in spet ni bilo konca prepevanja. Kmetice so že pospravile svoje stojnice, ko je žur pred cerkvijo še kar trajal; kot je kazalo, so mnogi svoj pohod, med njimi so menda bili kar vsi vidnejši krščanskodemokratični politiki, končali kar na Uršuli. G. Šet in g. Kovačič iz Hruševca, ki sta se pohvalila, da imata skupaj kar 163 let, sta svoj pohod nadaljevala do Žiž, kajpada s Šetovim »muzejskim« fičkom, z željo, da med samostanskimi zidovi doživita ponovitev prijetnega dogodka na Uršuli.

Verjetno se je pot naprej skozi Žiže, Frankolovo do Nove Cerkve nadaljevala v istem slogu. Če so pohodnike povsod sprejeli tako gostoljubno kot na Uršuli, predvidevam, jih je kar precej potrebovalo avtomobilsko podporo, kar pa so organizatorji očitno predvideli in so poskrbeli za prevoze. Z ozirom na zelo dolgo traso celega pohoda, ta naj bi se v prihodnje začel na Bizeljskem, kar pomeni, da ga bodo zmogli res le strenirani hodci, pa je verjetno pohod - romanje načrtovan kot nekakšna motivacijska štafeta, ki naj tako pohodnikom kot lokalnim spremljevalcem do prve naslednje postaje »pomnoži vero in jih duhovno okrepí«, kot je na štartu rekel župnik Herman. Nekaj takega, kot je bila 14. divizija, je rekel eden od bolj »hudobnih« udeležencev s Ponikve.

Peterle je bil v središču pozornosti

Zamisel in precejšen del realizacije te zamisli, ki kaže, da bo postala krščanskodemokratiška konkurenca »Kučanovemu« vseslovenskemu pohodu Od Litije do Čateža, je nesporno Zabukoškova. »Buki«, pod tem vzdevkom ga pozna mnogo Šentjurčanov, je tokrat potegnil pravo potezo. Čeprav je v svojem uvodnem govoru bil besedno skop, se ga je vendarle dalo razumeti, da si je to prireditelj zamislil kot kombinacijo verske in civilno - politične dejavnosti. Uspel je pridobiti tako duhovščino, kot tudi civilne institucije, predvsem župane občin, skozi katere pelje pot, poleg tega pa še planince, turistična društva in celo tabornike (ne skavte!). S prvim pohodom - romanjem »Po poti škofa Slomška« je brez dvoma uspel združiti vse te različne sile in je ustvaril simpatično mešanico cerkvene in posvetne združbe z nesporno pomembno prisotnostjo SKD. Ne gre prezreti, da je odločilno vlogo pri tem uspehu vendarle imela Cerkev. »Buki«, ki je bil prvi organizator Demosa v Šentjurju, a so ga iz politike brutalno izrinili prav šentjurski krščanski demokrati, med njimi sta imela pomembno vlogo sedanji župan Malovrh in nekdanji podpredsednik Izvršnega sveta Simon Zdolšek, je s to prireditvijo spet opozoril nase in si verjetno na široko odprl vrata v SKD, kamor si je že dalj časa neuspešno prizadeval. Malovrh in njegovi ga tudi zaradi nesporne podpore cerkvenih dostojanstvenikov ne bodo več mogli pustiti še naprej čakati v predverju SKD.

F. K.

POLETJE NA BAZENU

Poletje je vroče in, kot bi Korošci rekli, kugla tolče da ni res. V naših vsakovrstnih (spolnih) fantazijah, ki se ob takšnem vremenu porajajo, se ponavadi sprehajajo peščene obale Bahamov in Martiniqua, polne bogatih, samskih in fizično fatalnih mladih lepotic v bikiniju, ki se na prvi pogled nesmrtno zaljubijo v nas in našo sanjsko postavo, bližnja srečanja realne vrste v denarnici pa nas potem po deseturni vožnji v vročem avtomobilu brezupno izgubljenem v neskončni vrsti žgoče pločevine tam od Kozin dalje, posadijo na kakšno sivo betonsko plažo na Istri polno prepolno človeških ražnjičev in čevapčičev, ki se v ritmu obračajo na soncu sem in tja, ter jih je toliko, da ne moreš več nikamor stopiti, če pa že najdeš kakšen košček prazne zemlje med dvema kantama za smeti ali v bližnjem grmu polnem trnja in navlake, ti miru ne dajo razni nevzgojeni mulci, ki ti vsake toliko časa zabrišejo žogo v vamp ali v skrbno pripravljeno pijačo in jedačo, pri tem pa jih ne smeš nahruliti in premlatiti, ampak se jim moraš še stoično nasmejati in jih, to našo zlato prihodnost, pobožati po glavi, drugače bi se tebe lotili njihovi starši, ki te od nedaleč stran grozeče opazujejo, če boš njihovemu sončku slučajno storil silo.

Toda rešitev za to muko, ki ponavadi ni poceni, je precej bolj preprosta - bazen. Tudi tu vas čaka ogromno ljudi, prepolne plaže in vse vrste mulcev in žog in frizbijev in dretja in kričanja in pljuskanja in sonca. Zakaj torej potovati tako daleč, da bi trpeli, če pa lahko trpite doma?

No, s to zamisljivo v glavi sva se odpravila na kalvarijo do šentjurskega bazena. Dan je bil vroč, bazen pa - popolnoma prazen. S tem sva se še enkrat zavedla dejstva, da je Šentjur v neki drugi dimenziji, kjer logika odpove, da je Šentjur kraj, kjer vlada absurd, kraj kjer nič ni tako, kot drugje. Dobrodošli v Zoni Somraka.

Začno se porajati sumi, da je bazen zaprt, toda g. Vili Romih, upravljalec bazena v imenu ND Šentjur, nama hitro zatrdi, da je bazen odprt. Naredimo krajši sprehod ob bazenu, kjer moja malenkost, ki bazena šentjurskega ni videla že od sezone 1986 dalje, presenečeno ugotovi, da je mali bazen shodil in se premaknil na drugi konec kompleksa, velik bazen pa je popolnoma renoviran, voda v njem pa tako čista, da je, če ne bi imela dobro znanih fizikalnih lastnosti ukrivljanja svetlobe, ni bilo za opaziti. Nobenih

Pogled na poln bazen

drevesnih listov, nobenih mavelj, nobenih obadov in ostale nesnage, ki jo ponavadi najdemo v vodah javnih kopališč. Čisto kot solza. Celo kopalcev ni bilo nikjer.

V trenutnem nenadejanem brezdelju se usedeva na bližnjo klopco in tako v zasedi čakava prve kopalce. Na plen na srečo ni bilo treba dolgo čakati - kmalu se je na vhodu malce sramežljivo pojavila prva osnovna celica družbe: mlada družinica. On nekje sredi tridesetih, ona malce mlajša toda že prijetno polna in okrogla, kar niti ni čudno: trije porodi storijo svoje. Tri frfotajoče mlade deklice, vse mlajše od deset let, si navdušeno nadenejo rokavčke in plavalne obročke ter se z vso svojo otroško igrivostjo zabrišejo v vodo, takoj za njimi pa še ljubeči očka, ki uživa v letih, ko je vsa ljubezen prikupnih deklic namenjena samo njemu (jej, kako ga bo spekle čez kakšnih pet, deset let, ko bodo puncam v puberteti začeli špricati hormoni iz ušes in se bodo raje ozirale za fanti, on sam pa bo zagrenjen padel v drugi plan, ljubezen pa mu bodo izkazovale samo še takrat, ko bodo rabile denar). Prizor je tako ganljiv in pocukran, da kojci pade odločitev, da si privoščiva pivo.

Medtem je g. Vili iz bara mrknil neznanu kam, zato pa se k nama takoj prisede nek

sivolas človek, ki začne takoj razpredati, da je on tu že trideset let in da je služil JNA leto in pol in da je današnja slovenska vojska samo kup tabornikov in se tako kmalu izgubi v neprofitnem drobljenju teh klišejskih tem današnjega starejšega človeka. Ker je dajal vtis, da je tukaj že kakšen eon ali dva, sem ga povprašal po bolj zanimivih temah, takrat pa se je, kljub maloprejšnjemu izkazovanju ogromnega znanja, izkazal za načrtno nevednega. Na vprašanja, koliko stane dnevno obratovanje bazena, koliko vstopnic se proda na dan, koliko so plačani kopališki mojstri, kaj se je (bo) zgodilo z Bakom, in podobno, je naenkrat postal izjemno skop z besedami in odgovarjal samo še z »Nič ne vem, nič ne vem!« Ob tem je dajal vtis, kot je vsa ta zadeva z bazenom vpletena v kakšno vohunsko politično afero za katero se zanimata CIA in MOSAD in da rajši ne bo nič govoril, saj bi ga lahko to stalo glave.

No, na vsa ta vprašanja je bolj diplomatsko odgovarjal g. Vili, vendar je vse skupaj nekako zavil v prazne bleščeče spolirane besede. Tarnal je, da se bazen niti pod razno ne pokriva, da je premajhen obisk (povprečno 40 kart na dan), da so stroški ogromni (4000 SIT na dan za klor, 600 SIT na uro za obveznega reševalca, elektriko in vodo pa na srečo plača občina), da se vse skupaj sploh ne splača ter da bodo zdaj zdaj propadli. Skozi ostala vprašanja, še posebej tista, kaj je z Bakom in kakšni so nadaljnji načrti z njegovimi prostori, zakaj so mu odvzeli upravljanje bazena predčasno pred iztekom

Tudi senco se da najti

zakonskega desetletnega roka in končno, kako lahko bar ND deluje že dve leti, če pa še nima urejenih vseh papirjev (pač deluje na črno) je nekako le zvozil nevtralnno, čeprav so bili odgovori brez prave vsebine, tako da so vsi zgoraj naštetih misteriji še vedno misteriji. No, so se pa menda vsa dovoljenja in papirji končno le uredili in to točno na tisti dan, ko sva bila tam (petek, 16.7.). Neverjetno naključje, ni kaj.

Ob vsem tem se nisem mogel znebiti občutka, da so vsi, ki so kakorkoli vpleteni v delovanje šentjurskega bazena, diplomirani mutibariči in da samo nekaj mutijo in mutijo in mutijo ter gazijo po kalni vodi ter žejnim na obali reke prodajajo vodo, ljubosumno skrivajo dejansko stanje stvari, medtem pa prava Resnica še vedno čaka in čaka...

Ampak v končni fazi, povprečnega kopalca to ne zanima. Prejšnjo nedeljo se je ekipa ŠN zopet namenila obiskati športni park in uspela je nastati pričujoča anketa. Med kakšnimi štiridesetimi kopalci jih je bila večina mladih in zato smo dali besedo predvsem tem delu populacije. Zanimala nas je predvsem njihova ocena kakovosti vode in bazenske ponudbe. Odziv je bil glede na dosedanje slabe izkušnje z izražanjem mnenja Šentjurčanov presenetljivo dober. Praktično nihče nas ni zavrnil, nekaj pa se jih je celo samih javilo, da bi radi kaj povedali.

PETER GOMZEJ: »Redno obiskujem

Peter Gomzej

šentjurski bazen. Cena vstopnic je realna, pa tudi dodatna ponudba je kar dobra. Občutek imam, da je voda, ki je sicer topla in čista, preveč klorirana. Predvsem pa na bazenu primanjkuje punc, željo po športnih aktivnostih pa zadovoljujemo na bližnjih igriščih.«

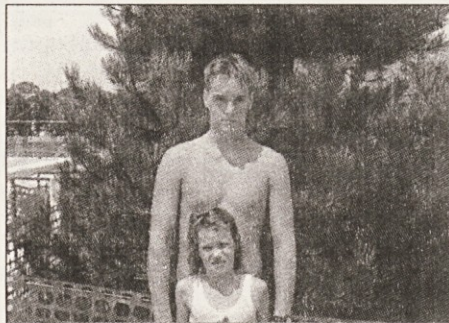
ROBERT MOHAR: »Na bazenu se zbiramo predvsem mladi, starejših je izredno malo. Cena za bazen je zelo ugodna, po mojem mnenju pa je premalo dodatne ponudbe, predvsem kar se tiče hrane. Pa še ta se je v času od odprtja sezone malenkostno podražila. Voda je super. Veliko igram namizni tenis, sicer pa tudi jaz pogrešam več punc.«

BRIGITA FRIŠEK: »V osnovi je vse v redu, a vendarle pogrešam določene stvari, ki bi dale še boljše skupni vtis. Uvedli bi lahko nočno kopanje, glasba pa bi morala biti absolutno bolj na glas. Tudi samo kopališče bi lahko bilo bolj urejeno. Tako pogrešam spodobne slačilnice. Oddajali bi lahko senčnike in ležalnike. Pijača in hrana nista tako dragi, vendar je izbira dokaj slaba. Vedno ko si recimo naročim jagodni sok,

ga zmanjka. Prodajali bi lahko recimo tudi tequilo, po mojem mnenju pa bi šel izredno dobro v promet sladoled na kepice. Na bazenu sem vsak dan, kakovost vode pa je v primerjavi s prejšnjimi leti veliko boljša.«

AMBROŽ JAGODIČ: »Če je lepo vreme pridem sem velikokrat. Bazen je »fajn« in za povrhu tudi poceni. Isto velja za pijačo, pogrešam pa morda večjo ponudbo hrane. Voda je čista, najdem pa tudi dovolj družbe.«

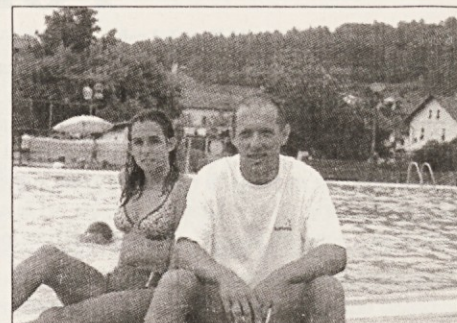
JASMINA GOBEC: »Danes sem letos prvič na bazenu. Počutim se malo osamljeno, drugače pa mi je všeč. Vse je »full dober«.

Damir Jelenčič - Daco

DAMIR JELENČIČ (kot glavni govorec) in družina: »Čutimo kar nekaj pomanjkanj. V prvi vrsti ni dovolj deklet. Voda je super čista in topla, a klora je za naš okus preveč. Tudi kakšen senčnik ne bi bil odveč, pa tudi izbira hrane bi lahko bila večja. Seveda je odveč reči, da tudi denarja ni nikoli dovolj. Pohvaliti moramo

»bademajstra«, ki je prava faca. Na bazenu smo seveda vsak dan.«

Darjan Jevšenak, kopališki mojster, z družbo

DARIJAN JEVŠENAK - kopališki mojster: »Zaenkrat resnejših poškodb na srečo še ni bilo. Dvomi o preveliki vsebnosti klora so popolnoma brezpredmetni. Vsak teden nam inšpekcija vzame vzorce vode in lahko rečem, da je klora glede na zahteve inšpekcije celo minimalno. (To je na licu mesta potrdila tudi meritev Vilija Romiha, saj se je vzorec vode obarval na priporočljiv nivo; op. a.) Voda ima vseskozi 26, 27 stopinj celzija in je kristalno čista, saj dno bazena vsako jutro s posebno napravo »posesamo«. Tudi okolica je kar se da dobro urejena. Upravljalci se izredno trudijo in mislim, da imajo Šentjurčani za nizko ceno več kot solidne možnosti osvežitve. Te dni začnemo tudi s tečaji plavanja za najmlajše. Pričakujem, da bo v primeru daljšega obdobja lepega vremena, obisk naraščal.«

lh & mf

Darovanje krvi je najbolj neposredno človekoljubno dejanje!

RK Šentjur vabi na krvodajalsko akcijo, ki bo 13. avgusta v OŠ Šentjur!

Krvodajalci s Prevorja pred 30 leti (Fotografijo nam je poslala Marija Polutnik iz Lopace)

»Na griču« je bilo spet veselo

Gre za njihovo 10. srečanje mladih talentov, ki ga skupaj s Turističnim društvom organizira Okrepčevalnica »Na griču«. Goleževi imajo srečo; tudi letos so imeli idealno vreme, pa tudi sicer je kazalo, da jim je šlo vse po maslu. V nedeljo, 18. julija ob 15. uri, takorekoč sredi prave poletne pripeke, je sicer kazalo bolj slabo, toda bolj ko so se daljšale sence več je bilo obiskovalcev. Ob 19. uri, ko je bilo konec tekmovalnega dela in se je začela veselica, je bila na Griču že prava gneča. Ponkovško »Srečanje mladih talentov« je brez dvoma ena najodjemnejših zabavnih prireditev v občini. Če bi jim kaj oporekal, potem bi to bila tista nemogoča ura pričetka prireditve.

Sicer pa začnimo od začetka. Na prijetno okrašenem odru so se kar spretno menjavali nastopajoči. Med njimi je tokrat bilo kar precej domačih glasbenikov, kar je dalo prireditvi poseben mik. Med nastopajočimi je bilo morda vsaj četrtna takšnih, ki so se mi zdeli znani še od lanskega leta, tudi tistih ne prav mladih je bilo dovolj med njimi. Tričlanska žirija občinstva, predsedoval ji je Ponkovljan Jože Podkrajšek, je zasedala pod odrom in pridno delila točke, strokovna komisija, ki ji je predsedovala profesorica Andreja Galuf, člana pa sta bila še Rajko Lenart

»Mladi Šentjurčani« - Stanl Žavski, Dejan in Jernej Dobovišek ter pevki Maja in Polona so nastopili z lastno skladbo o babici, ki gre s 100 ženskami na Triglav

z Zg. Selc in Beno Pečar iz Šentvida pa je imela svoj kotiček na drugem koncu prizorišča. Verjetno zato, da ne bi »plonkali«. Ekipa Turističnega društva (zakonca Špur, Kundih...) je ažurno ustvarjala priznanja za nastopjoče in jim delila spominske plišaste psičke in opice. Kdo od množice za poslušalce nekoliko nadležnih sponzorjev jih je podaril, niti nisem uspel razbrati. Med mizami so švigali Goleževi gostinci, med katerimi vsaj deklice v superminici, kljub temu, da je tudi med občinstvom bilo kar nekaj razgaljene ženske lepote, skorajda ni bilo mogoče prezreti. Tako kot obe žiriji, sem tudi sam bil deležen tradicionalne pogostitve: steklenica laškega in kotlet, ki je bil v nasprotju z običajnim gostinskim trikom, kako pripraviti občinstvo, da bi čimveč spilo, idealno začinjen.

»Trije veseljakl« - Iz Dobja - Stanl Žekar, Vodišek Matjaž in Matjaž Koželj so ju urezali po domače; naslednjo nedeljo so imeli popravní izpit v domačem Dobju

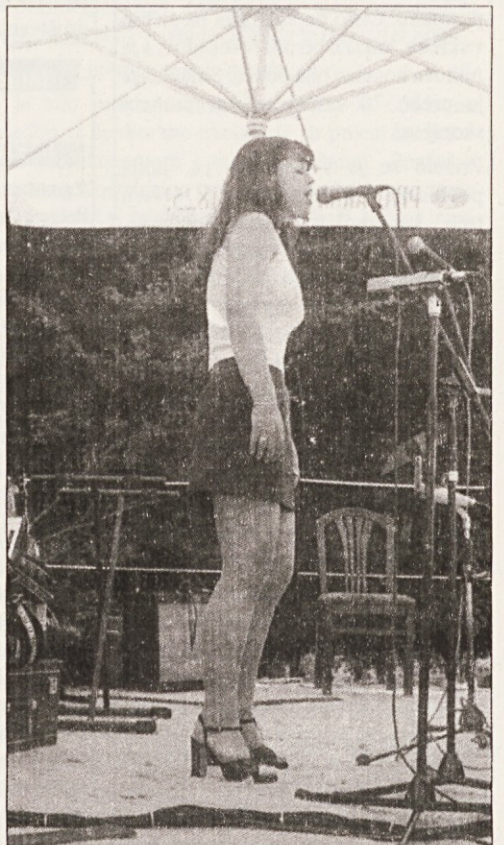

Trio Mrk - čeprav niso zmagali, so uspeli

Dogajanje na odru sem spremljal tako bolj z enim očesom in ušesom. Slišati je bilo veliko lepih melodij, tu in tam pa je tudi zaškripalo, kar pa občinstva ni ravno hudo motilo. Vsakdo od nastopjočih je pač pripeljal s seboj nekaj svojcev in navijačev, ki jim je bil najbolj všeč. Kljub temu pa so bili aplavzi občinstva dokaj pravično dozirani. Mislim, da je največ simpatij požel domači ansambel Mrk (Miha Kundih, Robi Špur in Damjan Kranjc), ki je osvojil poslušalce z lastno skladbo »Ponkovška«. Izraziti ritmičnosti so dodali duhovite humoristične rime, s katerimi so obdelali ponkovške gostilne in probleme, malo slavošpeva vinu oziroma

pivu, pa ženskam in »neseksu«, pa je bila uspešnica rojena. Kljub simpatičnemu nastopu in h u r o n s k e m u n a v d u š e n j u občinstva jih je v končni razvrstitvi dala v koš harmonikarka iz Rogaške Indira Simunič. Strokovna komisija ji je dala eno točko več in tako je prišlo na vrhu do zamenjave: lanski zmagovalci trio Mrk so bili drugi, lanska drugoplasirana Indira pa se je po zaslugi ocene strokovne žirije zavihtela na vrh. Drugi nastopajoči iz domače občine so se morali zadovoljiti z manj opaznimi uvrstitvami.

Predsednica strokovne žirije

Zlatka Lipovšek iz Črnlice je bila po splošni oceni najbolj seksi.

»Veseli zvončki« Iz Šentjurja - Zagajšek Drago in Irena ter Alojz Bukovšek - so nastopili zelo dobro z zahtevno skladbo, a žirije očitno niso prepričali

Andreja Galuf je povedala: »Nimam pripomb. Prireditev je vsako leto glasbeno kvalitetnejša, organizacijsko pa vedno odlična. Lepo je, da pri organizaciji sodeluje vsa Ponikva. Trio Mrk je bil najbolj izviran, Indira Simunič pa najboljša.«

Predsednik žirije občinstva Jože Podkrajšek je bil domala enakega mnenja: »Odlična organizacija in vsako leto za odtenek večja kakovost. Najbolj sta me navdušila Mrk in Indira.«

Barbara in Nataša Polšak s Prevorja sta se poskusili v modernem ritmu

Veseli v Dolah

Po skoraj dvajsetletnem premoru - takrat je šlo za proslavljanje dneva žena - so v Dolah spet organizirali srečanje vaščanov. Ugotovili so namreč, da se kljub temu, da živijo v strnjem naselju, skorajda ne poznajo, in je potrebno nekaj ukreniti. Organizacijski odbor (Jani Guzej, Matjaž Tisel, Drago Mavrin in Ivan Jug) je zavijal rokave in pripravil vse potrebno. Čisto do zadnjega pa so bili v skrbeh, kakšen bo odziv sosedov, a je njihova bojazen bila odveč: prijavilo se je preko 70 vaščanov, kar pomeni skoraj vsi.

Pričelo se je v nedeljo, 18. julija popoldne. V vlečenju vrvi je v vseh treh kategorijah (moški, ženske, otroci) spodnji del vasi premagal zgornji del, pri sestavljanju kmečkega voza sta suvereno zmagala zakonca Bogataj, za atraktivno vožnjo s konjsko vprego pa je poskrbel Mavrinov Franci. Za jedačo in pijačo so poskrbele ženske pod vodstvom Tisljevega Matjaža, superspecialista za pripravo jedi na žaru. Novakov Vlado in Hladnikov Jure sta iz harmonike in klarineta izvajala prijetne zvoke, dobro razpoloženje pa je dodatno utrjeval vaški humorist Hinko. Lušteno je bilo vse tja do jutranjih ur.

Ker je prireditev bila očitno zadetek v polno, vse kaže, da bo prireditev v Dolah postala tradicionalna.

Organizacijski odbor se zahvaljuje vsem za pomoč, zlasti še GD Lokarje, ki nam je posodilo ves potreben inventar.

Ivan Jug

Iz PD Šentjur

Izleti ter obnova Doma na Resevni

Naslov nam na kratko opisuje aktivnosti šentjurskih planincev v poletnih mesecih. Planinci poleti ne bodo mirovali; 14. avgusta se bodo podali na letos zanje najvišji cilj - 2060 m visoko Begunjsčico, štirinajst dni kasneje pa se bodo udeležili praznika savinjskih planincev na Okrešlju. Že sedaj vabijo 19. septembra vse Šentjurčane na Resevno, ko bodo počastili tretjo obletnico razglednega stolpa. Dodatne informacije o izletih so na voljo vsak četrtek med 14.00 in 15.00 uro v društveni pisarni na Ljubljanski 1 v Šentjurju ali pa

telefonsko pri predsedniku društva Ivanu Stražetu na številki 740-945.

PD Šentjur bo tudi letos nadaljevalo z deli na domu na Resevni; obnovili bodo sanitarije in centralno kurjavo. Nekaj sredstev naj bi prispevala tudi občina. Dela naj bi bila zaključena do 15. avgusta, ko bodo začeli organizirati šole v naravi. Prvi bodo nove pridobitve doma na Resevni preizkusili osnovnošolci iz Hruševca.

L. H.

Mladi forum

“RDEČI” ROCK v Kulturni dvorani

Zgodil se je prvo julijsko soboto, ko je sonce prvič po dolgem času dodobra ogrelo ozračje, na žalost pa ni uspelo dovolj ogreti vzdušja na večernem koncertu Barni banda iz Rogaske Slatine, ki ga je organiziral Mladi forum ZLSD. Ni mi znano, če je ta podmladek organiziran tudi v Šentjurju, a sodeč po tem, da so bili med organizatorji z izjemo Uroša Erjavca sami neznani obrazi, bi rekel, da ne. Skratka, koncert je bil napovedan in že samo to je omembe vreden dogodek.

Okrog devete zvečer, ko naj bi se vse skupaj začelo, seveda ni bilo še nikogar. Kakšno uro kasneje so se pred kulturnim domom vendarle začeli zbirati prvi osebki. V dvorani so si družbo delali le nastopajoči in organizatorji. Kmalu je začela z nastopom predskupina z zanimivim imenom - Nimfomanke. Sestavljajo jo štirje velenjski mladci, ki pa v dvorano niso uspeli zvabiti kaj več obiskovalcev, ki so vztrajno bivalirali pred KD. Okrog polnoči so na oder stopili glavne zvezde - Barni band. Takrat je bilo v dvorani morda kakšnih petdeset žurerejev, ki so več ali manj sramežljivo spremljali “telovadbo” štirih možakarjev - rokerjev na odru. Glavni šef Barni je nekajkrat izrekel magične kletvice tipa PM, vsak član skupine pa je poleg instrumenta v rokah držal steklenico vina ali pločevinko piva, iz ust pa mu je visela cigareta. Glasba je bila na rokarski ravni. Ostri ritmi so le redkim zbudili željo po plesu, zato pa so se le - ti bolj razgreli. Bolj kot

se je noč spogledovala z jutrom, bolj je bilo divje. Resda se število “razmetavajočih” se mladcev in mladenk ni bokve kaj povečalo, a so se ti zato toliko bolj spojili z glasbo in vzdušjem. Vse skupaj se je vlekl tja nekje do tretje ure zjutraj, ko so se Barni in družina poslovili.

Kaj reči o vsem skupaj? Pravzaprav nič posebnega. Redkokdaj si upa organizirati takšno skorajda nekomercialno zadevo. In da bi bil za vse skupaj pripravljen odšteti še 600 tolarjev, kolikor je znašala vstopnina? Ravno na ceno vstopnice in pijače je bilo slišati kar nekaj pripomb. A so organizatorji tovrstnih koncertov verjetno prisiljeni postaviti takšno ceno, če hočejo kaj malega zaslužiti.

Upam, da bo “rdeči” podmladek kljub tej verjetno ne preveč dobri izkušnji še kdaj organiziral kaj podobnega.

L. H.

Nemška invazija

Pri šentjurskem Mladem forumu se očitno res nekaj prebujajo, saj bodo avgusta na znani taborniški lokaciji (bivše kinološko vadbišče) gostili kar 70 do 80 tabornikov iz Nemčije po imenu Die Falken, kar v prevodu pomeni “Sokoli”. Za domače mladenke in mladce bo verjetno zanimiv podatek, da bodo stari večinoma med 15 in 20 let. Torej hitro osvežite znanje nemškega jezika!

br

Kresna noč na Slivniškem jezeru

Postalo je že tradicionalno, da okrog kresne noči Turistično društvo Gorica pri Slivnici s pomočjo planinskega ter športnega društva pripravi prireditve in v končni fazi veselico ob Slivniškem jezeru.

Letos je organizatorje pustilo slabo vreme v negotovosti do skorajšnjega začetka prireditve, da niso vedeli, ali naj vztrajajo ali prireditve prestavijo. Pozno popoldne se je vreme toliko uredilo, da so zagnani mladi odbojkarji kljub mokremu igrišču začeli igrati. Tekme so bile napete, igralci pa so s svojo glasnostjo in vztrajnostjo pritegnili veliko navijačev. Zadnji žvižg sodnice Silve je zadonel šele v mraku in naznanil, da so zmagali domačini Marjeta, Jure, Saša in Ana iz ekipe Štorklje, sledile so ekipe iz Paridola, iz Voduc in iz Gorice, tiste, ki smo igrale bolj iz estetskega namena, ki žal ni bil upoštevan pri točkovanju, pa smo zasedle zadnji

dve mesti (to smo bile ekipa Sirene in najmlajša ekipa, ekipa s Tratne). Nagrajeni smo bili pa tako vsi.

Že med odbojgarskimi tekmami se je začelo nabirati veliko obiskovalcev, ki so ob poslušanju Kozjanskega odmeva izpili kakšno pijačo (ta na veliko žalost organizatorjev zaradi ne-vročine po grlu ni stekla tako hitro, kot bi lahko), si privoščili pleskavico, nekateri so celo zajahali konje in osla ali se popeljali s Stančijevim zapravljičkom, ki je imel kar redno linijo Gorica - Slivniško jezero.

Osrednja zanimivost slivniške kresne noči je bil povodni mož, ki se je že v trdi temi prikazal iz jezera, s svojimi bliskajočimi očmi je pogнал strah v kosti malim otrokom, predvsem starejše pa pripravil do smeha.

Folklorna skupina, ki je poskrbela pod vodstvom Branke Jelen za kulturni program, je

svoj program ponovila večkrat, dvakrat za vajo, tretjič s harmoniko in kitaro brez ozvočenja, ko pa je prišla elektrika, so zaplesali še zadnjič. Mladi folkloristi tako najbrž sploh niso vedeli, kdaj je šlo zares, vendar bi bili s svojo prisrčnostjo in sproščenostjo zanimivi, tudi če bi plese odplesali še desekrat in več.

Kaj pa svečke v jajčnih lupinah, ki so jih s tako vztrajnosjo delali in na prireditvi prodajali mladi planinci? Te so bile, in ne samo po mojem mnenju, najlepši prizor večera. Celo jezero preplavljeno z majhnimi lučkami, ob jezeru pa pred spustom svoje lučke vsaj za trenutek, ko so si nekaj zaželeli, zamišljeni ljudje... Kar pravljico. In če se je komu izpolnila želja, letošnja kresna noč na Slivniškem jezeru ni bila zaman.

Nina Gradič

»Korajža velja« na reviji pevskih zborov ZDIS

Ob 30. letnici Zveze društev delovnih invalidov je bil v Vrhniku koncert pevskih zborov ZDIS, ki se ga je udeležila tudi naša skupina. Nastopilo je 10 zborov.

Že ob 9. uri nas v Brezovici pričakal vodič Janez Petrič, ki nas je peljal po bližnji okolici in nas seznanil s tamkajšnjimi znamenitostmi, med drugim tudi maketo starega železniškega mostu, Cankarjevo rojstno hišo in tehničnim muzejem v Bistri. Tam smo videli razna stara kmečka orodja, stroje, lovske trofeje in pa avtomobile, s katerimi se je vozil Tito. Po kosilu je bila skupna vaja, ob 17. uri pa smo imeli nastop, kjer smo številnemu občinstvu in uglednim gostom, med njimi tudi pokrovitelju prireditve županu Vrhniku Vinku Tomšiču pokazali, da tudi za nas delovne invalide velja, da nas pesem družijo in plemeniti.

Kristina Hvala

Lutke v Jakobu

»Buu, buu...huuu!« je odmevalo po Zdolškovi gostilni v Jakobu, kjer se je odvijala lutkovna predstava »O strahu, katerega se nihče ne boji«. Na licih otrok vever nasmešek, v očeh staršev pa obilica zadovoljstva, vse skupaj začinjeno z dobrim domačim vzdušjem, za katerega so »kriva« dekleta potujoče lutkovne skupine Vagant, ki so s to lutkovno predstavo zaključile svoj vsakoletni tabor.

Lutkovna skupina Vagant (vagant pomeni potujoči študent) je bila ustanovljena novembra 1995 pod okriljem Društva za prostovoljno delo MOST, s pomočjo katerega so doslej izvedle dva lutkovna tabora. Prvega leta 1997 v Mariboru, ter drugega lani na Zaplani pri Vrhniku. Za letošnje prizorišče tabora pa so izbrala Slivniško jezero. Tabor sicer organizirajo same kot zaključek celoletnega dela, vendar so tudi tabori aktivni, saj so lahko izvedle več predstav v šentjurski regiji. Predstave so imele v Slivnici, Okrogu pri Ponikvi, Dobju in nazadnje Jakobu.

V Jakobu je bilo navzočih kar veliko otrok, ki so prišli v spremstvu starejšega brata, sestre ali staršev. Med številnimi mladimi dušami je bilo moč opaziti tudi prenekatero starejšo, ki si ni z nič manjšim zanimanjem ogledala govoreče zajce, mačko, duha... V dogodek so se aktivno vključevali otroci, katerim je ta predstava popestrila deževno sredino popoldne, saj je po 20 - minutnem nastopu lutk sledila likovna delavnica, v katero so bili vključeni vsi otroci, ki so vneto sproščali morda bodočo umetniško energijo.

Samo vzdušje je bilo zelo sproščeno, dekleta pa so bila zadovoljna z opravljenim delom. Nabrala so si veliko lepih vtisov iz naših krajev in rekla, da se bodo kmalu zopet vrnila. Še več pozitivnih vtisov pa smo obdržali mi sami, saj menim, da so takšne in podobne prireditve več kot dobrodošle, in da bi jih bilo treba podpreti. Kdo? Tega ne vem.

Luka Žerjav

Pisane krpice nad Kostrivnico

Kostrivnica je, mimogrede, vasica pod Kalobjem, pisane krpice pa nič drugega kot jadralni padalci, ki so se z vrha spuščali na travnik ob njej. Morda je stvar slišati otročja, vendar je v resnici vse prej kot to. Šlo je za čisto pravo tekmovanje v jadrlnem padalstvu »Kalobje open«, ki ga je organiziral padalski klub iz Celja.

Vsa zadevščina bi se sicer morala zgoditi že enkrat davno prej, pa kaj ko vreme nikoli ni hotelo sodelovati: prišlo je kup s pivom založenih gledalcev, padalci pa so malo ponergali in dvignili sidro, pa hajd na Slivnico. Menda je tam veter boljši.

Konec junija pa je tekmovanje le uspelo.

Gledalcev je bilo veliko, tekmovalcev pa tudi. Glede na močno zasedbo iz šentjurske okolice je to precej razširjen šport. Proti pričakovanjem - moram priznati. Pogled s kalobške ceste na Kostrivnico tam nekje spodaj je vsaj zame preveč grozljiv, da bi si želela biti v njihovi koži. Moraš imeti pa res presneto srečo, da ne pristaneš na kakšnem seniku, vinogradu, fižolovih kolih, drevju ali pšeničnem polju. To slednje pa ob reakciji domačega kmeta ni dosti bolje, kot da pristaneš na bližnji električni napeljav. Ampak očitno o vsej zadevi nimam kaj dosti pojma, ker se nihče od padalcev za moje strahove ni kaj prida menil, pa tudi eksperimentirali niso ravno v tej smeri. Lahko pa smo bili priča kar nekaj lupingom in prostim padom. Še najmanj en teden se je v zvezi z vratolomnimi akcijami omenjal naš poštar Vinko. Jaz pa sem ob tem vsakič pomislila, da glede na to, da naša pošta visi na nitki, nam novega poštarja skoraj gotovo ne bodo dali, če se temu kaj zgodi. Spet nekaj na kar ni nihče pomislil.

Dlje ko sem zadevo opazovala, manj nevarna in bolj simpatična je bila videti. In proti koncu se je že tiho oglašala misel, da to moram enkrat poskusiti. Prizorišče sem žal zapustila še preden so bili znani favoriti, sicer s sklepom, da se o njih za bralce Šentjurskih novic pozanimam. Vendar pa se je zgodilo. Nekaj dni nazaj je moj glavni vir podatkov in potencialno mentorstvo pristalo v bolnici s poškodovano nogo. Tako je moje športno poročilo ostalo na ravni povabila; pridite jih kdaj pogledat, moje letalske ambicije pa ... a da sem jih kdaj imela?

Saša Teržan

ŽGAJNER

- prodaja vozil - servis - rezervni deli - kleparstvo - ličarstvo - ročno pranje - montaža gum -

- Rogaška Slatina - na obvoznici -

UGODNA PONUDBA SALONSKIH VOZIL

TWINGO 1.2 (strešno okno, air bag, dnevne luči)

1.380.000,00

KANGOO 1.2 (centr. zaklepanje, air bag, ...)

1.810.000,00

MEGANE RN 1.4 (abs, air bag x 4, el. pomik stekel, ...)

2.110.000,00

MEGANE COUPE 1.4 16V (RN + radio, meglenke, kov. barva, el. paket)

2.560.000,00

MEGANE KARAVAN RN 1.4 16V (RN)

2.440.000,00

MEGANE CLASSIC RN 1.4 16V (RN + kovinska barva)

2.480.000,00

MEGANE SCENIC KALFIDO (110 KM) 1.6 16V (vsa oprema)

3.299.000,00

LAGUNA RXE 1.9 DTi (avto klima, abs, 2 x air bag)

3.399.000,00

LAGUNA KARAVAN RXE 1.8 16V (avto klima, abs, 2 x air bag)

3.570.000,00

POHITITE! SAMO DO RAZPRODAJE ZALOG!

prodaja vozil: 063 818-22-52 - rezervni deli: 063 818-22-62
fax: 063 818-22-70 - avtokleparstvo: 063 818-22-72

Zidar Metka, s.p.

Ljubljanska 1, Šentjur,
telefon: (063) 743-472

Trgovina ROSANA Vas vabi
v svojo prodajalno v
ŠENTJURJU, Ljubljanska
cesta 1, nasproti Alposa

v mesecu avgustu
10% popust gotovinski popust
ob nakupu nad 5.000,00 SIT

VELIKA IZBIRA

OBLAČIL ZA VROČE POLETNE DNI:

- moške, ženske in otroške kopalkе
- moške, ženske ter otroške maje in kratke hlače
- ženske obleke že za 1.400,00 SIT
- otroški poletni kompleti od 1.650,00 SIT dalje

v avgustu na zalogi tudi oblačila
za jesen - od trenerk, dolgih
hlač, majčk do jesenskih jaken

UGODNE CENE
ŠOLSKIH POTREBŠČIN
IN OBLAČIL ZA ŠOLARJA!

Trgovina Rosana vam nudi poleg izredno nizkih cen
tudi možnost odloga plačila, plačila na več čerkov ali plačilo
s kartico Activa ali Magna kartico ter v mesecu avgustu
10% gotovinski popust pri nakupu nad 5.000,00 SIT.

delovni čas:
delovnik: 7:30 - 19:00
sobota: 7:30 - 13:00

obiščite nas in se prepričajte sami -
v trgovini ROSANA se marsikaj dobi

GOSTILNA Kajzler

Ulica skl. Ipavcev 7, ŠENTJUR; telefon: 063 740-965

JEDI NA ŽARU:

Čevapčiči
Ražnjiči
Pleskavica

RIBE:

Posrvi
Lignji
Sardelice

ZREZKI:

Dunajski
Naravni
Pariški
Z gobicami
Smetanovi

MESO IZ ZASEKE

ZASEKA

SIRNI NAMAZ

KOSILA IN MALICE

OB SOBOTAH IN NEDELJAH PEČEMO OREHOVE
KIFELJČKE, MED TEDNOM TUDI PO NAROČILU

SPREJEMAMO NAROČILA ZA:

- PRAZNOVANJA
- POROKE
- SEDMINE

ELBA TRGOVINA STORITVE d.o.o.

Ljubljanska 26, 3230 ŠENTJUR, Tel./fax: (063) 743-151, 741-151

AKCIJSKE CENE

BOJLERJI ELEKTRIČNI 5 let garancije

12l 12.990,00 SIT
80l 18.568,00 SIT
50l 16.830,00 SIT

PIPE ENOROČNE (2 leti garancije)

že od 6.468,00 SIT

OBTOČNE ČRPALKE IMP

od 10.389,00 SIT

PEČI FER GGN
že od 71.388,10 SIT

Cu CEVI RAVNE
φ15 ... 269,90 SIT
φ18 ... 326,60 SIT
φ22 ... 467,30 SIT

SLS + SKD v Šentjurju: poroka ali oporoka?

Kaj se bo pri združevanju dogajalo na državni ravni, bo zanimivo, nesporno pa bo do "gužve" in prerivanja prišlo tudi na občinski ravni. Fiziki temu, ko potem poč, pravijo *kritična masa*. Ambicioznih posameznikov je v obeh strankah dovolj, vendar bodo posvečeni le nekateri. Za razliko od Ljubljane, kjer igra prvo violino Ljudska stranka, v Šentjurju nastopajo s pozicije močnejšega krščanski demokrati.

In kdo bo prva liga v novi stranki? Prava "špica" je vsekakor

rezervirana za Jurija Malovrha, le-ta pa se zanese le na preverjene kadre v svoji stranki in bo le-te tudi rinil naprej. V SLS sta zanj zanimiva le dva, in še od tega je ena ženskega spola. Vsi ostali tako v SKD kot v SLS pa bodo več ali manj sateliti. Ideološke razlike bodo za nekaj časa pozabljene, pa tudi svojih članov se ne bo veliko spraševalo. Kot je dejal pozabljeni zvezdnik SKD-ja Edvard Stanič: "Volja ljudstva je zelo raztegljiv pojem."

Čeprav nekateri mislijo, da stranki z združitvijo ne mislita resno in je vse

skupaj le medijski nateg, bi izjavil: "God bless you!"

Ali lahko potemtakem rečemo, da bo tudi Ljudska stranka v Šentjurju dobila svojega župana? Lahko, vendar bo to krščanski demokrat.

Kaj hočemo? Svetujem vam lahko le, pojdite domov in se organizirajte, kajti Zemlji se bliža komet. Volitve po večinskem sistemu bodo imele podoben učinek.

Kdo je že rekel, da je čas za spremembe?

L. Žafran

Nepozabno srečanje pri Veri Klinec

Na dan državnosti je bilo na pobudo Vere Klinec iz Škofje vasi in še nekaterih srečanje invalidov. Invalidi iz večih krajev smo se zbrali ob prijetni hiški Vere Klinec, ki jo je usoda priklenila na invalidski voziček.

Najprej je bila maša, potem pa smo se povsneli ob mladim harmonikarju. Zelo sem bila vesela, ker sem lahko bila prisotna. Ob pogledu na težke invalide sem s solzami v očeh spoznala, da sem jaz kljub svoji bolezni še kar srečen človek.

Ob odhodu smo si zaželeli, da bi se prihodnje leto spet dobili pri prijazni Veri Klinec.

Jožica Kolar

Minister in pločnik

Zamisel pločnika skozi Novo vas in Črnomlino je stara že kaki dve desetletji. V tem času sta se naselji povečali, prometna varnost se je poslabšala, pločnika pa še vedno ni od nikoder. Načrti naj bi bili že narejeni, celotna investicija je ocenjena na 100 milijonov SIT, občina je zanj že rezervirala v proračunu 6 milijonov, drugo pa naj bi menda dala država. Kot smo zvedeli so vaščani ob nedavnem obisku ministra za promet Bergauerja »izsilili« z njim sestanek, ki pa je začudo potekal dokaj konspirativno. V skupščinski dvorani, ki so jo temu primerno menda okrasili s številnimi plakati in transparenti, so se z ministrom in njegovim spremstvom ter v prisotnosti župana Malovrha pogovarjali Mirko Čander, Vojko Voga, tajnik KS Arlič in menda še nekateri. Kaj so se dogovorili, lahko le ugibamo, kajti akterji se niso potrudili, da bi poskrbeli za obveščanje javnosti, v naknadnih pogovorih pa so tudi bili zelo splošni, da ne rečem skorajda skrivnostni. Kot da je pločnik njihov zasebni problem. Slišati je le bilo, da jih je minister pohvalil, ker so problem načeli tako »kulturno« in ne z morebitno zaporo ceste, domov pa so odšli le z obljubo, da bo pločnik proti Črnomlino na vrsti čez kakšni dve leti, vsekakor pa za pločnikom proti Vrbnem. Tudi preko 1000 podpisov za zahtevo za pločnik očitno državnih in občinskih funkcionarjev ni dovolj omehčalo.

Pločnik z razsvetljavo in drugo infrastrukturo je bil menda tudi povod za organiziranje mladine iz tega konca Šentjurja, ki je sicer doslej ni bilo zaznati na šentjurski sceni. Pred kratkim so ustanovili društvo »Ilira«, njihova največja želja pa je pridobiti društvene prostore, kjer bi se lahko zbirali.

Odrešitev za pasje dni

Ugodna počitniška posojila

Vedno bolj vroče je. In bolj ko se približuje čas dopustov, bolj se Vaši počitniški načrti utapljajo v pomanjkanju denarja.

Ne odpovejte se počitnicam!

Pridite v Banko Celje. Z ugodnimi počitniškimi posojili Vam bomo pomagali, da si uresničite dopustniške načrte.

Vabimo Vas, da si ogledate našo predstavitevno stran na internetu:

<http://www.banka-celje.si>

So stvari, ki jih lahko ponudi le dobra banka.

banka celje

V varnem zavetju tradicije

Banka Celje d.d., Vodnikova 2, 3000 Celje, tel. 063 431 000, <http://www.banka-celje.si>

EKOLOŠKI TABOR 1999

V času od 27. junija do 4. julija je bil Šentjur taborniško središče Slovenije. Na tabornem prostoru Roda divjega petelina ob rezervnem nogometnem igrišču je teden dni taborilo 83 otrok. Prišli so iz cele Slovenije, na pobudo Svetovnega slovenskega kongresa pa nekaj tudi iz zamejstva, Hrvaške in Bosne. Poseben čar so taborjenju dali gostje iz Amerike, ki so cel teden predavali o ekologiji, medsebojnih odnosih in jeziku. Američani so bili fascinirani nad lepotami Slovenije in Šentjurja, taborniki pa nad učiteljskimi baseballi. Šentjurski Rod divjega petelina si je z letošnjo organizacijo pridobil velik ugled in po podrobnejši analizi bo znano, če bodo tabor prihodnje leto ponovili.

Rod divjega petelina se je zadnje mesece vneto pripravljala na organizacijo zanje doslej največjega projekta – mednarodnega ekološkega tabora 1999. Urejali so vse potrebno, teden dni pred začetkom pa so se praktično preselili na taborni prostor ob rezervnem nogometnem igrišču. Pripravili in olepšali so teren, Slovenska vojska pa jim je postavila šotore.

Nedelja, 27. junij, je bila dan, ko se je pričel ekološki tabor. Celo popoldne so prihajali mladi taborniki iz vse Slovenije in tujine. Razdelili so se v tri skupine: Krdelo volkov, Trop ovac in Jata orlov. Prednje so stopili šentjurski župan **Jurij Malovrh**, podžupan **Čokl** in predsednik krajevne skupnosti **Erjavec**, Slovensko vojsko, ki je posodila šotore, je predstavljala **Miran Salobir**, navzoči pa so bili tudi cerkveni skavti na čelu s šentjurskim kaplanom. Pomembni gostje so bili bosanski veleposlanik v Sloveniji in predstavniki narodnostnih manjšin iz Italije, Hrvaške in BiH. Organizacijski trio **Jana Podobnik**, **Aleš Vidmar** in **Jani Kukovič** je v svojih nagovorih zaželel otrokom čim boljše počutje. Župan Malovrh, ki je prišel na otvoritev v zanimivi opravi; z velikim slamnikom in naramnicami, je tabornikom predstavil občino Šentjur. Sledilo je vezanje rutic, dviganje zastav, prižiganje ognja in s tem so bile formalnosti opravljene.

Program, namenjen sodelujočim, je bil pester. Osnovno izhodišče so bili ekologija in medsebojni odnosi. Vodstvo tabora je vseskozi poudarjalo, da je Šentjur več kot primeren za

takšne aktivnosti, saj je, po besedah glavne tajnice Svetovnega slovenskega kongresa, v Šentjurju in njegovi okolici toliko znamenitosti kot redko kje. Taborniki so Šentjur in okolico spoznavali na pohodih. Najdaljša sta bila pohoda na Ponikvo, kjer so se seznanili s škofom Slomškom, in na Resevno ter Rifnik. Seveda pa so se sprehajali tudi po bližnji okolici. Predstavljena jim je bila rojstna hiša legendarnih skladateljev Ipavcev, kjer jih je tudi sprejel župan Malovrh.

Aktivnosti v taboru so bile organizirane po posameznih delovnih skupinah, katerih delo je vodilo šest gostov iz Amerike. Ti so prišli v Slovenijo na povabilo baptističnega duhovnika **Marjana Hlastana**, ki je sicer doma iz Celja, drugače pa že vrsto let deluje v ZDA. Po njegovih besedah so si gostje po večini stroške bivanja plačali sami. *"We love Slovenia"*, sta skorajda zavpili navdušeni učiteljici angleščine **Jackie Burks** ter **Sue Bohlin** in svojo ljubezen do naše dežele potrdili tudi z naslednjimi stavki: *"K vam prideva večkrat na leto in brez skromnosti lahko rečeva, da sva navdušeni. Slovenija ima toliko naravnih znamenitosti, da nimava besed. Tudi Šentjur je, kolikor sva ga pač doslej uspeli spoznati, prav simpatično mesto. Radi bi poudarili pomembnost obiska našega predsednika Billa Clintona v Sloveniji. Številni Američani so tako končno izvedeli, kje se sploh nahaja Slovenija in da je to prav prijetna država, ki nima nikakršnih vzporednic z nemirnim Balkanom. Tudi midve se bova trudili, da bi Slovenijo v Ameriki prepoznalo čimveč ljudi."* Sicer pa je sam pouk potekal v sproščenem vzdušju. Poudarek je bil na

utrjevanju angleščine in njene bogatitve s frazami, s katerimi imamo Slovenci pri rabi angleščine često velike težave. Učiteljici sta povedali, da je odziv učencev izreden, v kar sem se prepričal tudi sam. Otroci so z veseljem sodelovali in se šalili. Skratka, mnogo bolj "priljudno" vzdušje, kot smo ga vajeni v "resni" šoli. Prisotni so bili mnenja, da so Američani izjemni učitelji. Seveda pa je s takšnim pristopom – naj bo to v opravičilo našim "smotanim" učiteljem – na daljši rok verjetno težko vzdrževati avtoriteto.

Podobno vzdušje kot pri urah angleščine je bilo tudi pri drugih aktivnostih, ki so jih vodili Američani. Zanimivo je bilo prisluhniti **Toddu Kappelmanu**, ki je predaval o zasvojenosti z drogami, še posebej zato, ker je govoril iz lastnih izkušenj, saj je droge jemal od dvanajstega do dvaindvajsetega leta starosti. Sicer pa je imel Todd kot profesor filozofije marsikaj povedati mladim tudi o odnosih med ljudmi. Zanimivo je, da se priložnostno ukvarja z novinarstvom; sodeluje z nekim lokalnim ameriškim časopisom, kjer piše kolumne. Eden izmed ameriških gostov je predaval o ekologiji, ki je bila rdeča nit tabora.

Največ simpatij sta požela učitelja baseballa. Taborniki so na rezervnem igrišču šentjurskih nogometašev vztrajno poslušali njune nasvete in se skušali v tej nenavadni ameriški igri. Nekateri z veliko, drugi pa z malo manj uspeha. Vsi pa so bili na koncu zadovoljni, če že ne zaradi spretnosti v igri, pa vsaj zaradi podarjene žogice za baseball, ki jih bo spominjala na prijetno druženje ob enem najpopularnejših ameriških športov.

Seveda se znajo taborniki tudi poveseliti. Zato je čas zvečer, ko se zberejo ob tabornem ognju, kjer se pogovarjajo, pošalijo in navadno zapojejo. Tabornike je obiskalo nekaj glasbenih gostov, še posebej veselo pa je bilo, razumljivo, zadnji večer njihovega druženja.

Tabor je potekal skorajda v idealnem vremenu. A brez težav vendarle ni šlo. V eni izmed noči se je razbesnela prava nevihta, ki je tabor v nekaj minutah spremenila v jezero. Sladkega spanca je bilo po napornem dnevu v hipu konec, taborniki so prebedeli večji del noči, a jim kljub vsemu ni zmanjkalo pozitivnega mišljenja. Ko so zjutraj v tabor prišli Američani, so bili prijetno presenečeni; taborniki so rešili vse probleme in so bili, čeprav neprespani, pripravljeni na izzive novega dne. Po besedah ameriških gostov ti česa takšnega še niso doživeli. Dejali so, da bi bil tabor, če bi se kaj takšnega zgodilo pri njih, v hipu zaključen. Očitno smo na nekaterih področjih v Sloveniji vendarle pred ZDA.

Celotni sestav tabora

Poleg otrok iz Slovenije so se tabora udeležili tudi mladi slovenskega rodu iz Italije, Hrvaške in BiH. *"Na tem srečanju sem novinka in edina s Hrvaške. Super je. Vesela sem, da sem spoznala številne nove prijatelje. Pri navezovanju stikov z vrstniki nisem imela nikakršnih težav",* je pripovedovala **Irena Šonc** iz Zagreba. Pogovarjal sem se tudi s taborniki iz Benečije in Režije. Nekaj besed so v izvrstni slovenščini spregovorili **Giorgia, Fabrizio** in **Valentino**. Slednji je dejal: *"Na taborjenje v Slovenijo sem prišel prvič. Uspešno sem se spoznal s slovenskimi prijatelji. Vsi iz zamejstva smo zadovoljni, še posebej, ker utrjujemo slovenščino. Zagotovo še pridemo".* Nihče izmed gostov iz tujine ni imel resnejših pritožb. Malo so potožili le zaradi dolgih pohodov po veliki vročini. Nasprotno pa je bil **Dinko Ratajc** iz Tizle navdušen: *"Najbolj všeč mi je bil 25 km dolg pohod".* V Sloveniji je taboril že drugič, v Šentjurju pa je imel okrog glave skorajda vseskozi zavezan trak in s tem takorekoč postal nekakšna maskota tabora. In odkod mu trak na glavi? *"To izhaja iz moje zaljubljenosti v glasbeno zvrst rap in izvajalca 2PAC-a".*

Med taborniki so bili seveda tudi Šentjurčani. Med uro baseballa sem zmotil **Luko Cmoka**. Dejal je, da so šele začeli z učenjem in da upa, da mu bo šla igra dobro od rok, sicer pa na taboru ne pogreša ničesar. **Jasmina Erjavec** je razkrila, kako taborniki tudi kakšno ušpičijo: *"Za zabavo smo včasih 'izrabili' zobno pasto, fantom pa smo punce namazale nohte. Vse skupaj je fino, morda je le 25 km preveč za pohod. Pohvalila bi učitelje iz Amerike in želim si, da bi bili takšni tudi naši učitelji. Potem bi vsi z veseljem hodili v šolo. Pripomnila bi še, da razmere za tuširanje niso bile najboljše, pa tudi hrana ni taka kot je doma, a je to razumljivo. Pridobila sem številne nove prijatelje, s katerimi si bomo sedaj dopisovali do našega naslednjega srečanja."*

Vodstvo tabora z gosti iz Amerike

Tabor je mnogim kar prehitro minil, vsi pa so si obljubili, da se prihodnje leto zagotovo ponovno srečajo.

Zaključna slovesnost je potekala v neznosni vročini. Taborniki so se ponovno razdelili po posameznih skupinah, gostje iz Amerike so vsakemu podarili majico in diplomu, ter se jim še enkrat zahvalili za sodelovanje. Posebne nagrade so bile podarjene najboljšima skupinama v baseballu in urejanju šotorov. Taborniki so vse nagrajence nagradili z glasnim "mmmmmmmm". Takšen je namreč njihov pozdrav "slave in časti", ki so ga bili deležni tudi starši, ki so prišli po svoje nadebudneže.

Ko so se spustile zastave, je bilo tudi uradno konec Ekološkega tabora 1999.

Za konec smo besedo dali **Janiju Kukoviču**, vodji šentjurskega Roda divjega petelina: *"Zadovoljen sem. Šentjurski taborniki smo bili soorganizatorji in izvajalci tabora. Naš dvomesečni trud se je obrestoval. Na tem mestu se moram zahvaliti vsem, ki so nam pomagali pri organizaciji. V prvi vrsti naši ekipi trinajstih vodnikov in sedmih tehnikov. Seveda ne smem pozabiti fundacije 'Okolje smo vsi' iz Celja, Svetovnega slovenskega kongresa in OŠ Franja Malgaja, občini, staršem tabornikov, medijem in vsem ostalim. Kar se tiče organizacije za prihodnje leto, je še prezgodaj govoriti."*

Luka Hvalc

Da ne pozabimo

Gospod Jagodič s Ponikve, nekdanji šentjurski župan in delegat v republiški skupščini, je prijazno ponudil svoje sodelovanje v rubriki »Da ne pozabimo«. Njegovo ponudbo z veseljem sprejemamo, kajti njegovo pričanje bo zanimiv prispevek k zgodovini šentjurske občine.

Potres pred 25 leti

Zgodilo se je 20. junija, leta 1974, 8 minut in 30 sekund po 18. uri. Prvemu sunku je čez 19 sekund sledil drugi, še močnejši, ki je dosegel jakost 7,3 MCS. Sledilo je še okrog 30 šibkejših vibracij zemlje.

Med občani je zavladal precejšen preplah. Mnogi so tudi vso noč prebedeli na prostem.

Ob 5. uri zjutraj je zasedal štab civilne zaščite, ki je oblikoval prvi akcijski načrt. Takoj je reagiral tudi republiški izvršni svet, ki je sklical sestanek s predstavniki šmarske in šentjurske občine v Stekleni dvorani v Rogaški Slatini. Ob 8, 45 uri so se tla spet zatresla in lestenece na stropu je grozljivo zanihal nad sestankovalci. Preselili so se v manjši in varnejši prostor, kjer so bili hitro sprejeti najnujnejši ukrepi za sanacijo škode.

Dva dni kasneje je prišel na prizorišče potresa tudi predsednik republiškega IS **Andrej Marinc**. Ustanovili so skupen odbor za odpravo posledic potresa, ki mu je predsedoval minister za urbanizem **Boris Mikuš**.

Potres ni zahteval človeških žrtev, povzročil pa je ogromno materialno škodo na slabo grajenih stanovanjskih in gospodarskih objektih. Skupaj

je bilo poškodovanih 1618 objektov v zasebni lasti, šole v Loki, na Ponikvi in v Dramljah ter več objektov v družbeni lasti.

Republiške politične organizacije so pod okriljem SZDL sprožile obširno solidarnostno akcijo. Za pomoč naši občini je bilo zadolženih pet ljubljanskih mestnih občin. Še posebej sta se angažirala predsednik IS **Dagmar Šuster**, član sveta **Franc Sladič** in predsednik SZDL **Vlado Beznik**. Iz tega vira so bile postavljene šole v Loki, na Ponikvi in delno v Dramljah, gasilski in kulturni dom v Gorici pri Slivnici in zdravstveni dom na Planini.

Za sanacijo stavb, ki so bile razvrščene v I. in II. kategorijo (teh je bilo 554) so oškodovanci dobili nepovratno pomoč ter ugodne kredite, drugi oškodovanci pa so dobili kredite. Dotok te popotresne pomoči je nato nekoliko prekinil potres v Breginju.

Velika večina oškodovancev je pomoč s prizadevnim delom dobro izkoristila, nekaj pa je bilo tudi takšnih, ki niso poznali strega reka, da se brez muje tudi čevljev ne obuje.

Vinko Jagodič

Sprejem šolskih novincev v OŠ Hruševac

Šolsko leto 1998/99 se bliža koncu. Na šoli imamo polne roke dela. Kljub vsem obveznostim, ki jih imamo, se na šoli trudimo, da bi sprejeli šolske novince za leto 1999/2000 čim prijazneje.

Veliko govorimo o 9-letni šoli in se na to novost pospešeno pripravljamo. Prav zaradi tega nam je sprejem šolskih novincev izziv, ob katerem lahko dobimo bogate izkušnje. V tem letu smo se na to dejanje še posebej pripravili.

Zavedamo se, da je vstop otroka v šolo eden najpomembnejših dogodkov v človekovem življenju. Otroka vključujemo v prvo samostojno življenje, dobi svoje pravice in tudi prevzame mnogo obveznosti. Prav zaradi tega se trudimo, da je ta sprejem topel in svečan. Želimo, da otroci dobijo veselje do šole, se sprostijo in izgubijo strah pred tako "opevano šolo". Začutiti morajo, da so na šoli zaželeni.

Prav zaradi tega slednjega na naši šoli skrbno načrtujemo sprejem šolskih novincev. Pri izpeljavi te naloge sodeluje ravnatelj, pedagoginja, razredničarki, specialna pedagoginja, knjižničarka in učiteljica podaljšanega bivanja. In kako smo izvedli sprejem?

Z otroki male šole, ki so v isti zgradbi, se med šolskim letom večkrat obiščemo in spoznavamo drug drugega. Otroke male šole enote Pešnica je pripeljala vzgojiteljica na obisk. Obiskali so bodoči učiteljici v njunih učilnicah. Tam so jim učenci drugih razredov predstavili pravljico, jim odstopili svoje stolčke, tablo, barvice... Potekal je pristrčen in sproščen pogovor. Odpravili so se na ogled knjižnice in računalniške učilnice. Ob koncu obiska so se posladkali s hladno lučko. V vrtec so odnesli v spomin na prvi obisk šole likovne izdelke učencev drugega razreda.

Tik pred koncem šolskega leta so bili učenci že razporejeni v dva razreda. Povabljeni so bili s prijaznim vabilom, katerega je skrbno pripravila pedagoginja. Na njem so imeli znak svojega oddelka (medvedek ali muca). Šolo smo posebej okrasili in pripravili pozdravni plakat. Zbrali so se v jedilnici, kjer jih je pozdravil ravnatelj, pedagoginja in razredničarki. Otroci in starši so izvedeli v kateri oddelek bodo odšli. Ob tem so sprejeli pristrčne pripombe z imenom šole. Otroke sta prevzeli specialna pedagoginja in učiteljica podaljšanega bivanja. Z njimi so izdelovale znak medvedka in muce. Starši so ostali pri razredničarkah, ki sta jih seznanili s šolskimi potrebščinami in pripravami na šolo. Ogledali so si knjižnico, v njej je knjižničarka predstavila pomen branja in sodelovanja staršev pri tem. Po eni uri ločenega bivanja so bili starši in otroci povabljeni na zaključno prireditev šole, ki so jo pripravili učenci svojim staršem in drugim gostom.

Verjetno bodo otroci in njihovi starši imeli manj strahu, ker so seznanjeni, kako naj otroke pripravijo na šolo že med počitnicami. Odgovorni za ta sprejem smo zadovoljno zapustili šolo, saj smo čutili, da smo jim prikazali šolo kot nekaj lepega, prijaznega, koristnega.

Marija Voga, OŠ Hruševac

Odličnjaki: prišli, pojedli in odšli

V četrtek 17. junija smo se ob večernem hladu pred Ipavčevo hišo zbrali letošnji osmošolci. Nekaj dni prej smo vsi tisti v šentjurski regiji, ki smo osnovnošolsko izobraževanje končali z odličnim uspehom, prejeli povabilo šentjurskega župana g. Jurija Malovrha, naj se tistega dne zberemo pred Ipavčevo hišo.

Pred hišo so nas čakali skoraj vsi ravnatelji osnovnih šol (manjkal je samo ravnatelj OŠ Franja Malgaja), nekaj uslužbencev šentjurske občine in sam župan. Vse učence je slednji popeljal na ogled hiše in nas na koncu popeljal v zgornje prostore, kjer nas je, poleg pogostitve čakal še tisti uradni del in županov nagovor. V njem nas je pohvalil in povedal, da je ponosen, da je v naši občini toliko otrok, ki je vseh osem let šolanja bilo odličnih. Na njegovo žalost je ugotovil, da je prevladoval ženski spol. Svojo ugotovitev je utemeljil z tem, da smo po njegovem punce bolj »piflarske« narave. Po zelo glasnem ugovarjanju je svojo izjavo omilil s stavkom, da smo pa mogoče samo bolj pridne. Svoj nagovor je na hitro zaključil, saj so se ob pogledu na dobrote, ki so nas čakale na mizi, vsem cedile sline. Vsakemu udeležencu je izročil skromno darilo, ki je obsegalo knjigo, s katero naj bi si krajšali poletne dni...in nato je sledila pogostitev. Da je prigrizka in pijače hitro zmanjkalo, mislim, da ni treba posebej poudarjati. Lahko bi se reklo: prišli, pojedli, odšli. Res, tako kot je zmanjkalo jedi, tako nas je »zmanjkalo«. Za konec naj napišem samo še nekaj misli:

*"Znanje je zaklad,
ki povsod spremlja svojega lastnika,
zato nikoli ne smemo biti zadovoljni s tistim, kar smo,
če želimo postati tisto, kar nismo;
kajti tam, kjer postanemo zadovoljni,
tudi ostanemo..."*

pš

VALETA

Za zaključek nekega šolskega leta, posebej zadnjega za nekatere osnovnošolce, se spodobi prireditev, katere ne bodo dolgo pozabili. Tako se je letos v prostorih hotela Žonta odvijala že druga takovrstna prireditev. Valetanti OŠ Franja Malgaja so se najprej zavrteli v ritmu uvodnega plesa, temu pa je sledilo še pet plesov. Popolnoma spremenjeni sošolci (marsikoga nisi spoznal), so se drinjali po veliko premajhnem plesišču. Zaradi te pomanjkljivosti se ni opazil trud, ki so ga le ti vlagali v vaje, katere so obiskovali med letom. Posledice so bile »pohojene« noge, umazane obleke, med njimi pa se pojavil tudi krvav prst... pa kaj, vse se potrpi. Nato je sledil kratek kulturni program, ki so ga pripravili učenci posameznega razreda. Ponavadi so na šaljiv način predstavili svoje sosošolce, na koncu pa so še kakšno zapeli. Najbolj je, (kot vedno) bil smešen 8.c, ki ima za razrednika samega ravnatelja šentjurske šole. Po predstavitvi svojih prijateljev so fantje zapeli tisto znano Na Golici, za njimi pa so zapele še punce. Le te so se odločile, da predstavijo Štajerca in so zapele istoimensko pesem Toti Štajerc. Obe pevski skupini sta poželi bučen aplavz. Naj še povem, da sta bili obe pesmi nakakšni himni s končnega izleta, na katerem smo bili tisti vikend. O tem, kako smo z frajtonarco prepevali na postajališču ob avtocesti, pa raje kdaj drugič.

Po plesnih korakih smo se odpravili za mize, kjer smo dobili skromno večerjo, ki so jo pripravili tamkajšnji kuharji. Potem se je šele začela divja zabava. Že med večerjo so prišli v sosednji prostor učenci OŠ Hruševac, naši stari znanci. Število plesalcev se je nekako porazdelilo. Tako se je v enem prostoru ob divjih ritmičnih pozibavala mladina, v drugem prostoru pa so se po svoje zabavali malo starejši. Le ti so se ob kozarcih rujne kapljice pogovarjali, nekaj najbolj pogumnih pa je plesalo ob zimbolenih melodijah. Kako se je zabavala mladina, lahko izvemo iz tega, da se je eni izmed valetantki odlomila peta.

Zabava je nato trajala še dolgo v noč. Razgreta grla in telesa smo hladili s sladoledom ali pa s kokakolo. Ob uri strahov se je zabava preselila v zasebne kroge. Osmošolci so se po skupinah odpravili iskat zabavo. Nekateri smo se zbrali ob dobri jedači in pijači kar na domovih prijateljev. Tam smo prespali noč (kolikor je še sploh ostalo...) in se naslednji dan skupaj odpravili v šolo. Tam smo dobili pohvale in spričevala in se nato s težkimi srci in cmoki v grlih poslovili od svojih sošolcev in prijateljev. Zbogom osnovna šola!

pš

70 let gasilstva v Slivnici

Prvič so se sestali 11. avgusta 1929 ob polštirih popoldne na vrtu Grassellijske gostilne. Za načelnika so izvolili Joška Kranjca, Martin Verk je kot tajnik z lepopisno pisavo zapisal vse, kar so se dogovorili, Franc Lesjak je postal namestnik načelnika, Joško Jagodič pa blagajnik. Od ustanovnih članov je živ le še Joško Vodeb, ki je bil častni gost tudi na proslavi sedemdesetletnice.

Ob 70 - letnici - praznovali so jo 24. julija - so slivniški gasilci izdali zajetno brošuro, pripravili so jo Martin Cmok st., Janko Cerkenik in M. Cmok ml., v kateri so v besedi in sliki povzeli vse svoje delo. Doslej so imeli 12 predsednikov in 10 poveljnikov. Jošku Krnjcu so na krmilu društva sledili Franc Lesjak, Franc Vodeb, Martin Cmok, Jože Voga, Cveto Potrata Anton Voga, Marjan Drame, od lanskega leta pa jim predseduje Janko Cerkenik. Martin Cmok je bil predsednik kar 22 let. Martin Cmok, ki je bil

tudi delovni predsednik slavnostne seje, je v svojem značilnem rahlo šegavem poročilu preletel vsa pomembna gasilska dogajanja v Slivnici, od zgod in nezgod z različnimi avtomobili, brizgalnami (švercanje preko meje, nesreče...) do izgradnje gasilsko - kulturnega doma, ki jim ga je prinesel »dobrotres« leta 1974. Najbolj ponosni pa so slivniški gasilci na svojo pionirsko vrsto, vodil jo je Anton Voga, ki je leta 1967 bila jugoslovanski državni prvak. Ta dogodek, ki se je zgodil v Titovih Užicah, jih je povezal z Gasilci iz Bednje v hrvaškem Zagorju, in te prijateljske odnose še sedaj gojijo z vso pozornostjo. Tudi na tej proslavi je bila močna delagacija iz Bednje, s seboj so pripeljali celo župana, priložnost pa so izkoristili za slovesen podpis listine o prijateljstvu.

Po dveurni svečani seji, največ časa so porabili za podeljevanje cele vrste spominskih in drugih odlikovanj ter zahval (mimogrede: s temi gasilci

odločno pretiravajo in zato izpadejo povsem po nepotrebnem neresno), je bila ob 22. uri, to je v trdi temi, še blagoslovitev obnovitve gasilskega doma. Župnik Marko Šramel se tudi tokrat ni izneveril svojim govorniškim »izpadom« in je strumno in togo postrojenim gasilcem med obredom povedal šalo o žrtvi polave, ki je bolj zaupala bogu kot gasilcem, mimiogrede pa je "pokadil" še prisotnim Zagorcem, ki jih je primerjal s Kristusom, ker so se malo prej hvalili, da so pripravljeni tudi umerti za svoje slivniške pobratime.

Seji je sledila slavnostna večerja, naslednji dan pa tradicionalno gasilsko srečanje s parado in vsem drugim gasilskim ceremonilalom. O tem dogajanju bomo pisali v naslednji številki ŠN.

F.K.

Mladi planinci na taboru v Podvolovljeku

Vanja, Karmen, Silvija, Polona, Urška, Gašper, Matija, Urh, Boštjan, Matic in Naci so bili letos »junaki« slivniškega planinskega društva, ki so se z moziškimi in ljubenskimi sovrstniki udeležili planinskega tabora v Podvolovljeku v Zgornji Savinjski dolini. Tabor je že devetlet organiziral Savinjski meddruštveni odbor, izmeno od 18. do 25. julija pa je vodil drugič zapored **Matej Planko**.

Namen vsakega planinskega tabora je prav gotovo ta, da osnovnošolski otroci spoznajo in vzljubijo življenje v naravi, življenje stran od udobnosti doma, kjer se dokazeta njihova vztrajnost in samostojnost. Življenje v taboru ne pozna tople vode, mehkih ležišč, ogrevanih sob - noči v planinah so namreč vse prej kot tople - in predvsem ne prenese egoizma ter osamljenosti. Mladi planinci morajo pred taborom opraviti vsaj dve turi v hribe, da se izkaže njihova fizična pripravljenost. Planincem slivniškega planinskega društva to ni delalo težav, saj so v večini redni udeleženci orientacijskih tekmovanj, h katerim jih vzpodbuja in jih pripravlja njihova mentorica **Danica Romih**.

Planinci so letos obiskali planino Lepenatko, spoznali znamenitosti kraja: majhne slapove, jezerca, mlin, Snežno jamo pod Raduho. V torek in sredo so bili starejši in zmogljivejši planinci na dvodnevni turi na Korošici in Veliki Planini, v petek pa so se kljub deževni noči in spremenljivemu petkovemu vremenu vsi odpravili na

Loko pod Raduho. Pa mladi planinci niso samo hodili, ampak jim je ostalo še časa za igranje kart, odbojke, košarke, badmintona, za gradnjo kresa in večerno druženje ob njem, za krst novopečenih tabornikov, za izbor miss in mistra tabora. V četrtek so odšli celo na kopanje v Velenje. Nikoli niso bili tako utrujeni, da bi zvečer kar popadali po posteljah in zaspali, iz šotorov se je slišalo igranje kitare, petje, pripovedovanje šal in smejanje... Pomagalo ni niti opozarjanje vodnikov, da jih čaka zgodnje vstajanje, pravi planinci namreč nikoli ne zamudijo juter, ki so v gorah najlepša. Jutra so tudi pokazala, kdo je bil žrtev nočnih mazačev z zobnimi pastami. Mazanje z zobno pasto je postalo že neke vrste tradicija, ki pa prinese predvsem veselje, sploh ko so zadnjo noč »žrtve« vodniki.

Da mladi planinci niso bili lačni, sta z okusno pripravljeno in količinsko vedno zadostno hrano skrbeli kuharica Vida in Marjana, katerima so vsaj pri pomivanju posode pomagali dežurni udeleženci. Mladi planinci so po vsaki opravljeni turi izpolnili svoje planinske dnevnike, vtise pa zbrali v spisih in risbah, ki bodo zbrane in objavljene v tabornem glasilu.

Planinci se bodo jeseni srečali še enkrat, na zaključku tabora, kjer si bodo ob fotografijah in video posnetku obudili spomine na poletni tabor, pri tem pa se že veselili zimskega tabora med zimskimi počitnicami.

N. G.

Osrednja knjižnica Šentjur Izbor knjižničnih novosti za junij in julij

Filozofija, psihologija

A. Trstenjak: Filozofski spisi; poglavja iz kozmologije in metafizične psihologije,

S. Hamill: Ti si zvezda tvojega življenja (pregleden priročnik za najstnike in odrasle),

E. McCoy: Kako se naučimo avtomatskega pisanja,

L. Smedes: Odpusti in pozabi (kako zacelimo rane, ki jih nismo zaslužili).

Medicina

M. Bizjak: Diete za ledvične bolnike,

K. Gržan: V svetu omame (droga na Slovenskem), Vrelec mladosti 2 (starodavne skrivnosti petih tibetanskih vaj),

B. Dekleva: Ekstazi in plesne droge.

Gospodarstvo

Š. Ivanjko: ABC zavarovalništva s praktičnimi primeri,

V. Potočnik: Kalkulacija in DDV za podjetnike, obrtnike, trgovce.

Potopis, zgodovina

T. Križnar: Nuba,

I. Grdina: Spomini Helene Kotaner (ženski glas iz srednjega veka).

Umetnost, arhitektura

J. Loetz: Naravna in kulturna dediščina Srednje in Južne Amerike,

I. Stopar: Grad Podsreda med včeraj, danes in jutri.

Leposlovje za odrasle

M. Morgan: Sporočila iz večnosti.

Videokasete

Za vedno (Ever after) - akcija; igr.: Drew Barrymore, Anjelica Huston.

Noč nad Manhattnom (Night falls on Manhattan) - drama; igr.: Richard Dreyfuss, Andy Garcia.

Angelska nevesta - romantična komedija; rež.: Rade Šerbedžija.

CD ROM-I

Interaktivni atlas Slovenije; profesionalna in osebna verzija
Talk to me - učenje angleščine

5 naj:

1. **M. H. Clark:** vse knjige,
2. **Sanja Rozman:** Sanje o rdečem oblaku,
3. **M. Walters:** vse knjige,
4. **M. Morgan:** Imenovali so jo Dvoje src,
5. Vse knjige s področja mejnih znanosti in psihologije.

Druga izposojevališča so odprta:

Ponikva: petek 18. - 20., sobota 9. - 10.

Planina: petek 15. - 17.,

Kalobje: četrtek 10. - 15., petek 18. - 20., nedelja 9. - 14.,

Gorica pri Slivnici: sredo 16. - 18.,

Dolga Gora: po dogovoru.

br

Z novinarskim krožkom v belo Ljubljano ...

V četrtek 10. junija je ob deveti uri bila na železniški postaji nenavadna gneča. Smeh in klepet se je slišal že daleč naokoli. Kdor je stopil bliže, je lahko videl dvajset otroških glav, med njimi pa sta kukali še dve malo starejši. Ja, zopet je napočil dan, ko se je novinarski krožek OŠ Franja Malgaja odpravil na končni izlet. Kam? V Ljubljano seveda!

Najprej smo se posedli na vlak in se kar se da udobno namestili, saj nas je čakala dolga vožnja. Potem pa smo klepetali in klepetali, kot se za mlade novinarje tudi spodobi. Prav zaradi tega nam je vožnja minila s svetlobno hitrostjo.

Na ljubljanskem postajališču nas je pričakala gneča in smrdljiv zrak. Šele takrat smo se nekateri zavedli, da je včasih bolje živeti v bolj podeželskih mestih. Na postaji je med mnogimi trgovinami tudi velecenjeni McDonald's. Tam smo si že navsezgodaj zastrupili želodčke s tako imenovano fast food hrano. Če bi nas takrat videla ga. Kovač-Škoberne, bi verjetno šiba pela.

S polnimi trebui smo se odpravili na našo največjo televizijsko hišo, na TV Slovenija. Tam nas je pričakal mož srednjih let, ki nas je popeljal po vseh studiijih, nam razkazal prav vsak kotiček, odgovarjal na naše zakaje in bil skratka zelo potrpežljiv z nami. Sedeli smo na zofah, ki so tistega dne služile tudi snemanju nove oddaje Res je, videli znano voditeljico Zooma Deso Muck ter mnoge novinarje in novinarke, ki delajo pri tem in onem programu.

Čeprav je bilo vse lepo in prav, smo kasneje ugotovili, da se vidi razlika med državno televizijo, na kateri so ljudje, preprosto povedano, zapeti in samovšečni; in med komercialno televizijo, na kateri so delavci prijazni, prijetni in na kateri se »bojujejo« za prav vsakega gledalca. Pot nas je vodila na

Kanal-a, kjer smo bili zopet deležni prijaznega sprejema. Tam smo se, za razliko od TVS, počutili bolj domače, saj je le tam studio precej manjši, in jih je precej manj. Na snemanju novega Klike, oddaje na Kanalu-a, smo zmotili Katarino Čas. Tam je, nevede, prijetna blondinka dobila nasvet. Pri vходу je namreč naš pogovor slišal njihov kameraman. In kakšen je bil? O tem, da je že skrajni čas, da si Katarina spremeni frizuro. Rezultatov še ni bilo moč opaziti. Ko smo zopet stopili v predverje, smo se izčrpani posedli kar po stopnicah in »pridno« poslušali razlago nekega tehnika. Zakaj ta gumb in zakaj ta leča in ta kamera, so spraševali trije predstavniki moškega spola. Za nagrado jih je ta isti tehnik odpeljal v prostore, kamor lahko stopijo le redki. Pa nam, puncam, ni bilo preveč žal, saj nam je vodička pripravila prijetno presenečenje. Sredi pogovora o tem, kako se snemajo te in one oddaje, nas je namreč zmotila sama in edinstvena Oriana Giotto-Cavazza. Kot si lahko mislite, smo jo bile zelo vesele, še bolj pa bi se lahko naše veselje povečalo, če bi s seboj pripeljala tudi svojega sovoditelja, mladega pevca skupine Napoleon in voditelja oddaje Atlantis, Vojka. Na žalost je bil Vojko zadržan, saj so ga čakale obveznosti v šoli. Tako nam je Oriana povedala vse majhne skrivnosti. Tako smo v njeni družbi preživele lepo urico. Preden se je poslovila, smo se skupaj še slikali, razdelila je avtograme in poljubčke in odšla. Kmalu zatem pa tudi mi, še prej pa smo počakale naše fante, ki so vsi navdušeni kmalu prišli iz tistih skrivnih prostorov.

Po dolgem času spet na zraku, otovorjeni z vsem propagandnim materialom in križankami, ki smo jih dobili pri kanalovcih, smo se odpravili (kar peške) do časopisne hiše Delo, kjer so nas

na uredništvu revije Smrkla že nestrpno pričakovali. Postregli so nam s sokom in nas zelo lepo sprejeli. Potrpežljivo so odgovarjali na naša vprašanja in nam razkazali njihove prostore. Priljubljena najstniška revija, predvsem pri puncah, je še enkrat pokazala, kako dobra v bistvu je. Čeprav so na njej vsi novinarji, razen urednice same, zaposleni honorarno in se vsake toliko časa zamenjajo, revija še vedno ostaja zelo priljubljena. Vsega lepega je enkrat konec in tako smo se poslovili od Dunje, Aljošata Rebolja in še marsikoga. Spet smo jo mahnili nazaj v sam center mesta - na tromostovje...

Ko smo tako kar nekaj časa drobili naše korake, smo se seveda utrudili in spet postali lačni. Kam smo šli? V Mc Donald's, normalno. Z želodčki, ki so se nehali oglašati, smo se porazkropili po Ljubljani. V manjših skupinicah smo odšli vsak po svoje. Večina pripadnic nežnejšega spola nas je odšlo prav do tromostovja, kjer ulični prodajalci prodajajo vse vrste nakita, od raznih zapestnic, ogrlic, prstanov in še bi se kaj našlo. K nakitu pa sodi tudi prava obleka, zato smo se podale tudi v šoping po ljubljanskih ulicah. Čisto izčrpane smo se čez dobri dve uri posedle v sladoledni vrt in s sladoledom ubijale pasjo vročino. Z njim smo poplaskale vse cene, vsa preoblačenja in vse druge dogodke tistega dne.

Dan se je že poslavljaj, ko smo se zopet posedli po sedežih na vlaku. Smeh in klepet, ki ga je bilo moč slišati, je kmalu utonil med sanjami. Naporen dan in počasna vožnja sta naredila svoje. Kmalu smo zaplavali v svet sanj in smo se prebudili šele, ko smo prišli v svoj domači kraj.

LJUBO DOMA, KDOR GA IMA.

Urednica ŠPONA

Pohod na Ratitovec

V soboto, 19. junija 1999, smo se s šentjurskimi planinci odpravili na Ratitovec. Pot nas je najprej vodila do Vranskega, nato mimo Kamnika, Duplic, Domžal, Ljubljane, Škofje Loke, Železnikov, vse do Prtovč, kjer smo pred cerkvico izstopili in pot nadaljevali peš. Naš cilj je bil priti do Krekove kočice na Ratitovcu, ki je visok 1642 m. Navkljub slabemu vremenu smo bili vsi dobro razpoloženi. Pot, po kateri smo hodili, se je rahlo vzpenjala, vendar je bila vseeno prijetna.

Do Krekove kočice smo prišli v uri in pol. Koča je bila prijetno ogrevana s kmečko pečjo, česar smo bili vsi še posebej veseli, saj nas je zaradi vetra in megle začelo že pošteno zebsti. Ko smo se še okrepčali, nam je bilo vsem lepše. Izpred kočice je bil lep razgled. Na vzhodni strani smo lahko videli Križnogorsko sleme in spodnji del Selške doline, na jugovzhodu so se videli vrhovi Lubnik, Stari in Mladi vrh ter Koprivnik, zadaj pa smo lahko občudovali Sorško polje in Ljubljansko kotlino. Videlo bi se še lahko več in bolje, a zaradi megle to ni bilo mogoče.

V dolino smo odšli po drugi strani, kjer smo videli tudi gamsa, ki se je pasel. Čeprav nam vreme ravno ni bilo naklonjeno, smo v dolino prišli suhi in zadovoljni. Še boljše volje pa smo bili, ko so nam prijazne domačinke v enem izmed kmečkih turizmov prinesle nekaj kruha in zaseke. Nato smo se počasi odpravili nazaj domov, zadnjič pa smo se ustavili na Trojanah.

Izlet in pot na Ratitovec sta mi bila zelo všeč. Upam, da bo še veliko izletov, kot je bil ta.

Urška Ojstršek, Proseniško

Nekoč

Nekoč,
ko bom imela čas,
bom šla daleč na mlada
pota
in bom poiskala svoje
sanje.
Nekoč,
ko se bom lahko odtrgala
od vsakdanjosti,
bom poiskala stezo v
dolino miru.
Nekoč,
ko bom zmogla,
bom utopila v sebi
vso nostalgijo.

I. Uduč

Kamnita pot

Počasi stopam
po kamniti poti,
po kamenju zlizanem
od dežja
in utrujenem od
sončne pripeke.
Stopam,
čuteča drhtenja tišine
ter današnjega dne
radosti in bolečine.

I. Uduč

Odmevi**SVEČANA SEJA OBMOČNE OBRTNE ZBORNICE ŠENTJUR**

Ker pisec članka z istim naslovom v prejšnji številki Šentjurskih novic - (MF) organizatorju svečane seje, t.j. Območni obrtni zbornici Šentjur, ni namenil niti kančka realnega poročanja, se kot povabljenka in udeleženka te svečanosti čutim dolžno, da za šentjursko obrtništvo in ostalo javnost, ki še bere ŠN, napišem nekaj besed o dejanskem poteku te prireditve.

Svečana seja skupščine šentjurske obrtne zbornice resda ni »prelomni dogodek kozmičnih razsežnosti«, v nobenem primeru pa tudi ne »duhamorna seja«, kot si jo je zamislil pisec članka. Bila pa je svečanost, ki je potekala v prijetnem vzdušju in lahko bi rekli, da je bila organizirana na dokaj visoki ravni, primerni jubileju, ki ga je OOO hotela s tem obeležiti.

Menim, da se je v 20. letih, odkar ta organizacija obstaja, v obrtništvo marsikaj spremenilo na bolje, čemur bi gotovo pritrdili tisti, ki so se s kakršnokoli dejavnostjo ukvarjali že pred 20 in več leti. Res pa je, da posamezniki morda ne občutijo učinkov njenega delovanja direktno, pač pa posredno, zato tudi tega ne znajo pravilno ceniti.

O aktivnem in uspešnem delovanju obrtne organizacije govori tudi občinsko priznanje,

ki ga je že pred leti prejela Obrtna zbornica, in nenazadnje zlata plaketa Obrtne zbornice Slovenije. Vse to je zasluga prizadevnih posameznikov, ki kot funkcionarji to organizacijo vodijo neprofesionalno ob pomoči sekretarke in še ene zaposlene delavke, ob tem pa uspešno vodijo svoje zasebno podjetništvo. Zato jim ne gre zameriti neprofesionalnega govorništva (kot ga ocenjuje pisec zgoraj omenjenega članka), in morda kak spodrseljček, ki se zagotovo primeri tudi na prireditvah v organizaciji veliko bolj zvanečih naslovov - tudi tam berejo z lističev!

Čudim se, da je kritično oko povabljenega predstavnika ŠN opazilo tresenje rok predsednika upravnega odbora Obrtne zbornice Slovenije (kar zagotovo ni znak treme, saj je nima in je ne sme imeti niti takrat, ko se mora spopasti z vladnimi in drugimi pogajalci za doseg obrtniških ciljev, ampak je to znak dolgoletnega in trdega dela na več področjih), ni pa opazilo ganjenosti v očeh nekaterih dobitnikov priznanj, ki so si jih z dolgoletnim zasebnim delom prislužili in so s tem še bolj začutili pripadnost stanovski organizaciji. Prav s tem je bil dosežen eden glavnih namenov te svečanosti. Zato trdim, da je lahko vsem povabljenim žal, da niso bili z nami, še posebej tistim, ki so jim bila namenjena priznanja, pa se iz neopravičenih razlogov vabilu niso odzvali. Številčnejša udeležba bi bila v zadovoljstvo

tistih, ki so v priprave vložili veliko dela in truda.

Zdi se mi, da k svečanosti, kot je 20-letni jubilej neke organizacije, sodi tudi kak aperitiv pred čakanjem na pričetek, pa tudi sveže jagode, ki smo se jih nekateri prav posebej razveselili. Prav tako se mi zdi, da ni posmehujoče, če se je ta svečanost zaključila z zabavo in dobrim razpoloženjem, saj so priložnosti za take sprostitev, in to s priznanimi glasbeniki, zelo redke.

Čudim se tudi, da se piscu (MF), ki očitno ni imel namena skopariti z obsežnostjo članka, ni zdelo vredno omeniti zaslug posameznih dobitnikov priznanj, saj je tu šlo tudi za občinska priznanja za zasluge pri razvoju občine oz. zasebne obrti, pa tudi za visoke občinske funkcionarje, kar potrjuje dejstvo, da so občinske oblasti vedno upoštevale vlogo obrti v gospodarstvu občine, kjer se je število samozaposlenih in pri njih zaposlenih delavcev brez družbene pomoči ali državnih subvencij sedaj povzpelo že na preko 1100.

Če smo poštene, moramo dati priznanje tej organizaciji, zato članstvu OOO Šentjur čestitam ob 20-letnici delovanja, vodstvu pa želim še nadalje veliko uspeha pri reševanju vedno bolj zahtevnih in številčnejših nalog, ki se postavljajo v njihovo reševanje.

A.G.

Obvestila matične službe**Poročili so se**

Igor Tiselj iz Dol in Barbara Lampret s Ponikve; Vojko Šantel in Ivana Vindiš s Kamenega; Robert Žafran iz Voduc in Jožica Bevc iz Dobrine, Jožef Narat in Zdenka Drame z Javorja; Helmut Košir s Pešnice in Marija Bezgovšek s Podgrada.

Umrli so

Janez Pušnik (68) iz Lok, Terezija Maček (85) iz Lopace, Kristina Poljanec (92) z Visoč, Jakob Oset (72) iz Šentjurja.

DRUŠTVO PRIJATELJEV MLADINE ŠENTJUR VABI**DAJ, SONCE, ZASIJ NAM!**

Društvo prijateljev mladine Šentjur z organizirano akcijo zbira sredstva, s katerimi bi omogočili letovanje socialno ogroženim otrokom. Pozivamo vse, ki razumete stisko otrok, ki hrepenijo po morju in počitniški družbi, da nam pomagata zbrati manjkajoča sredstva.

Svoj prispevek nakažite na ŽR 50770 - 678 - 55396; sklic 200; Zveza prijateljev mladine Šentjur.

Predsednica komisije: I. Erjavec

BOOM POČITNICE

Poletni tabor na Resevni bo od 23. do 27. avgusta. Prijavite se lahko v Knjižnici Šentjur do 18. avgusta. Cena je 8000 tolarjev

IZLET V KEKČEVO DEŽELO

Izlet v Planico, Kranjsko goro in na letališče Brnik bo 18. avgusta. Prijave sprejemajo v Knjižnici Šentjur do 15. avgusta. Cena: 3000 tolarjev

Babičini recepti**SOLATE**

Zgodi se, da za kosilo nismo dobro načrtovali količine riža ali testenin, pa jih seveda nismo pojedli. Ker smo babice praviloma varčne, vemo, da ni prav, da bi jih zavrgli. Kar dobro jih lahko porabimo za malico ali večerjo - pa še dober občutek varčnosti bomo imeli.

Vzamemo torej riž ali testenine, dodamo na kocke narezano posebno salamo, malo sira in trdo kuhano jajce. Za osvežitev primaknemo na kocke narezan paradižnik in papriko ali pa kisle kumarice. Dodamo še majonezo ali kislo smetano in prav užitna solata je nared.

Šopska solata

Ta v poletnih mesecih še bolj prija.

Vzamemo svež paradižnik, papriko, kumarice in čebulo. Vse očistimo in narežemo na manjše kocke. Dodamo na kocke narezan sir, najboljši je masarela, velja pa tudi kakšen drugi poltrdi sir. Malo posolimo, lahko tudi narahlo poporamo, dolijemo olje in kis. Vse dobro premešamo in ohladimo v hladilniku. Pa dober tek!

Babica

Mall oglas

Prodajam sedlasti vlačilec R 310T, letnik 1986, neregistriran, cena 500 000 SIT. Telefon: 041 761 214

Razmišljanja

Oh, ta naša Marija

Z Marijo, Jezusovo materjo, imam skupno vsaj eno stvar: obe imava rojstni dan 8. septembra. Le da mojega praznuje precej manj ljudi. Sicer pa se največji Marijin praznik - Marijino vnebovzetje - praznuje 15. avgusta. Torej prav kmalu. In tako mi zdaj ta gospa zapolnjuje misli - ker razmišljam o tem prazniku in ker se ne morem vihravo, sovražno ali vročično opredeliti do njene mirnosti, pasivnosti. Kaj je zdaj to?

Marija je bila v sveti zgodbi izbrana za posebno nalogo. Grobo rečeno - na svet je morala spraviti božjega odposlanca, ki se je na svetu moral pojaviti v človeški obliki. In zdi se mi, da je bilo za tiste čase precej težko za mlado neporočeno žensko, ki ji sporočijo, da bo dobila otroka (ta neprijetna naloga je sicer pripadla nadangelu Gabrijelu). Pa še grešila ni. Ampak Marija je sprejela svojo usodo. In dobila nenavadnega in težavnega sina - Jezusa. Jezus ni prišel na svet zato, da osreči svoje starše in ima odlične ocene v šoli, ampak je prišel odrešit svet. Njegovo pot poznamo - končala se je z izdajo in križanjem. Kaj je hujšega za starša kot to, da njegov ljubljeni otrok umre? Da ga ponižajo in obsodijo? Da ga izgubi? Da ga mora predati nečemu višjemu, česar ne pozna, ne razume, ne išče? Da ga mora roditi v hlevu le zato, da ga potem izgubi? Da mora preprosto zaupati, da je to, kar dela, prav, pa čeprav so stvari videti katastrofalno in se ji trga srce? Marija je sprejela svojo usodo.

In potem pridemo k njenemu prazniku - vnebovzetju. Bog ni dopustil, da bi njeno truplo strohnelo v grobu. Ob smrti je bila z dušo in telesom vzeta v nebeško slavo. Bog jo je povišal v kraljico vesoljstva, da bi bila čimbolj podobna svojemu sinu, zmagovalcu nad grehom in smrtjo. To je za Cerkev največji Marijin praznik. Prvič je bil izpričan sredi 5. stoletja v Jeruzalemu kot »dan božje Matere Marije«, od 6. ali 7. stoletja naprej pa se praznuje tudi v zahodnih Cerkvah. 1. novembra 1950 je papež Pij XII. slovesno razglasil dogmo o Marijinem vnebovzetju, s čimer je ta praznik dobil še večji pomen.

Po svetu ima čaščenje Marije različne oblike, katoliki pa ji namenijo številne molitve, priprošnje, pesmi. Tudi na Slovenskem imamo veliko število cerkva in kapelic, posvečenih Mariji. Pri protestantih je mati božja manj pomembna, prav tako pri anglikancih. Potem obstajajo še skupine, ki želijo poleg moškega uvideti tudi žensko obličje Boga. In se mu skušajo približati s čaščenjem Device Marije. Ste prebrali knjigo Paula Coelhoa *Ob reki Piedri sem sedela in jokala*? Kjer nas ob vsej nežnosti in čistosti narave spet preseneti Marija - s svojim sprejemanjem. Tudi tistega, ki ji je obljubil, da ji bo služil, pa si je premislil.

Marija - Jezusovo nasprotje. On Bog - ona navaden smrtnik. On aktiven pri spreminjanju sveta, ona pasivna - sprejema dejstva, ki prihajajo k njej, ne da bi jih ona posebej iskala. V eni najbolj znanih molitev ji pravimo tudi *zdrava Marija!* (Zdi se, da ima ta beseda v našem begajočem svetu posebno sporočilo.) In jo prosimo, naj se zavzame za nas pri božjih - ki so jo privzdignili, ker je vdano sprejela svojo usodo.

Smo mi sposobni toliko ponižnosti, da bi sedeli par minut na miru in samo pasivno sprejemali tisto, kar se nam dogaja? Brez dolgega jezika, grdih pogledov, zamer ... Samo sedeli bi. To je Marija.

Katica Bajuk

S policijske postaje

Začetek poletja je bil sorazmerno miren. Storjenih je sicer bilo 23 kaznivih dejanj, 30 krat je bil kršen javni red in mir, zgodilo pa se je 15 prometnih nesreč. Žal ena s smrtnim izidom, kar je letos tudi prva smrtna žrtev na šentjurskih cestah.

Policisti so izvedli dva poostrena nadzora v prometu, odkrili so 16 preveč žejnih šoferjev, rekorder med njimi pa je bil 25 letni Enes K. iz Podpeči nad Marofom, ki je s 3,48 promile alkohola v krvi krepko premagal drugouvrščenega Uroša G. iz Šentjurja z 2,58 promila.

Huda ura nad Šentjurjem

14. julija se je nad širšim območjem Šentjurja razbesnela poletna nevihta, ki je povzročila precej škode. Strela je najprej zanetila požar na gospodarskem poslopiju Slavka Škrateka iz Lutnja. Zgorelo je ostrešje, seno in okrog 200m² ladijskega poda. Živino in stroje pa so s pomočjo ponkovških gasilcev uspeli rešiti.

Le nekaj minut kasneje je zagorelo na vikendu Janeza L. na Straži na gori. Škode naj bi bilo za 3 milijone SIT.

Pol milijona tolarjev škode pa je strela povzročila na električni napeljavi na vikendu Danila J. v Svetelki.

Precej več škode ja nastalo na cestah in zaradi plazov: po oceni občinske komisije za okrog 150 milijonov SIT.

Bratska ljubezen ne pozna meja

Da je žlahta raztrgana plahta, so tokrat dokazali kar trije pari bratov.

Najprej (29. junija) sta se zavravala brata Boris in Marjan F. iz Vrbnega. Eden od bratov bi rad gledal televizijo in je popravljaval anteno, drugemu pa je ta zadeva šla rahlo na živce. Epilog je bil takšen, da se je eden znašel pri zdravniku.

Istega dne sta si vročo bratovsko ljubezen izkazovala na Lovski koči v Šentjurju Jakob in Danijel F. Pikado je pač igra, kjer menda brez prepira ne gre, le da jima je tokrat »asistirala« natakara. Policisti so namreč bili mnenja, da jima je čisto brez potrebe pomagala dvigovati nivo veselja v krvi in so vse tri poslali na obisk k šentjurskemu sodniku za prekrške.

Tretji bratski duel sta si privoščila stara znanca policije Vladimir in Silvester R. iz Dramej. 9. julija okrog polnoči sta se pretepala iz čistih bratsko - rekreativnih namenov, njuno telovadbo pa so svojevoli prekinili policisti.

Zaradi rož v »hladilniku«

Ta krivica se je zgodila 17. julija Konradu B. iz Večjega brda. Ker rože na okenskih policah Bohorčeve gostilne nikakor niso dajale prijetnega vtisa, jih je lastnoročno pospravil, kar pa ni bilo povšeči niti Bohorču niti policistom. Ker svojega okusa ni in ni hotel korigirati, šentjurski policisti pa očitno še nič ne vedo o demokraciji, je žalostno končal v znanem prostorčku na policijski postaji.

Izbor najboljšega policista za leto 1998/99

Do 01.09.1999 poteka akcija za izbor najboljšega policista na območju celotne Slovenije. V akciji bo sodelovala tudi zunanja javnost, katera lahko s svojimi glasovi pomaga k čimbolj realni sliki oziroma pomaga izbrati res najboljšega policista.

Pod pojmom najboljšega policista smatramo osebo, ki ima strokoven, profesionalen, kreativen in vesten odnos do dela in pravičen odnos do strank, ki jih ima v postopku, oziroma partnersko sodelovanje z državljani.

Zato pozivamo občane, da dajo svoj glas policistu, za katerega menijo, da bi ustrezal prej navedenim kriterijem za najboljšega policista. Svoj glas lahko date na KUPONU, ki je priložen in ga pošljite na naslov Policijska postaja Šentjur, Ul. Dušana Kvedra 10, 3230 Šentjur NAJKASNEJE DO 20.08.1999

KUPON

Glasujem za policista _____,

IME IN PRIIMEK

Dobro izkušnjo z njim sem imel v zvezi z _____

podpis: _____

IME IN PRIIMEK

Kratek kurs pornobiznisa

Kako si zagotoviti bogato spolno življenje in biti za to tudi plačan

Dragi, dražji, najdražji moji superprijatelji, v današnji epizodi bomo obdelali stvari, katerih si je vaša zanimivost vedno lačna duša od nekdaj želela brati. Obdelali bomo tisti del pop kulture, ki je globoko zakoreninjen v naši okolici, vendar ga javna morala ožigosa za nekaj grdega in manjvrednega. Gre za najbolj omalovaževani žanr sicer nadvse cenjene filmske umetnosti, ki je hkrati tudi najbolj produktiven: filmi za odrasle, katerih se na leto samo v ZDA posname okoli 2500, s čimer po produktivnosti preseže vse ostale žanre skupaj.

Filmi za odrasle (v nadaljevanju porniči) so se rodili kaj kmalu po nastanku filma. Gledanje porničev je lahko v marsičem podobno uživanju alkohola: oba sta lahko zelo neškodljiva, sproščujoča in v njih lahko prijetno uživamo, če jih jemljemo na zdrav način. V tem smislu bi morali ljudje porniče jemati kot fantazijo in dokler bi se tega držali, ne bi skrivili ali morda celo uničili morale mladih, odraščajočih oseb. Nasprotno, lahko se zelo zabavni in deloma poučni. Seveda je treba tukaj ločiti med dobrimi in slabimi filmi.

Mali slovarček o seksu

Tukaj je zbranih nekaj izrazov, za katere mislim, da jih mora poznati vsaka intelektualna celica naše družbe (za kar se Šentjurčani sicer slavi imamo):

69 (devetinšestdeset)

Pri spolnih odnosih v dvoje: vsaka oseba izvaja oralni seks na drugi. Najbolj udoben način za doseg tega je, da se eden izmed protagonistov uleže na drugega, tako da ji/mu z jezikom obdeluje penis oziroma ščegetavček. Nastala situacija je zelo podobna številka 6 in 9, če jih postavimo skupaj (odtod tudi ime...).

Autofelacija:

Ta izraz uporabljamo za poimenovanje za moč nenavadne lastnosti, namreč sposobnosti moškega, da izvaja oralni seks sam s seboj. To je (teoretično) možno, če ima vpletena oseba zelo zelo fleksibilno telo ali zelo zelo velik penis. Ron Jeremy, Scott O'Hara, Grant Fagan, Al Eingang so samo nekateri, ki jih odlikuje ta nenavaden talent.

Fisting (fist fucking):

Te besede najboljšo opisujejo stanje, ko vam vtikanje prstov uide izpod kontrole: en prst, dva prsta, trije prsti, štirje prsti! Še palec! Hudiča, cela pest je noter! Javna sodba pravi, da je to zelo perverzno, celo tako perverzno, da tega običajno ni najti v navadnih (mainstream) porničih. Sicer pa lahko vtikate v nožnico ali anus.

Fluffer:

Fluffer je scenski delavec pri snemanju porničev. Njegova/njena dolžnost je, da vzdržuje igralčevo erekcijo med snemanjem, ki ponavadi traja ves dan.

Gangbang:

Kadar se več oseb (ponavadi moškega spola) zvrsti na eni osebi nasprotnega spola. Nekaj časa je v tej kategoriji vodila Annabel Chong, ki je zapovrstjo sprejela vase 251 moških, vendar to ni bilo čisto res – v resnici jih je bilo »samo« 83 (ker je bilo premalo prijavljenih), le da so vsi prišli na vrsto trikrat. Poslednji špric je opravil njen mož, sicer slavi porno igralec Ron Jeremy. Do danes je ta rekord padel že dvakrat in se trenutna številka suče okoli 400 mož naenkrat oz. zapovrstjo.

Kako postati porno igralec?

Biti morate zelo dober masturbator. To je dokaj težko, kar dokazuje dejstvo, da moške porno zvezde hitro ugasnejo. Le redkim uspe v tem poslu ostati dlje časa (vsa čast Ronu Jeremyu, ki vztraja že več kot dvajset let).

Če kljub temu mislite, da ste sposobni za porno igralca, potem je najboljšje, da se javite nekemu, za katerega veste, da se ukvarja s produkcijo porno filmov. S sabo pripeljite še svojo punco. Plačilo bo zelo bedno, vendar je to šele začetek. Paziti morate samo, da vam punca ne pobegne in postane zvezda brez vas, kar se pogosto dogaja. Punce imajo v tem poslu pač prednost. Producenti ali agenti, ki vas bodo zastopali, lahko najdete preko oglasov v kakšnih tujih revijah. Javite se jim osebno ali pa naredite amaterske posnetke, jim jih pošljite in upajte. Fantom toplo svetujem, da se naučijo kvalitetno stokati, dobiti erekcijo in doživeti orgazem na ukaz, nabildajo naj si telo in poskrbijo, da bodo imeli lepo rjavo kožo, in nenazadnje, če niste obrezani, storite to čimprej. Tetovaže,

čudne frizure, uhani v ušesu ali nosu, rojstna znamenja ali brazgotine niso dobrodošle. Punce si bodo morale redno striči mednožje, saj režiserji nimajo radi, da jim trenutek penetracije prekrije dlaka. Kadar boste doživljale orgazem in si pri tem izdatno pomagale z roko in drgnjenjem ščegetavčka, se lahko zgodi, da bo neumen režiser v tem trenutku snemal vaše mednožje (namesto obraza, kar bi bilo neprimerno bolj zanimivo) in boste verjetno pokvarile ves posnetek z divjim opletanjem roke. Takrat vas bo režiser sredi orgazma kruto prekinil in vam rekel, da odmaknite roko s strateških delov telesa. Poleg tega je vsaj en lezbični prizor v vsakem filmu obvezen, tako da vprašanja o tem, ali bi šle v posteljo z drugo žensko, sploh ne sme biti. Prav tako je v zadnjih nekaj letih popularen analni seks – če so pred petimi leti analni spolni odnosi bili samo v dražjih porničih, jih zadnje čase vidite že v vsakem. Preden pa se napotite na to pot, vedite, da je trenutno ponudba igralcev večja od povpraševanja – konkurenca je ogromna in vloge dobijo res samo najboljši. Po drugi strani pa imajo vedno večji kos porno tržišča amaterski filmi posneti s preprosto ročno VHS kamero. V teh filmih nastopajo neprofesionalci, večinoma kar (swinger) pari, ki se položijo pred domačo kamero in nato te posnetke pošljejo v svet.

V mnogih porničih boste videli, da igralke niso popolnoma gole. Vedno so obute v kakšne seksi škornje ali čevlje ali celo samo copate. Tega ne boste delale zaradi fetišizma ampak zaradi tega, ker so prizorišča snemanja ponavadi tako umazana, da ne samo, da bi si lahko umazali podplate, na kakšni zviti pločevini ali razbitem steklu bi se lahko grdo porezali.

Navaditi se boste morale seksati s katerokoli osebo, ki vam jo bodo dali v posteljo. Imeli boste največ pet minut, da se dobobra spoznate in naučite dialoge. Večina scen, ki v filmu traja 10 do 15 minut, se snema štiri do šest ur, med vsem tem časom pa igralec MORA imeti erekcijo. Nadaljni problemi nastanejo, ko je treba menjati položaj, pozicijo kamere, reflektorje in podobno. To pomeni nenehne prekinitve seksa. Poleg tega vas pri mukotrpem delu opazuje še pet do deset ljudi, ki imajo povečini vsi erekcijo, nekateri pa se celo samozadovoljujejo. Delovni dan se prične ob šesti uri zjutraj in traja 18 ur in več. Prizorišča so umazana, hladna in nemalokrat zelo oddaljena od vašega bivališča, studii pa NE plačujejo potnih stroškov, prav tako ne skrbijo za hrano in pijačo. Skrbijo pa za alkohol in droge, da bi igralci naredili čim boljše predstavo. O kakšni naravni kemiji med soigralcema in eventualnim posledičnim seksom po snemanju pa ni govora. Ah, da: velikost penisa ni tako pomembna. Če nimate ravno nenormalno majhnega, ne skrbite: kamera in domišljija gledalk (in gledalcev) ga bo naredila zelo velikega. Lahko pa si boste pomagali z različnimi pomagali in metodami, s katerimi si ga povečajo današnji igralci. Skoraj vsi si obrijejo sramne dlake nad penisom, kar avtomatsko poveča njegovo dolžino. Britje mod navidezno poveča njegov obseg. Nekateri pa za to uporabljajo namenske črpalke (»cock pumps«), ki ga začasno fizično povečajo (za posnetke pred oralnim posnetkom ali analno penetracijo). Skupaj s črpalko pa lahko uporabite tudi razne prstane (iz usnja ali železa). Le-tega si nasadite pri korenu, tako da zaustavi pretok krvi iz penisa, ki s tem avtomatsko postane večji. Pomembna pa je tudi vaša višina (za primerjavo: vaš je dolg 16.5cm – če ste nižji od 175cm, bo penis na filmu izgledal dolg 19 cm).

Za primerjavo majhna tabela:

dolžina/ ime	Kris Lord	BJ Slater	Alex Carrington	Scott O'Ha-ra	Ryan Idol	Jeff Styker
resnična	20 cm	24 cm	20 cm	18 cm	18 cm	19 cm
navidezna	30 cm	30 cm	26 cm	30 cm	22 cm	24 cm

Kakšno olajšanje, mar ne, dragi bralci? Kakšno razočaranje, mar ne, drage bralke? (mf)

(nadaljevanje prihodnjic)

ŠKMŠ pove kaj počne

Študentski klub mladih Šentjur (v nadaljevanju ŠKMŠ) je na tem mestu dobil priložnost, da v ŠN obveščamo lokalno javnost o našem delovanju in se s tem bolj odpremo javnemu načinu delovanja, kot doslej.

Po organizacijsko in za spremembo tudi finančno uspešnem zaključku drugih športnih iger (meseca maja je bilo), v naši režiji, smo se zagrizeno lotili izpitov in temu podobnih obveznosti. Zato smo dejavnosti povezane s klubom premaknili na stranski tir. Vendar ne za dolgo.

Zagreti ljubitelji košarke v vrstah ŠKMŠ smo si v Prostoru (sobica v kulturnem domu, kjer se zbiramo) skupaj ogledali tekme slovenske košarkarske reprezentance na nedavnem evropskem prvenstvu. Ker je bilo navijanje res čustveno in zaradi neznosne vročine, zaradi katere smo posledično odprli okno in prestrašili katerega izmed mimoidočih in bližnjih sosedov, katerim se tudi opravičujemo. Košarke pa seveda nikoli ni dovolj, zato smo organizirano hodili (v resnici smo se kar vozili) vzpodbujati naše kadete na nedavno evropsko prvenstvo v bližnje Celje.

Naša malonogometna ekipa je proti našim pričakovanjem v svoji prvi polsezoni zasedla mesto v sredini lestvice v drugi občinski ligi.

Začeli smo tudi z videoprojekcijami, ki se bodo odvijale enkrat na mesec. Vodilna nit filmov je "antiholivudarstvo", kar pomeni, da si bomo ogledovali filme, kjer hollywoodska zasluzkarska industrija ni vpletala svojih pohlepnih kremljev. Za začetek smo si ogledali film Lepe vasi lepo gorijo. Naslednja bo 6. avgusta ob osmih zvečer, ko si bomo ugledali britansko urbano dramo Nepomembneži (Small faces). Ogled filma je seveda brezplačen.

Za zadnjo julijsko nedeljo smo imeli že vse pripravljeno, da bi v sklopu boja proti betonskim svinam našega mesta, z barvami popestrili zvočni zid pri Akvoniju. Vendar najrazličnejše "odgovorne" službe (bojda kar pet njih, ki morajo blagosloviti, da se malo "popenzla" en zid) v več kot treh tednih niso bile sposobne "sčarati" ustreznega dovoljenja (to jim je s svetlobno hitrostjo uspelo ob lanskem jurjevanju, za zid nasproti železniške postaje; klavni rezultati nestrokovnega razmetavanja denarja pa so danes še eno ogledalo naše skupnosti). Mimovozeči se javnosti in zvočnemu zidu pa obljublamo, da bomo projekt zagotovo izvedli!

28. julija navsezgodaj bomo začeli že s tretjim maratonskim pohodom, ki bo letos trajal kar tri dni. Naš cilj je tokrat prestolna Ljubljana, kamor naj bi se podala deseterica ekstremne hoje lačnih. Pot bo potekala po trasi: Šentjur - Jurklošter - Rimske Toplice - Izlake - GEOSS - Kresnice - Ljubljana (mikrolokacija: znamenita okrepčevalnica Hot horse pred Halo Tivoli).

Na koncu pa vabimo vse dopustnike, da nam na naslov ŠKMŠ, p.p. 75, 3230 Šentjur, pošljete čim naj-naj razglednice, saj bomo najboljše jeseni tudi nagradili.

Večina informacij o ŠKMŠ je na voljo na spletnem naslovu www.kiss.uni-lj.si/skms/. K sodelovanju k našim projektom ste vedno vabljeni vsi mladi, ki želite svojemu življenju dodati še malo tistega: ne-po-liniji-najmanjšega-odpora.

Obvestilo študentom

Od 15. julija sta v knjigarnah na voljo obrazca, katera morajo študentje, ki želijo konkurirati za mesto v študentskih domovih, s priporočeno pošto poslati v pisarno za študentske domove Univerze v Ljubljani, Kongresni trg 12. Za bruce je zadnji datum 10. avgust, medtem ko imajo tisti študenti, ki želijo bivanje v študentskih domovih podaljšati, čas do 20. avgusta. Pogoji in merila za sprejem so podobni kot doslej: uspešnost študija, oddaljenost stalnega prebivališča ter socialne, zdravstvene in podobne razmere študenta. Vse dodatne informacije so na voljo na telefonskih številkah 061/272-635 in 061/123-21-22 (int. 200) vsak dan med 10. in 15. uro.

Ob prihajajočem sončnem mrku

Ko se nebo stemni

»Najspektakularnejši in strahospoštovanje vzbujajoč pogled v vsej naravi«, so besede, ki trenutno krožijo v astronomskih in tudi laičnih krogih.

V sredo 11. avgusta bomo priča izjemnemu dogodku, ki mu je povprečen prebivalec za časa življenja priča enkrat samkrat. Sredi dneva bo prenehalo ptičje petje, sončnice se bodo upognile, nekateri pa bodo s tesnobo pri srcu vdano čakali na konec sveta. Tistega dne nas bo tema kar dvakrat objela s svojim črnim ogrinjalom. Zgodil se bo popolni Sončev mrk (v nadaljevanju: PSM, op. p)! Edinstveni dogodek bo v naših krajih viden šele čez 82 let.

Popolni Sončevi mrki niso redkost, vendar so zaradi vesoljske geometrije vidni zdaj na enem, zdaj na drugem koncu sveta. Tako je bil zadnji takšen mrk viden lani nekje sredi Tihega oceana. Leta 1961 pa je Luna popolnoma prekrila Sonce v Dalmaciji. Na žalost pa bo magnituda mrka v Šentjurju le 98%. Le zato, ker je samo v območju, kjer je zakritost Sonca 100%, mogoče opazovati tri čudovite astronomske pojave: Lunino senco (pas sence, ki potuje s hitrostjo 3000 km/h po površju; njen prihod spominja na prihajajočo nevihto, ni pa grmenja in strel), diamantni prstan (bleščeč rdečkast srp, ki nastane tik pred in po PSM) in Sončevo korono (najbolj fascinanten pojav - vidna je žareča zunanja plast Sončeve atmosfere, ko Luna prekrije Sončevo ploskvico).

V Sloveniji bo mogoče "popolni čudež" opazovati le na Goričkem ob sami meji z Madžarsko, vendar bo mrk tam krajši od minute. Najdalje bo PSM viden v okolici Blatnega jezera, in sicer dve minuti in pol. Tisti, ki boste takrat ravno na dopustu nekje na morju, boste na žalost imeli bore malo od vsega (magnituda 95% ali manj).

O posebnosti dogodka priča dejstvo, da je Romunija PSM uvrstila kot enega glavnih adutov letošnje turistične sezone. Na slovenskih cestah pa je pričakovati prometni zlom, saj se bodo desetstisoči Italijanov odpravili na Madžarsko. Za tiste, ki boste ubrali enako smer, velja priporočilo, da je četrta jutranja ura skrajni rok za odhod. Seveda obstaja še ena majhna malenkost, ki pripomore k popolnemu užitku - lepo vreme, namreč.

Izjemno pomembno: ZAŠČITITE SE!

Kljub vsej lepoti dogodka pa je potrebno opozoriti, da pri opazovanju PSM zaradi prodora infrardečih in ultravijoličnih žarkov v oči prihaja do izjemno hudih poškodb vida ali celo do slepote. Zato pri zaščiti ne skoparite, saj so posledice lahko dosti hujše. Ne uporabljajte doma narejenih in improviziranih filtrov! Primerna filtra sta le folija mylar in varilska stekla z gostoto 12 do 14. V Sonce ne smete neposredno gledati skozi nobeno optično napravo (daljnogled, fotoaparati), ki ni opremljena s primernimi filtri. Brez zaščitnih filtrov je možno opazovanje le Sončeve korone ob popolni fazi mrka.

V prodaji so posebna zaščitna očala iz kartona in ustrezne folije. Po naših podatkih so jih v Šentjurju naročili pri optiki Petra, Drofenikova 16 (tržnica); zanje pa boste odšteli enega »plečnikar«. Pri optiki Gleščič pa jih je menda mogoče dobiti brezplačno. Naročiti jih je mogoče tudi pri astronomski reviji Spika, Teslova 30, Ljubljana, telefon: 061 177 67 66, po ceni 380 SIT + poština.

Za tiste, ki bi radi izvedeli kaj več o PSM, je v avli šentjurske knjižnice pripravljena priložnostna razstava. Deskarjem po svetovnem spletu pa bo gotovo zanimiv naslov www.sou.uni-lj.si/fizika/aktualno/mrk.htm, kjer je najti tudi mnogo povezav v zvezi s PSM.

br

Nova imena v KK Kemoplast

Potem, ko sta nepričakovano šentjurske košarkarje zapustila ključna igralca **Urbanija** in **Sušin**, je že kazalo, da bo Kemoplast težko sestavil dobro ekipo. Toda uprava kluba je bila zadnji mesec očitno dovolj aktivna in je še pred avgustovskim mini prestopnim rokom uspela pripeljati nekaj okrepitev. Novi igralci naj bi bili porok za še eno uspešno sezono.

Glavno okrepitev bi moral nedvomno predstavljati **Damjan Novakovič**. 34-letni košarkar je svoje zvezdne trenutke doživil v dresu Rogaške Donat Mg, ko je bil kar nekaj let med najboljšimi strelci elitne slovenske lige in skupaj z **Ivico Jurkovičem** vodilni igralec zdaj žal razpadelega rogaškega kluba. Lansko sezono Novakovič zaradi poškodbe ni igral, toda kljub vsemu se od njega veliko pričakuje. Edina ovira pri njegovem nastopanju za Šentjur bi lahko bilo državljanstvo, toda tega naj bi Novakovič dobil v teh dneh.

Novinec je tudi 24-letni in 203 cm visoki **Dejan Tomažin**. Igralec prihaja iz Olimpijine košarkarske šole in je dolga leta igral za njihovo mladinsko ekipo. Poleg tega je bil tudi član slovenske mladinske reprezentance. A se tudi za njega-kot za mnoge druge slovenske igralce-ni našlo mesta v prvi ekipi našega najmočnejšega kluba. Tomažin je tako v zadnjih sezonah igral v Domžalah, pri Heliosu, kjer je bil eden boljših. Še posebej se je izkazal lani, ko je bil s povprečjem okoli 10 točk eden redkih, ki v dresu Domžal niso razočarali.

Zagotovo pa se bodo ljubitelji šentjurske košarke razveselili novice, da se je v staro gnezdo vrnil **Igor Zorko**. Ljubljanski center je bil dolgo časa poškodovan, a vseskozi formalno član Šentjurja. Govorilo se je, da naj bi podpisal za Trbovlje, a se je na koncu očitno vendarle uspel dogovoriti s šentjursko upravo. Na ekshibicijski tekmi ob zaključku lanske sezone je dokazal, da še ni za staro šaro in požel veliko aplavzov šentjurske publike. Upajmo, da bo tudi letos tako.

V igri za prihod v Šentjur je bil tudi **Mitja Krivec**, a verjetno pri trenutnem igalskem kadru njegove usluge niso potrebne. Nekaj možnosti, da 22-letni košarkar iz Rogaške Slatine postane član Kemoplasta, pa je vendarle še. Sicer pa je nekaj nejasnosti okrog **Davorina Škornika**. Ta se trenutno nahaja v Ameriki na letnem kampu, kjer si bo skušal izboriti mesto v kakšni študentski ekipi in ostati preko luže, kjer bi študiral in igral košarko. Če ne bo dobil angažmaja, ostane pri Kemoplastu, čeprav dobro obveščeni krogi vedo povedati, da naj bi imel Škornik drugačne namene. S Kemoplastom kot matičnim klubom mora podpisati prvo pogodbo, Šentjur pa lahko zapusti samo ob soglasju domače uprave in seveda ob verjetno kar lepi odškodnini.

Zaključimo lahko, da bo imel Kemoplast v prihajajoči sezoni več kot spodobno zasedbo. Okrepitev moramo prišteti tudi **Ribežla** in seveda stare moči. **Rovšnik**, **Jovanovič**, **Kočar**, brata **Maček**, **Košak**, kapetan **Gajšek**, **Lapornik** in drugi so zagotovo zagotovilo za dobre predstave v Hruševcu. Pod taktirko trenerja **Pučka** bodo s pripravami pričeli 2. avgusta, 8. avgusta pa bodo odšli na bazične priprave v Črno na Koroškem. V drugi polovici prihodnjega meseca bodo začeli tudi z igranjem pripravljalnih tekem, septembra pa bo v Hruševcu prireditev ob 30-letnici organiziranega igranja košarke v Šentjurju. Pomerile se bodo generacije šentjurskih košarkarjev (sezname ekip bomo objavili v naslednji številki ŠN), zvečer pa se bo v tekmi z eno izmed atraktivnih slovenskih ekip predstavilo člansko moštvo Kemoplasta za sezono 1999/2000.

L. H.

Atletske novice

Na mladinskem atletskem četverboju Slovenija, Madžarska, Hrvaška, Češka so reprezentantke iz Šentjurja dosegle naslednje rezultate: Martina Ratej je bila prva v metu kopja, Monika Jevšnik pa sedma v teku 400 m z ovirami. Nataša Oset je odpovedala udeležbo v teku na 3000 m.

Že naslednji vikend je bilo v Munchnu srečanje mladinske atletske reprezentance Slovenije z Nemčijo in Avstrijo. Martina Ratej je z odličnim rezultatom 48,76 m osvojila 2. mesto. Imela je tudi met preko 51 m, žal pa je prestopila. Norma za udeležbo na mladinskem evropskem atletskem prvenstvu je 40 m in jo bo Martina poskušala ujeti do 25. julija na mitingih v Linzu in Trstu.

Na mladinskem državnem prvenstvu v Ljubljani so atleti AK Koval osvojili dve medalji in dosegli nekaj visokih uvrstitev. Državna prvakinja je postala Martina Ratej. Klemen Laurenčak je osvojil srebrno kolajno v teku na 5000 m in dokazal, da je bil neupravičeno izpuščen iz spiska državnih reprezentantov. Bil je tudi 3. v teku na 3000 m. Jevšnikova je bila 6. v teku na 400 m, v svoji paradni disciplini 400 m z ovirami pa zaradi bolezni ni nastopila. Zaradi bolezni je manj prepričljiva bila tudi Nataša Oset z 8. mestom na 1500 m in 5. mestom na 3000 m. Uvrstitve drugih šentjurskih udeležencev: Luka Novak je bil 15. na 400 m in 18. na 800 m; Luka Žgur 28. na 400 m, Jaka Zupančič 15. na 1500 m in Lučka Voga 23. na 400 m.

Na teku v počastitev dneva državnosti v Celju je Ivan Kukovič prepričljivo zmagal na 21 km, Klemen Laurenčak, ki je pri vodstvu zaradi slabo označene proge tekel okrog 500 m več kot drugi, je kljub temu osvojil 5. mesto.

Vlado Artnak

NK ŠENTJUR PRODAN?

Šentjurski nogometaši se večji del julija pripravljajo na drugoligaško prvenstvo, ki se bo pričelo 15. avgusta, ko se bo Šentjur doma pomeril z Montavarjem iz Rogoze. Teden dni prej pa bodo v gosteh pri Kopru odigrali pokalno tekmo.

V ekipi je prišlo do kar nekaj občutnih sprememb, tako v igalskem, kot tudi v organizacijskem smislu. Verjetno bo letos imel Šentjur eno najmlajših ekip v 2.SNL. Razen Radiča in Obreza so si namreč vsi izkušenejši igralci poiskali nove ekipe. Odšli so Kidrič, Šribar, Križanič, Pašalič, Vaudi, Cugmas in Trnjanin, vsi novinci pa prihajajo iz celjskega Publikuma. Upravi NK Šentjur in Publikuma sta namreč podpisali pogodbi o tesnem sodelovanju. Na plačilnem seznamu NK Šentjur bo odslej le 12 nogometašev, druge in trenerja Grbavca pa bo plačeval celjski prvoligaš. Kaj to pravzaprav sploh pomeni? V prvi vrsti rešitev najhujših finančnih težav za Šentjurčane, čeprav verjetno ne bo lahko zbrati tudi preostalih sredstev. Glede igralcev je pogodba sestavljena tako, da je vsak igralec Šentjurja - tudi tistih dvanajst, ki jih plačuje naš nogometni klub - v vsakem trenutku na voljo Publikumu. Torej lahko zaigra za Celjane, brez vsakršne odškodnine ali dogovora. Ravno na ta del pogodbe je slišati nekaj pripomb, član uprave Vili Romih pa je o tem dejal: *"Ta del pogodbe se mi ne zdi dober. Z njim ni bila seznanjena celotna uprava in morda bi bili potrebni še kakšni popravki. Naših stroškov bo za kakšnih 30.000 mark manj, še vedno pa bomo morali zbrati kar veliko denarja, v veliki meri pa bomo odvisni od Celjanov. Prednosti nove ekipe bosta mladost in motiviranost, kar v zadnjih letih niso bile naše vrline."*

Trener Grbavac je z navezo s Celjani zadovoljen. V delu z mladimi igralci je dobil tudi velik izziv: *"Zaenkrat je še prehitro govoriti, prepričan pa sem, da bomo nekje v sredini lestvice, kar je tudi cilj kluba."*

Šentjur je tako dejansko postal drugo moštvo Celjanov, kar lahko prinese pozitivne in negativne posledice. Kaj vse skupaj pomeni za šentjurski nogomet, pa bo najbolje pokazal čas.

L. H.

Malonogometno prvenstvo

Loka in Trgovina Kruhek v vodstvu

Končal se je spomladanski del malonogometnega prvenstva, zaradi jesenskega pokala pa so v obih ligah odigrali vnaprej tudi že nekaj kol.

V I. ligi zaslužen vodi ekipa Loka, ki si je priigrala takšno prednost, da ji verjetno zagatavalja obranitev naslova prvaka. Sledi ji ekipa Selmar, ki je bila v finišu prvenstva zelo uspešna, njej pa Slivnica, Ponikva, Makrocom in Jakob. Presenetljivo nizko je pristala sicer dobra ekipa Dramlje. Tudi na dnu je gneča. Že odpisana ekipa Vrbica se je spet vključila v boj za obstanek v ligi, kjer ogroža Šentvid, ki je v prejšnjih sezonah krojil vrh razpredelnice.

Lestvica I. lige:

Loka 27, Selmar 22, Makrocom 19, Slivnica 19, Ponikva 19, Jakob 17, Gremlini 13, Dramlje 12, Švedi 9, Šentvid 9, Vrbica 8.

V II. ligi je nekoliko manj zanimivo. Trgovina Kruhek in Inles imata skoraj že nedosegljivo prednost, v medsebojnem spopadu pa bosta

odločila o prvaku. Nekoliko bolj napet bo boj za tretje mesto, za katerega se potegujejo še tri ekipe.

Lestvica II. lige:

Kruhek 43, Finles 41, Sokoli 33, Kelti 32, Maratonik 30, Panterji 25, Boyzone 21, Gamsi 21, Stopče 18, Tornado 17, ŠKMŠ 16, Potepuh 12.

Prvenstvo se bo nadaljevalo zadnji vikend v avgustu.

Najboljši strelci:

I. liga: Brečko (Makrocom) 27, Zendzianowsky (Loka) in Pahole (Ponikva) 16, Vodeb (Slivnica) 15, Vrečko (Selmar) 14, Žafran (Loka) 13.

II. liga: Žičkar (Maratonik) 22, Leskovšek (Finles) 20, Kolar (Sokoli) 19, Brečko (Trg. Kruhek) in Planko (Panterji) 17, Radišek (Bayzone) 16.

Ivan Jug

Frederik Kolenc na svetovno prvenstvo v Argentino

Šentjurčan na svetovnem prvenstvu! 25-letni Frederik Kolenc iz Hruševca se bo v začetku septembra udeležil srečanja najboljših svetovnih borcev korejske večine taekwon-do. Na SP v Argentino bo odšlo šest slovenskih reprezentatov, med njimi pa tudi član Taekwon-do kluba Ahac. Kolenc je večkratni državni prvak, obilico medalj pa ima tudi z mednarodnih tekmovanj.

Končno vstopnico za Argentino si je priboril z odličnimi nastopi na evropskem prvenstvu letos aprila, kjer v ekipnem tekmovanju ni izgubil niti ene borbe! Fredi, kot ga popularno kličejo prijatelji, ta čas že pridno samostojno trenira. Čez nekaj dni se skupaj z reprezentanti odpravljajo na priprave v Avstrijo, ki jih bodo kasneje nadaljevali v Dalmaciji in nazadnje na samem prizorišču v Argentini. O pričakovanjih

in finančnih težavah – reprezentanti si morajo vse stroške pokriti sami – pravi: *"Naša zveza je zelo obubožana in tako praktično vse pade na reprezentante. Zagotoviti si moram 450.000*

tolarjev. Nekaj sredstev mi je uspelo že zbrati in izkoristil bi priložnost, da se zahvalim Občini Šentjur, Ahacu, Macrocomu, Prevoznikstvu Rajh, Mavrič Darku, Izolaterstvu Grajzl in Vulkanizerstvu Mulej, ki so mi doslej nesebično pomagali. Moji cilji so kar visoki. Glede na to, da sem na EP dobil dober občutek in da na drugih celinah ni kakšnih izrazito odstopajočih borcev, mislim, da lahko računam na dober rezultat. Ekipno vsekakor merimo na medaljo, ki pa tudi v posamezni konkurenci ni nemogoča. Veliko bo odvisno od sreče in trenutnega razpoloženja, a sem optimist".

L. H.

ŽKK se je okrepil

Vodstvo kluba je pošteno okrepilo svoje vrste, saj je v Šentjur prestopila Trboveljčanka Neža Dolanc, ki igra na krilu. Še dve drugi Zasavki bosta kot posojeni igralci branili barve ŽKK: Mateja Izgoršek (organizatorica igre) in Vesna Peršič (krilni center). Slednji sta pokazali svoje kvalitete na prijateljski tekmi s Celjankami, ko sta Šentjurčanke izvlekli iz domala izgubljenega položaja. S klubom iz Slovenskih Konjic potekajo še pogovori o krilni igralci Sandri Ribič, za katero pa so v domačem klubu še vedno močno zainteresirani.

Uprava kluba je zadovoljna z opravljenim delom, saj so tako nadomestili odhod kapetanke Mihevčeve in visoke Ratmajerjeve, ki je prenehala trenirati. V naslednji sezoni realno pričakujejo igranje v finalni skupini za naslov državnih prvakinj.

Igralke bodo s treningi za novo sezono začele 3. avgusta, ko bodo na šentjurskem stadionu izvedle testiranje. Že naslednjega dne mladinska selekcija in del kadetinj odpotuje na desetdnevne priprave v Savudrijo, kamor jih bosta spremljala trenerja Mackošek in Zdovčeva.

ŽKK Pletivat se tudi zahvaljuje sponzorjem, ki držijo pokonci žensko košarko v Šentjurju. Ti so: Hrib Dobje, Alpos, Novi trg, agencija za trženje, Banka Celje, Zavarovalnica Triglav, Meja Šentjur in drugim. Kljub temu še vedno iščejo generalnega sponzorja s katerim bi dvignili raven ŽKK. Zahvala za sodelovanje gre tudi OŠ Dramlje in OŠ Franja Malgaja Šentjur.

br

radio
ŠMARJE PRI JELŠAH

internet: <http://www.radio-stajerski-val.si>
e-mail: desk@radio-stajerski-val.si

Podsreda
87,6 MHz

Studio
Tel.: 063 821-118
063 821-200

Boč
93,7 MHz

Uprava
Tel.: 063 821-744
063 821-745
Fax: 063 821-060

Štajerski val - nova pota in prijatelj več

NAGRADNA KRIŽANKA

								SESTAVIL: FRANC PEŠEC	REKLAMNI VLOŽEK	JAGER	ZAPREKA	H2O	OKRAJŠAVA ZA EDMOND	OKRAJŠAVA ZA NORD	HODITI	ZNAK ZA JOULE	ROKA (ANGLEŠKO)
								NAŠA DOMOVINA									
								RAZLOG ZA UKREPANJE						1000 KG		POLMER	
								RIMSKI PEŠNIK OVIDINS					TAJSKA			NAJVEČJI ODMIK PRI NIHANJU	
								ODPRT BALKON ALI PLOŠČAD					MESTO V LIBIJI				
								AMERIŠKI IGRALEC TENISA	SIMBOL ZA KALCJ			DRŽAVA V AFRIKI			RIMSKA 1000		POKRAJINA TAMILCEV
									ODREZKI			POSTOPKI, METODE			RIMSKA 1		
SESTAVIL: FRANC PEŠEC	NEUMNICA	HRIB NAD ZREČAMI	GREGORČIČ SIMON	O'TOOLE	VPREŽNA ŽIVINA	IVANKA	MILE KLOPČIČ SIMBOL ZA DUŠIK			ZADNJA ČRKA ABECED	AMERIŠKA KOŠ. LIGA NASPROTNO OD SUH					SIMBOL ZA LANTAN	
GESLO															IME FILMSKE IGR. NOVAK		
MESTO NA DOSSU							KRATICA ZA RADIJSKO POSTAJO PRITOK VISLE			ŠARMIRATI VLADIMIR ŠTOVIČEK					PODZEMNI HODNIK		
SIMBOL ZA SREBRO			100 m2	PTICA SELIV- KA (DVOJINA)									GORA V ROMUNIJI				
ZAKLJUČEK GESLA				NIKALNICA									KAZALNI ZAIMEK				RIMSKA 500
REKA V ŠVICI					LETO (LATINSKO)					MESTO V BRAZILJI					PREDLOG		

Slovarček: OMUL - gora v Romuniji, ANNI - leto po latinsko, AMPLITUDA - največji odmik pri nihanju, SEBHA - mesto v Libiji.

Nagrade (2x nedeljsko kosilo v hotelu Žonta, Šentjur) za pravilno rešeno junijsko križanko prejmejo Irena Pucar iz Šentjurja, Milena Potecin iz Šentjurja in Jerica Senica iz Planine pri Sevnici. Čestitamo in dober tek!

SAŠINE BUČNICE

Pa kakšne bučnice neki! Kriminalka. Sicer res da kalobška, ampak vredna samega gospoda Holmesa. Kar se mene tiče, še več. Dandanes je čisto normalno, da napadajo ljudi, kradejo in goljufajo, kjer se le da. Tega smo vajeni in dokler ne bodo koga v resnici predčasno ohladili, se najbrž ne bo nihče razburjal. Ampak... Če napadejo nekaj, kar nikomur ne dela ne škode, ne velike koristi, če sesujejo nekaj, kar ima skoraj poslansko imuniteto, potem se človek resnično zamisli. In v veter izzvani patetično vprašanje: „Pa zakaj ravno naši firniki!“

Pa gremo lepo po vrsti. Neko nedeljo letošnjega julija se je imel na Kalobju zgoditi velepomemben kulturni dogodek. Koncert domačih muzikantov bi naj razbil monotonost dogajanja v kraju z nič na nič in še malo. Muzikantje so obljubili, da pridejo igrati za božji lon, občinstva pa smo se pobožno tudi nadejali. Na predvečer velikega dogodka pa je prišlo do grozljivega odkritja. Nekdo je čutil, da mora nujno tudi on prispevati delček svoje ustvarjalnosti k estetski ureditvi prizorišča na odru v šolski dvorani. V zavetju noči se je splazil skozi slabo zaprto okno, se tiho prikradel na oder, mogoče še kakšno zdeklamiral, potem pa splezal na mizo (če ni bil ravno kakšen košarkaš, si je verjetno podstavil še stol) in počasi snel zaveso, ki je služila kot zadnja kulisa. Pa nikar ne mislite, da je zaveso po hitrem postopku cuknil dol, kot se spodobi. Vlomilec je imel neverjetno domišljijo, voljo in gigantsko potrpežljivost. Deset metrov žametnih

zaves sneti z vsake kljukice posebej ... morate priznati, da to pa je dosežek. Klobuk dol.

Na dan prireditve so torej zaves revmatično ležale na tleh z nikakršnim upanjem, da bi jih uspeli pravočasno obesiti. Glavna zvezda kalobškega odra, igralec, povezovalc in šaljivec Dominek je nemočno stal pred odrom in se pridušal, da na tem odru pa on že ne more več praviti, ker je čisto tako, kot bi skozi "Ilijak v nočno posodo gledal". Šolska kuharica gospa Marica je zgroženo skimavala z glavo in se tiho poslavljala od mirnega spanca, ostali prisotni pa se pri najboljši volji nismo mogli ubraniti smeha.

Občinstvo, ki je blagovolilo priti v precejšnjem številu, na srečo ni demonstrativno zapustilo dvorane, čeprav še zdaj ne vem natanko, kaj si je mislilo. Muzikantje so se od nevem kod vzeli v rekordnem številu in se tako razgrel, da kar niso mogli nehat. In ko sem že ravno pri tem, naj se zahvalim gostom iz Dobja in Šentruperta. Lepo, da ste prišli in menda se tudi kalobškemu kulturništvu obetajo lepši časi. Nekoč.

Konec te poučne zgodbe je torej tak; prireditev uspela brez "firnkov", občinstvo navdušeno, muzikantje, upam, ne preveč razočarani, policaji pa storilca še iščejo. Ampak, če mene vprašate, lahko kar nehajo. Pri najboljši volji se ne spomnim nikogar, ki bi bil sposoben takega genialnega podviga.

5000007525,7

COBISS

Vsi smo naši

Med šentjurskimi občinskimi svetniki imamo le eno »črno ovco«, (vse kaže, da je to predsednik LDS Artnak), ki je edini z določeno težavo požrl cmok v obliki proračunske postavke »5 milijonov za orgle«. Slab vtis zaradi njegovega obotavljanja je popravil s svojim proorgelskim amandmajem »krščanski socialdemokrat« s Ponikve Korže.

Kako lepo je, če smo vsi naši!

CATV pred vzletom

»Če nočeš nič ukreniti, ustanovi komisijo«, je svetoval znani angleški politik. Tega pravila se očitno v zvezi z šentjursko CATV držijo tudi naši občinski možje. Če bo CATV kljub občinski komisiji poletela, bo to izjema, ki bo potrjevala pravilo.

Šentjur spet v soju medijskih žarometov

Pa ne zaradi neurja in podobnih ujm. Tokrat nas je v slovenskem medijskem prostoru promoviral župan in poslanec Malovrh, ki se mu je uspelo prebiti na zadnjo Delovo stran v rubriko »Pa še to...«. Ker se je razvedelo, da je Zlatorogova pločevinka, s katero je fotografiral po Državnem zboru, čudežno vedno polna, je za njegovo inovacijo zavladalo po vsej državi veliko zanimanje.

Vsi na počitnice!

Bogve kaj se je zgodilo šentjurski študentariji, ki se je sredi vročega poletja namenila z rožnatimi barvami poslikati šentjurske betonske ograje. Zadnji hip je vmes posegla oblast in študente poslala na prezaslužene počitnice na morje, kjer bodo lahko brez škode z žuriranjem pogasili svojo prepotentnost.

Uganka

Kakšna je razlika med asfaltno bazo v Planinski vasi in spomenikom Franju Malgaju? Je ni, oba sta postavljena na črno in oba imata istega botra.

Taborniki in pice

Hit ekološkega tabora v Šen dostavljenci so bili skorajda taborniki veliko iznajdljivejši od svojih predhodnikov, ki so brezvezno stikali za zelmi ali so celo na ognju sami scvrli kakšno ulovljeno zver v obliki polža, kače in podobno.

Prihaja obdobje grafitov?

Grafiti so nastali kot subverzivna kultura, ko so zagrenjenci v varnem zavetju noči izpihali svoj srd s pisanjem svojih misli na javne površine. Naša predraga Občina skrbi, da bo tako tudi ostalo, saj so študentom onemogočili, da bi to vrsto umetnosti legalizirali in tako polepšali Šentjur. Morda bi študenti morali obljubiti, da bodo risali le bogaboječe freske...

Utrinki

* Dvajseturni obisk predsednika Clintona je davkoplačevalce stal 800.000 dolarjev. Za enako ceno jim damo župana Jurija za nedoločen čas.

* Ob Slivniškem jezeru, na območju, ki je bolj šmarsko kot naše, je občina uredila pet metrov široko avtocesto. Zgolj naključje je, da pelje mimo vikenda bivšega podžupana Pungartnika.

* Da tudi dandanes obisk ministra nekaj velja, priča julijsko "flikanje" asfalta na relaciji Gorica - Lesično. Zadnje takšne pozornosti smo bili deležni ob že skoraj pozabljenem obisku ključavničarja iz Kumrovc.

* V času počitnic na Občini Šentjur opravlja počitniško prakso večje število praktikantk. Po skrbni preiskavi smo ugotovili, da se nobena ne piše Lewinsky.

* Najuspešnejši medijski mogotec vseh časov, Robert Murdoch, je začel kariero kot lastnik lokalnega časopisa. Vsakršna podobnost z lastnikom Šentjurskih novic ni zgolj slučajna.

OPTIKA
OČESNA AMBULANTA

Gleščič
tel.: 063/441-803

Gosposka 23, 3000 CELJE - Ul. Leona Dobrotinška 6b, 3230 ŠENTJUR

Največja in najkvalitetnejša izbira okvirjev

z eno do deset letno GARANCIJO

GUCCI
ANNE KLEIN
VERSACE

VALENTINO
GIANFRANCO
FERRE
LUNETTES

Christian Dior
VOGUE
occhiali

Ray-Ban